

மறைமலையடிகள் பிள்ளைத்தமிழ்

மெய்யம்மை பதிப்பகம்

மறைமலையடிகள் பிள்ளைத்தமிழ்

(மறைமலையடிகள் நூற்றாண்டுப் படைப்பிலக்கியப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற நூல்)

பாவலர் சி. அன்பானந்தம்
பினாங்கு, மலேசியா

மெய்யம்மை பதிப்பகம்,
சென்னை-14. காரைக்குடி-1.
1978

மெய்யம்மை பதிப்பக வெளியீடு : 1
முதற் பதிப்பு : செப்டம்பர், 1978

விலை ரூ. 6/–

வெளியீடு, விற்பனை உரிமை :

மெய்யம்மை பதிப்பகம்

41, மாசிலாமணி முதலியார் தெரு,
பாலாசிநகர், இராயப்பேட்டை,
சென்னை-600 014.

திரு. வி. க. இல்லம்.
ஆரு. ஆ. ராம. வீதி,
காரைக்குடி-623 001.

மதராஸ் சிப்பன் பிரஸ், புதுக்கோட்டை,

பதிப்புரை

தனித்தமிழ் இயக்கத் தந்தையாம் மறைமலையடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா 1976 சூலைத் திங்கள் 15-ஆம் நாள் தொடங்கிற்று. அடிகளாரின் நூற்றாண்டினைச் சிறப்புறக் கொண்டாடக் கருதி அடிகளார் பெயரால் பிள்ளைத்தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியப் போட்டி ஒன்றினை 15-1-76-இல் எங்கள் இராமசாமி தமிழ்க் கல்லூரியின் சார்பில் அறிவித்தோம்.

பதின்மூன்று பாவலர்கள் தம் படைப்புக்களை எட்டுத் திங்களுக்குள் இயற்றி அனுப்பினார்கள். அவர்தம் பெயரும் ஊரும் வருமாறு :-

1.	புலவர் செந்தமிழ்ச் செல்வன் (நூ. பாதர் சமால்)	—	திருமங்கலம்
2.	புலவர் நா. மீனவன்	—	காரைக்குடி
3.	புலவர் செந்தமிழ்க் கிழார்	—	அருப்புக் கோட்டை
4.	புலவர் பண்ணை சண்முகம்	—	பண்ணைக் காடு, மதுரை
5.	திரு சி. அன்பானந்தம்	—	பினாங்கு, மலேசியா
6.	புலவர் நா. முத்து நிலவன்	—	திருவையாறு
7.	புலவர் பா. வேங்கடவேள்	—	நத்தம், மதுரை
8.	புலவர் பொ. முனியப்பன்	—	கூகலூர் ஈரோடு
9.	புலவர் இறைக்குருவனார்	—	சென்னை
10.	புலவர் கார்முகில்	—	மயிலாப்பூர் சென்னை

11. திரு. இராசகோபாலன் — திருப்புத்தூர் இராமநாதபுரம்
12. பண்டாரகர் தமிழண்ணல் — மதுரை
13. புலவர் பா. பொன்னலங்காரம் — புதூர், திருநெல்வேலி

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் க. வெள்ளைவாரணனும் கரந்தைப் புலவர் கல்லூரித் துணை முதல்வர் பாவலர் ச. பாலசுந்தரனும் அழகப்பா கல்லூரி முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பாவலர் க. தேசிகனும் எங்கள் இராமசாமி தமிழ்க் கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வர், பேராசிரியர், புலவர் ந. இராமநாதன் அவர்களும் படைப்புக்களை நுணுகி ஆய்ந்து பினாங்குப் பாவலர் சி. அன்பானந்தத்தின் படைப்பே முதற் பரிசுக்கு உரியது என்றும் புலவர் இறைக்குருவனார், பண்டாரகர் தமிழண்ணல் ஆகியோரின் படைப்புக்கள் இரண்டாம் பரிசுக்கு உரியன என்றும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இவ்வறிவிப்பு 3-10-76-இல் செய்தித்தாள்களில் வெளியாயிற்று.

முதற் பரிசு பெற்றவர் வெளிநாட்டினர் ஆதலால் இந்திய ரிசர்வு வங்கியின் ஒப்புதல் பெற்று இந்திய அரசு வங்கியின் சென்னைக் கிளையின் வரைவோலை (டிராப்ட்) எண் 232454 மூலம் ரூபாய் இரண்டாயிரத்துக்கு (ரூ. 2,000) நிகரான மலேசிய வெள்ளி 552/ஐ சிங்கப்பூரில் 24-9-77-இல் மறைத்திரு திதானந்த அடிகளார் தலைமையில் நண்பர் திரு த. பா. சாமியின் அயரா உழைப்பால் இனிது நடைபெற்ற சிறப்பானதொரு விழாவிலே பினாங்குப் பாவலர் சி. அன்பானந்தத்துக்கு அருள்நெறிச் செல்வர் திரு. வயி. சண்முகம் செட்டியாரவர்கள் மூலம் வழங்கினோம்.

காரைக்குடியில் எங்கள் கல்லூரியில் 27 - 3 - 78 இல் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் புலவர் இறைக்குருவனார்க்கும்,

பண்டாரகர் தமிழண்ணலுக்கும் ரூ. 501/- வீதம் ஒவ்வொருவர்க்கும் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினோம். இவ்விழாவிலும் அருள்நெறிச் செல்வர் அவர்களே பரிசினை வழங்கினார்கள்.

இப்போட்டியினைத் திறம்பட நடாத்திக் கொடுத்த முன்னாள் முதல்வர், பேராசிரியர் புலவர் ந. இராமநாதன், எம். ஏ., பி. ஓ. எல்., அவர்கட்கும் நடுவராய் அமர்ந்து பணியாற்றிய பேரறிஞர் மூவர்க்கும் போட்டியிற் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்த பாவலர் அனைவர்க்கும் என் உளமார் நன்றி உரியதாகும்.

வாழ்த்துரை வழங்கிய அடிகளாரின் தலைமாணாக்கர் மதுராந்தகம் திருக்குறட்பீடம் அழகரடிகளார்க்கும் வாழ்த்துப்பா வழங்கிய சிங்கப்பூர்ப் பாவலர் முல்லை வாணனுக்கும் ஆராய்ச்சி முன்னுரையும் பருவ விளக்கமும் எழுதியுதவிய எம் கல்லூரி முதல்வர், புலவர் தெ. முருகசாமி எம். ஏ., பி. ஓ. எல்., அவர்கட்கும், அச்சேற்றுவதிலும் பிழை திருத்துவதிலும் உடனின்றுழைத்த எம் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் புலவர் க. தியாகராசன், பி.லிட்., புலவர் ச. மெய்யம்மை, பி.லிட்., திரு. நா. சுப்பிரமணியன், எம். ஏ., பி. ஓ. எல்., திருவாட்டி நா. வள்ளி, எம். ஏ., பி. எட்., ஆகியோர்க்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்நூலினை அழகிய முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த புதுக்கோட்டை ரிப்பன் அச்சகத்தார்க்கும் அட்டைப்பட ஓவியம் வரைந்த ஓவியர் ஆழி அவர்கட்கும் நன்றி பாராட்டும் கடப்பாடுடையேன்.

மெய்யம்மை பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாக வரும் இப்பிள்ளைத்தமிழ் நூலைத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் யாவரும் வாங்கி எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்குவார்களாக!

காரைக்குடி — *அன்பன்,*
7—9—'78 — பெரியகருப்பன்

வாழ்த்து

'மறைமலையடிகள் பிள்ளைத் தமிழ்' என்னும் நூல் சொல்லோசையோடும் பொருள் வளங்களோடும் கற்பனை அழகுகளோடும் அழகிய தமிழில் விளங்குகிறது. பிள்ளைத் தமிழுக்குரிய இலக்கணங்களுடன் நூல் நன்றாகவே அமைந்துள்ளது.

அடிகளார் வாழ்க்கை வரலாற்றிற் பெரும்பாலனவும் (தால்-5,6; சப்பாணி = 4,5,6,9; வருகை— 3; சிற்றில் —9; சிறுதேர் – 5'), அறிதுயிற் செயல்கள் (அம்புலி—6), சைவம் தழுவச் செய்தமை (சிறுதேர்—5), பொன்மேனி அழகு (தால் —8) தொடர்பு கொண்ட நல்லோர் (சப்பாணி—6) ஆகிய ஆற்றல்களும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனைப் படிக்கும்போது, குமரகுருபரர் பிள்ளைத் தமிழ் போன்றனவும், திருமுறைத் திருநெறித் தமிழ் போன்றனவும் நினைவுக்கு வந்தன.

புலவர்க்குப் புலியாய் இருக்கும் 'அம்புலிப் பகுதியைத்' திறமாக ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார்.

சிறந்த இன்னோசையுடன் சொல்லோவியமாய்த் தமிழுக்கு இந்நூலை அமைத்துத் தந்த அன்பர்க்குக் குருகுலத்தின் அன்பு உரியது.

ஒரு பிரபந்தத் திரட்டுப் போல் இந்நூலாசிரியர் மேலும் சில கவிதை நூல்கள் எழுதுதல் உதவியாயிருக்கும். வாழி!

திருக்குறட்பீடம்
மதுராந்தகம் } அழகரடிகள்

வாழ்க தமிழ்!

இராமசாமி தமிழ்க்கல்லூரி, காரைக்குடி, தமிழ்நாடு.

மறைமலையடிகள்
நூற்றாண்டு விழா

பிள்ளைத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியப் போட்டியில்
முதற் பரிசுபெற்ற

பாவலர் சி. அன்பானந்தம்

அவர்களுக்கு

தி. பி. 2008, கன்னி (புரட்டாசி) 8-ஆம் நாள் (24-9-1977)
சிங்கப்பூர் இராமகிருட்டிண மடத்து மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த
பரிசளிப்பு விழாவில் அளிக்கப்பெற்ற

பாராட்டு வாழ்த்திதழ்

''மணிப்பவள''த் தீச்சுடரால் மணத்தமிழைக் கருகச்செய்யும்,
பிணியுளத்தை மொழித்தூய்மை பேணலெனும் நீராட்டித்
தணிப்பரிதாம் தமிழ்வேட்டல் தனித்தமிழ்க்குச் செயவெழுந்த
பணிப்''பரிதி மால்கலைஞர்'' படரவைத்த துறைதாங்கி
மும்மொழியும் முறைபோகி, முதுகில்லாப் புலவரெல்லாம்
செம்மொழியை இழிவுசெய்த செருக்கழித்த தமிழ்க்கடலே,
இலக்கியத் திறன்கயிற்றால் இலக்கணத்து விட்டத்தில்
நிலைக்கப் பிணைந்துயர்ந்த நீள்பலகைக் கடலறிவால்
முன்னைத் தமிழ்ப்பெருமை முரசறைந்து, சைவத்தைப்
புன்னைப்பூ ஊஞ்சலிலே பொருத்திநல் லூசலிட்டான்
''மும்மணிக் கோவை''யினால் முருகன் அருள்விளக்கிச்
செம்மணி யம்பலத்தான் சீரார் திறம்பாடி

அருட்பா லருந்தியவன் அகத்தே தமிழிருக்கும்
விருப்பால் அமர்ந்ததனுல் மொழி, கலை, வாழ்வியல்கள்
நுண்ணியல் நூல்தந்த நுழைபுலத்து மேலோனைப்
பண்ணியல் மிக்கானைப் பரிதியொ(டு) ஒத்தானை
உச்சிமேற் போற்றிசெய்தே உயர்குலத்து நல்லறிஞர்
நச்சி யவர்கருத்தை நாள்தோறும் கைக்கொண்டார்!
ஆய்வுரைகள், மொழிபெயர்ப்பு, ஆங்கிலநன் னூலாக்கம்
வாய்த்தபெரும் பேருக வையத்து நல்லறிஞர்
ஏற்றும்வணம் வாழ்ந்த எந்தமிழக் குரிசிலினைப்
போற்றும் உலகராங்கப் பூங்காட்டில் தேனீயாய்ப்
பிள்ளைத் தமிழ்பாடிப் பெருமைசெய்தான்! கலையுயிராய்
வெள்ளைமலர் அமர்ந்தாளின் வீணை இசைபோன்ருன் !
கூடல்நகர் கல்விக் குழந்தையாய் நின்றிலங்கிப்
பாடல்செய் மலர்பாய் அலைகடலைத் தான்தாண்டிச்
''சுப்பிரம ணியக் கலைஞர்'' சுடர்த்தமிழை நெஞ்சேற்றிச்
செப்பரிய செயல்களினுல் செந்தமிழர் நெஞ்சமர்ந்தான் !
பானைவயி ருய்உலகப் படைப்புகளை உள்ளடக்கும்
''ஆனைமுகன் ஈற்றுமுதல்'' அரும்பாடல் தானியற்றி,
ஏறுமயி லேறி இளைஞர்முகம் கண்டிறங்கும்
'ஆறுமுகன் ஈற்றுமுதல்' அருட்பாடல் தான்தோற்றிப்
பழகுசொல் மொழிமழலைப் பாகுபோல் சுவைக்கின்ற
''அழகோவி யம்தீட்டி'' அருந்தமிழ்க்கு முடிசூட்டிச்
சிந்தா மணிபோலும் சிதறொளியில் மனங்கவரும்
''நந்தா விளக்''கால் நலம் வார்த்துக் ''கனிமொழி''யும்
செய்தான், அன்பானந்தம் இலக்கியபூஞ் சோலைவளம்
பெய்தான் எழுத்தினிலே, பெயர்வாழி! நூல்வாழி!!
கட்டுரையால் கதைநலத்தால் எழுத்தாளர் தம்பணியால்

மொட்டுறையும் தேன்மணமாய் உள்ளமலர் தான்விரித்துப்
பெற்றபொற் பரிசில்பல பெருமைசெய்தா ரும்பலரே!
நற்றவத்தாள் தமிழென்று நாவாழ்த்தும் மிகப்பலவே!
''கொற்றமுர சாள்அம்மன் கொடி''பாடி நின்ருேனும்
பெற்றவெற்றி ''ஆசியான்'' பாவலருள் இவரன்றி
மற்ருெருவர் கண்டிலம்யாம்! மாணப் பெரியநலம்
பெற்றவன் வாழ்க! நூற்ருண்டு கண்டதமிழ்
ஞாயிறு வாழ்க! நலம்புனைந்தான் வாழியவே
மாயிரு ஞாலம் மணந்து!

இங்ஙனம்,

இராமசாமி தமிழ்க்கல்லூரி,

காரைக்குடி.

பாவாக்கம் : பாவலர் முல்லைவாணன்

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

புலவர். தெ. முருகசாமி. எம்.ஏ., பி. ஓ. எல்.,
(முதல்வர், இராமசாமி தமிழ்க் கல்லூரி, காரைக்குடி)

காலத்திற் கேற்பக் கவிஞர்கள் தோன்றுவார்கள் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அதன்படி காலத்திற்குக் காலம் மொழியில் கலைவளர்ச்சியும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் தொடர்ந்து நடை பெறுவது வ ர லா று காட்டும் உண்மையாகும். தொல் காப்பியத்தில் சுட்டப்பெறும் வனப்பு எட்டனுள் ஒன்ருகிய விருந்து புதிய புதிய இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு வழி கோலியது. இதனல் சங்க காலத்தில் இல்லாத எத்தனையோ இலக்கியங்கள் பிற்காலத்தில் தோன்றலாயின. காலத்திற்குக் காலம் இலக்கியங்கள் மாறி மாறியமைந்தன போலவே தமிழ்க் கவிதைகளின் வடிவமும் மாறி மாறியமைந்தன. இந்த வகையில் இடைக் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் சிற்றிலக்கியங்கள் எனப்பட்டன.

பொதுவாகச் சிற்றிலக்கியங்களைத் தொண்ணூற்ருறு வகையாகக் கூறுவர். அவைகளுள் பிள்ளைத் தமிழ் என்பதும் ஒன்று. ‘குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்’ என்ற தொல் காப்பிய நூற்பாவை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்நூல் அமைந்ததாகக் கொள்வர். ஆசிரிய விருத்தத்தால் இனிய சந்தமுடனும் பொருள் நுட்பத்தோடு கூடிய சொல்லாட்சி யுடனும் கற்பனை வளத்துடனும் பாடப்பெறும் பிள்ளைத் தமிழ் நூல் கற்பாரைக் கொள்ளை கொள்ளும் சிறந்த இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது.

இளமைப் பருவத்தில் குழந்தைகள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் கண்டு மகிழத்தக்கனவாகவே இருக்கும். இம் மகிழ்ச்சி உந்தலின் வெளிப்பாடு தாயின் பாடல்களாக வெளி வருகின்றன. இப்படியாகத் தாய் தான் துய்த்துப் பாடிய பாடல்களே பிற்காலத்தில் புலவர்களால் பாடப் பெற்று பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடல்களாக வெளிவரலாயின.

பிள்ளைச் செல்வத்தின் வழிப் பிறப்பது அன்பு. இவ்வன்பே பின் உலகில் பிறரிடமும் பரவிச் சென்று 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற உயரிய பண்பை வளர்க்கிறது. எனவே பிள்ளைப் பாசத்தின் அடிப்படையில் எழுந்தனவே பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் என்றும் கூறலாம்.

கவிஞர்கள் தாங்கள் போற்ற விரும்பும் தெய்வத்தையோ அரசரையோ பிறரையோ குழந்தையாகக் கருதிக் கொண்டு காப்பு முதலிய பத்துப் பருவங்களாக அமைத்துப் பாராட்டுவர். அங்ஙனம் பாராட்டுகையில் ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் தனித்தனியே பிள்ளைத்தமிழ் செய்வது மரபாகும். இந்த வகையில் இலக்கிய இன்பம் பூத்துக் குலுங்கும் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் பல தோன்றின. இப்பிள்ளைத்தமிழ் வரிசையில் கவிஞர் திரு சி. அன்பானந்தம் எழுதிய ''மறைமலையடிகள் பிள்ளைத் தமிழும்'' ஒன்று.

நூலெழுந்த வரலாறு: காரைக்குடி இராமசாமி தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவனர் திரு இராம. பெரி. பெரியகருப்பன் செட்டியார் அவர்கள் தமிழ் மொழியிடத்தும் தமிழ்ச் சான்றோர் களிடத்தும் அளப்பரிய பற்றுக்கொண்டவர்கள். அப்பற்றின் வெளிப்பாடாக அவர்கள் ஆற்றிவரும் தமிழ்த் தொண்டுகள் பலவற்றுள் மறைமலையடிகள் நூற்றாண்டு விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்ற அவர் தம் எண்ணமும் ஒன்றாகும். அதனால் ''மறைமலையடிகள் பிள்ளைத் தமிழ்க்'' கவிதைப் போட்டி என்ற ஒன்று உருவானது. அப்போட்டியில் கலந்து கொண்ட பதின்மூன்று கவிஞர்களுள் மலேசிய நாட்டைச் சார்ந்த பினாங்குக் கவிஞர் சி. அன்பானந்தம் எழுதிய இந்நூல் ரூ. இரண்டாயிரம் (ரூ. 2,000) முதற் பரிசு பெற்ற வகையில் வெளி வருகிறது.

நூலமைப்பு: பிள்ளைத் தமிழ் பாடும் மரபிற்கேற்ப இந் நூலும் ஆசிரிய விருத்தத்தால் பாடப்பட்டுள்ளது. பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்களே

மிகுதியாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே சீர்கள் மிகுந்தும் குறைந்தும் உள்ள பாடல்களும் சந்த விருத்தங்களும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பிற்கேற்ப மறைமலையடிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு கற்பவர் கருத்தை விட்டு நழுவாதவாறு விடாமல் கூறிச் செல்லும் திறன் இந் நூலுக் கமைந்துள்ள தனிச் சிறப்பாகும்.

''கையிதழ் நீட்டிய மைத்திடும் பூக்களும்
கச்சித மாய்த்தலை யாட்டித் தென்றலும்
கண்டுலா வந்திடும் காடநற் பாடியில்
நாவணி செய்தமிழ் நாவலர் பாடிட
நன்குசி றந்துதி கழ்வுற வேவரும்
நம்பியைச் சீர்தமிழ் நன்குணர் செல்வனே'' 1

என நூலின் தொடக்கத்தில் மறைமலை அடிகளின் பிறப்பும்,

''கார்குழற் சாந்தம்மை கற்புநெறி வாழ்கஅவர்
கருத்துரை துணைவர் வாழ்க
கருவிலே திருவென உருவான மறைமலை
காணுவழி எச்சம் வாழ்க'' 100

என நூலின் இறுதியில் அடிகள் சாந்தம்மை என்பாருடன் வாழ்ந்த இறுதி வாழ்வும் சுட்டுவதால் பிறப்பிறப் பிற்குட்பட்ட வரலாறு முழுவதையும் இடைப்பட்ட பாடல்கள் உணர்த்து கின்றன எனலாம். வாழ்வில் மனிதன் எப்படி வாழவேண்டும் என்ற குறிப்பை இந்நூலின் அமைப்பு உணர்த்துகிறது.

பருவ விளக்கம்: பருவ விளக்கம் பற்றிய கருத்துக்களைப் புலவர்கள் ஒரோவழி சில பருவங்களில் அகச் சான்ருகக் கூறுவது உண்டு. குமரகுருபரர் குழந்தை செங்கீரை ஆடுகின்ற முறையை முத்துக் குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழில் குறிப்பிடுகிருர். இவ்வாறு இந்நூலில்,

> ''மேவிடக் கையோடு காலூன்றித் தலைதூக்கி
> மின்னுமொளிக் கண்களாலே
> மிரளாது தெளிவோடு நோக்கியழ கூட்டியே
> மென்னகைப் பூட்டியீர்த்தே'' 14

எனச் செங்கீரைப் பருவத்தை விளக்கும் வரிகள் அப்பருவத்தில் காணப்படுகின்றன.

தாலப் பருவத்தில் குழந்தையைத் தொட்டிலில் கிடத்தித் தாலாட்டுப் பாடுவதாகப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் பெரும் பாலும் பாடல்கள் இல்லை. திருநெல்வேலிக் காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழில் ஆசிரியர் அழகிய சொக்கநாதர்,

> 'திருமணித் தொட்டில் ஏற்றித்
> திருக்கண் வளரச் சீராட்டேன்'

என்று வருகைப் பருவத்தில் தாலப் பருவ அமைப்பைக் கூறுகிறார். ஆனால் கவிஞர் அன்பானந்தம் தாலப் பருவத்தி லேயே,

> 'தொங்கல் பூண்டே நவமணிப்பொன்
> தொட்டில் தனிலே தாலேலோ' 27

எனப் பருவ விளக்கத்தைத் தந்திருப்பது மிக மிகச் சிறப்பிற் குரியதாக உள்ளது.

நூலாசிரியரைப் பற்றி:— இந்நூலின் ஆசிரியர் கவிஞர் சி. அன்பானந்தம் அவர்கள் நூற்றொடக்கத்திலுள்ள பிள்ளையார் வணக்கப்பாடலில்,

> ''பேர்கொண்ட பனிமலைப் பெம்மானின் பிள்ளையாய்ப்
> பெரும்பேறு பெற்ற வேழம்
> பெரிதும் மனத்துளே வைத்துருகும் பிள்ளையைப்
> பிரியமுடன் வந்துகாக்க''

என்று தம்மை அடக்கமாகக் கூறிக் கொள்கிறார். 'பிள்ளையை' என்ற அவர்தம் அவையடக்கக் குறிப்பு பணியுமாம் என்றும்

பெருமை என்பதைக் காட்டுகிறது. மேலும், பிள்ளை என்றழைக்கும் வேளாளர் குலத்தைச் சார்ந்த குறிப்பையும் உணர்த்துகிறது. மதுரைச் சொக்கேசரின் திருவிளையாடற் புராணக் கதைகளையே நூலின் தொடக்கத்தில் பல இடங்களில் (2, 3, 4, 15) சுட்டுவதால் இவர்தாம் பாண்டிய நாட்டைச் சார்ந்தவர் என்பதைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

கவிஞரின் நெஞ்சப் பாங்கு : அடிகளிடம் நெருங்கிப் பழகியவரைப் போல அவர்தம் நூல் முழுவதையும் நன்கு கற்றுத் தெளிந்து இந்நூலைச் செய்துள்ளார். குருவினிடம் சீடன் ஒருவன் காட்டும் உணர்ச்சியைப் போல் ஆசிரியர் அடிகளிடம் காட்டியுள்ள உணர்வை இந்நூலைக் கற்போர் உணரலாம். தமிழ் மொழியின் சிறப்பைத் தலைமையாகக் கொண்டு பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய குமரகுருபரரைப் போலத் தொட்ட இடமெல்லாம் கவிஞர் தமிழைப் பாராட்டுகிறார். தமிழைக் கூறுமிடங்களில் எல்லாம் அடை கொடுத்தே கூறுகிறார். சொக்கரின் தீந்தமிழ் (3) கணக்குந் தண்டமிழ் (8) மலரெனுந் தண்டமிழ் (20) நளிரே நிறைந்த தமிழ் (48) வழுதியர் புரந்த தமிழ் (50) இவ்வாறு தமிழை அடை கொடுத்து மகிழும் நெஞ்சினராகப் பாவலர் விளங்குகிறார்.

தமிழ் மொழி ஐந்திணை நெறி யளாவிய மொழி. எம்மொழியிலும் இல்லாத அன்பின் ஐந்திணைப் பகுப்பு நம் தமிழில் மட்டுமே காணும் தனிப்பெரும் சிறப்பாகும். இந்நுட்பத்தை உணர்ந்த கவிஞர் சிறுதேர்ப் பருவத்தில் ஐந்திணைகளையும் மறைமலையடிகளுடன் பொருத்திப் பாராட்டி யிருப்பது நீள நினைந்து இன்புறத்தக்கதாக உள்ளது.

முல்லைக்குத் தானமர் சங்கத்தே குறைதந்த
முடியுடைப் பாரிதனிலும்
முல்லைக்குத் தேனமர் செந்தமிழ்த் தேகுரை
முழுதீந்த புகழுமெய்தி

இல்லைக்குச் சான்றெனும் பாலைக்குங் குறிஞ்சியின்
இறையருட் தமிழையீந்தே
இயல்பசுஞ் சோலையாய் இழையூடு பாவுற
எடுத்தநூல் நெய்தலாக்கி

எல்லைக்குச் சார்புறக் கருணைமரு தம்வீச
இந்திரன் வருணனுடனே
இளையவன் துர்க்கைதிரு மாலுமவர் தேரேறி
இனிதே விரைந்தருள

தில்லைக்குள் ளுள்ளவனின் உள்ளத்தேர் நிற்பவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. 98.

தானமர்தற்குரிய தேரை முல்லைக்குத் தந்த பாரி வள்ளலை விட அடிகள் முல்லைப்பாட்டு என்னும் நூலுக்குத் தேர்ந்த உரை தந்தனர். நிலம் பகுக்கப்படாத பாலை என்னும் பெயரையுடைய பட்டினப்பாலை என்னும் நூலுக்கும் சிறந்த உரையீந்தனர். குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகிய முருகனுக்கு மும்மணிக் கோவை என்னும் நூலைச் செய்தனர். இவ்வாறாக, ''முல்லைப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை என்னும் நூல்களுக்கு பசுஞ்சோலை போன்ற தண்ணிய அழகிய உரையும் (இழை) முருகர் மும் மணிக்கோவை என்ற நூலும் (பா) தமிழில் நெய்து (நெய்த லாக்கி) இப்படியாக அடிகளின் எல்லையிட முடியாத தமிழ் மீது கொண்ட கருணையாகிய மருதம் (காற்று) எங்கும் வீசிடச் செய்வதால் இவ் ஐவகை நிலங்களுக்குரிய செயல்களை ஒரு வரே செய்யும் நிலையை எண்ணி மருதத்திற்குரிய இந்திரன், நெய்தலுக்குரிய வருணன், குறிஞ்சிக்குரிய முருகன், (இளையவன்) பாலைக்குரிய கொற்றவை (துர்க்கை) முல்லைக் குரிய திருமால் ஆகிய ஐம்பெருங் கடவுளர்களும் மறைமலையாகிய குழந்தைக்கு அருள் செய்ய வேண்டித் தேரேறி வரச் சிறு தேர் உருட்டுக'' என்கிறார் கவிஞர். அடிகள் உரை எழுதியும் நூல் செய்தும் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய சிறப்பை நெசவுத் தொழிலோடு ஐந்திணையைப் பொருத்திப் பார்க்கும் பாவலரின் தமிழ் நெஞ்சப் பாங்கு பாராட்டுதற்குரியது.

சொல்லாட்சி: இந்நூலுள் பழமையும் புதுமையும் எளிமையும் கலந்த சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன.]9] மோய் - தாய்; (21) தண்ணம் - மழு; [45) முள்கிட-தழுவிட; (71) சிகலில் - கேடில்லாத; (77) சிணக்கம் - துன்பம்; என்பன அரிய இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள். கச்சிதமாய் (1) கண்ணியம் (4) சளையாது (36) தலைமை வகித்து [89] என்பன எளிய வழக்குச் சொற்கள். பாவலரின் புது ஆட்சியாக நறு மணம் என்ற பொருளில் கமழ்ச்சி [56) என்ற சொல் கையா ளப்பட்டுள்ளது. மேலும் கலப்புத் தமிழ் என்பதைச் சரளத் தமிழ் [22] என்றழைக்கிருர். வாழ்த்துதல், புதிய கொள்கை என்ற பொருள்களில் வரும் முகம்மதியரின் 'தீன்' (15) என்ற சொல்லாட்சி சிறப்பாக உள்ளது. ஆங்கிலேயரை வெண்மக்கள் (7, 46) என்றும் அவர்களது நூலை வெள்ளை நூல் [7] என்றும் சுட்டும் சொற்கள் நகைச்சுவை தருவனவாக உள்ளன. சிலேடை வகையில் (4) தும்பி (யானைமுகக் கடவுள், வண்டின் இனம்) (5) அருள்தர்தா (அருள் தந்தை, அருளைத் தாதா), (61) மறைமலையார் (வேதாசலநாதராகிய இறைவன், அடிகள் பெயர்) எனப் பல சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

ஓசையின்பம்: பாடல்கள் இனிமையும் ஓசை நயமும் மிக்கன வாக உள்ளன. குமரகுருபரர் எழுதிய, 'உலகு குளிர எமது மதியின் ஒழுகும் அமுத கிரணமே' எனும் முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடலைத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் பொருளாலும் சந்த இன்பத்தாலும் சிறந்த பாடலாகக் கூறுவர். அவ்வாறே செந்தமிழின் தீஞ்சுவை செறிந்த சொற்களால் இந்நூலாசிரியர்

> ''அரவு மதியு மொளியும் புனலு முடைய எளிய சிவனையே
> அறிவு முணர்வு மிணைந்த பொழுதி லகத்தி லொடுக்கி யிருத்தியே'' 60

என்ற வருகைப் பருவப் பாடலை நாவினிக்கப் பாடும் சந்த இன்பம் உடையதாகப் பாடியுள்ளார். இப்பருவத்தின் முடிவு களில் ஓசையின்பங் கருதி 'வருகவே நீ வருகவே, 'வருகவே,

முன் வருகவே" என நீ, முன் எனும் சொற்கள் பெய்தது இந்நூலில் காணப்படும் புதிய முறையாகும். மேலும்,

'வேதாசல நாதாவருள் தாதாவெனப் போற்றில்
வேலாயுத மேதானுடை கோலத்துறு கன்றை
வேதாகம நூலோர்பணி வேந்தேயெனப் பாடில்
வீணய்மிடி வாராவகை வாழச்செயுங் குன்றை' 5

என்ற காப்புப் பருவப் பாடல் அழகிய சந்த விருத்தமாக செவிக்கின்பந் தருகிறது.

உவமை: உவமை என்பது கவிதைக்கு அணி செய்யும் செய்யுட் பகுதி. அடிகளின் வாழ்வு காலத்தோடு ஒட்டிய தேவையை யுணர்த்தும் காலக் கண்ணாடி என்பதை நன்குணர்ந்த இந்நூலாசிரியர் அதற்கேற்ற உவமைகளைக் கையாளுகிறார்.

'வான்முறை வைத்துமும் மாரியும்
பெய்திட வந்ததை யொத்தவனே' 2

என்று அடிகள் மழைக்குச் சமமாகப் போற்றப்படுகிறார். அதிலும் மாதம் மும்மாரியைப் போன்றவராம். நாடு செழிக்க வந்த மும்மாரியைப் போலத் தமிழ்ப்பயிர் செழித்து வாழ வேண்டி அடிகள் தோன்றினர் என்பது பொருள். 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' என்ற வள்ளுவரின் கருத்து ஈண்டு ஒப்பு நோக்கற்குரியது.

'உழுதிடு மொருசெயில் உழவன்றன் பொழுதினை
யுணர்வொடு போக்குதல் போல்
ஒளியுமிழ் தமிழெனுங் கழனியிற் பொழுதினை
யொருங்குறத் தேக்கியவன்' 51

செவ்வியறிந்து காலத்தை வீணாக்காமல் உழுது பயிர் செய்யும் ஓரேருழவனைப் போல அடிகள் தமிழ்க் கழனியில் சொல் லேரைக் கொண்டு உழுது, தமிழ்ப்பயிர் வளர்க்க வாழ்நாள்

முழுவதையும் விணுக்காமல் வாழ்ந்தார், 'வாராது வந்த மாமணி' என்ற பாரதியின் தொடர் ஈண்டு ஒப்பு நோக்குதற் குரியதாகும்.

அடிகள் திருவெண்ணீறணிந்துள்ள நெற்றியில் பொட்டணிந்துள்ள காட்சி சொல்லும் பொருளும் போல் உள்ளதாம்.

'' துடியைந் தாங்குஞ் சிவனூர்கொள்
துய்ய வெண்மைத் திருநீறும்
பொட்டுந் துலங்கப் பொலிவேற்றுப்
பொற்பைக் கூட்டும் திருக்காட்சி
பொருள்சே ரினிமைச் சொற்கவியின்
பொருந்தி வாய்த்தாற் போலிருக்க '' 28

எமக்குத் தொழில் கவிதை என்பது போலக் கவிஞர்கள் சொற்களிலேயே பழகுவதால் இந் நூலாசிரியர் 'சொல்லும் பொருளும், போல் என்ருர் போலும். சொல்லும் பொருளும் பிரியாதது போல திருநீறும் பொட்டுமாகவே அடிகள் எப்போதும் காட்சியளிப்பார் எனத் தெரிகிறது. மேலும் ஆனிடைக் கண்ணன் வேய்ங்குழல் வென்ருேன் (16) தடவிடு மொருவீணை தன்னினிமை வென்றவா (33) ஏழிசையே எழுந் தோருருவாய் வந்தமகன் (77) என்றெல்லாம் அடிகளின் இனிய குரலைக் கவிஞர் பாராட்டுகிருர். சிலையுடனொரு மாரன் புவிவரல் போலானுய் (83) என்று அடிகளின் மன்மதனை ஒத்த மேனியழகைப் பாராட்டுகிருர்.

உருவகம்: உவம உருபினை நீக்கி விட்டால் உவமை உருவகமாகி விடும். உவமையில் உவமேயத்தைவிட உவமானம் உயர்ந்தது. ஆனல் உருவகத்தில் இரண்டும் ஒன்றே என்ற சமநிலையைக் கூறி உவமேயத்திற்கு முதலிடம் கொடுப்பது மரபு. இவ்வுருவக அணியின் அருமையையறிந்த கவிஞர் அரிதான ஓர் உருவகத்தைப் படைக்கிருர்.

'துப்புர வாய்மன மெய்மொழி யாக்கியே
தூமனப் பூவிருத்தி
சொற்சுவைத் தேன்மணம் சூழ்கவி தந்திடுந்
தும்பியை யஞ்சலிப்பாம்' 4.

'கவிதைத் தேனைத் தந்திடும் தும்பிக்கையனாகிய தும்பியைத் தூய்மையான மனமாகிய பூவில் வைத்துப் போற்றுவோம்' என்பது பொருள். ஈண்டு மனம் என்பது பூ. மனதில் வந்து தங்கும் தும்பிக்கையனாகிய விநாயகன் வண்டின் இனமாகிய தும்பி. சொற்களாலான கவிதை என்பது தேன்.

பூவில் தேனிருப்பது இயல்பு. அத்தேனை வண்டு உண்ண வருவதும் மரபு. ஆனால் ஈண்டுத் தும்பி தேனை உண்ண வாராமல் கொடுக்க வருகிறது என்கிறார் கவிஞர். 'சொற் சுவைத் தேன் மணம் சூழ்கவி தந்திடும் தும்பி' என்ற வரிக்கு 'மனமாகிய பூவில் சொல்லாகிய தேன் சூழ்ந்த கவியைத் தந்திடும் தும்பி' என்பது பொருள். சொற்களாலானது கவி. சொல் தேன் என்றால் சொற்களாலான கவிதையும் தேனன்றோ! எனவே 'சொற்சுவைத் தேன் மணம் சூழ்கவி' என்பது கவித் தேன் என்பதாகப் பொருள்படும். 'கவிதந்திடும் தும்பி' என்றதால் மனமாகிய பூவில் இயல்பாகத் தேனூறாமல் தும்பி கொணரும் தேனையே மனப்பூப் பெற்றுக்கொண்டது என்பது பொருள். ஆக தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய விநாயகனாகிய வண்டு தேனை எடுக்க வாராமல் கொடுக்க வந்தது என்ற கற்பனை பொருத்தமுடையதாகவே உள்ளது. 'அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி' என்றாற் போலத் தும்பி மனமாகிய பூவில் கவிதைத் தேனை அருள அவ்வருளாலேயே கவிஞர் யானைமுகனாகிய தும்பியைத் தம் மனப்பூ இருத்தி அஞ்சலிக்க விரும்புகிறார் எனலாம். இவ்வாறாக அவனின்றிக் கவிதை எழுத இயலாத அவர் தம் விநாயக வழிபாட்டு முறையை உருவகப்படுத்திக் காட்டுவது மிகவும் நயமாக உள்ளது.

மறைமலையடிகளைப்பற்றி : 'சின்னம்மை சொக்கனார் தாம் பெற்ற செல்வமே' (11) என்று அடிகளின் தாய் தந்தையரைஅறிமுகப்படுத்துகிறார் கவிஞர். நாகப்பட்டினத்தை யடுத்த காடம்பாடியில் அடிகளின் தந்தை சொக்கநாதர் மருத்துவராக விளங்கினார் (16). பெற்றோர் குழந்தைப் பேற்றிற்காகத் திருக்கழுக்குன்றத்துச் சிவனை யெண்ணி நோன்பிருந்து பெற்றதால் (11) அடிகள் வேதாசலம் எனப் பெயர் பெற்றார். சைவ வேளாளர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர் (17). 'பரணியிற் பிறந்தார் தரணியை ஆள்வார்' என்பதற் கொப்ப 'ஓங்கிய தரணி யாண்டிடப் பரணி ஒச்சிய நன்னாளில்' (17, 92) பிறந்தார். இறையருளால் தோன்றிய காரணத்தால் மீண்டும் பிறவாப் பெருநெறியுடன் வாழ்ந்தார். 'தாயின் கருப்பேறார் நெறி தாம் போற்றிடத் தோன்றி' (5) என்கிறார் பாவலர்.

மறைமலையடிகள் என்றாலே தனித்தமிழ்த் தந்தை என்ற நினைவு அனைவருக்கும் எழுவது இயல்பு. 'உருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு துரந்ததுபோல்' என இளங்கோவடிகள் கூறியது போல இயல்பாகவே தமிழ் மீது பற்றுக்கொண்ட அடிகளை ''பெற்ற தாய்தனை மகமறந்தாலும் ....'' என்ற இராமலிங்கரின் அருட்பாவிலுள்ள 'தேகம்' என்ற சொல் தனித்தமிழ்ப் பணியாற்றத் தூண்டியது. (78) இதனால் 'தனித்தமிழ்ச் செப்பமும் செய்துலகு திறம்புரிய வைத்த செம்மல்' எனப் பாவலரால் பாராட்டப் பெற்றார்.

பிற மொழிகள் தமிழில் கலப்பதைத் தம் அறிவால் பொறுத்துக்கொள்ளாத அடிகள் முதலில் பிறமொழிக்கலப்பை நீக்குவதையே தம் பெரும் பணியாகக் கொண்டார்.

> '' புரியாத மொழிநீக்கிப் புத்துணர் வூட்டிய
> பொற்புடை யமுசவூற்றே '' 14

என்றும்,

'சந்தைக் காணு வேற்றுமொழி
தன்னுர் தமிழில தான்கூட்டிச்
சரளத் தமிழாய் மாற்றியதைத்
தாளா மதியிற் கூராளா
தத்தாய் வந்த மொழிநீக்கந்
நாவ வந்தாய்' 22

என்றும் பல வகையில் அடிகளின் தமிழ்ப் பணி பாராட்டப்படுகிறது. உரிமையில்லாத மொழி உரிமை கொண்டாட வந்த நிலையைத் 'தத்தாய் வந்த மொழி' என நகைச்சுவையுடன் கூறியிருப்பது பாவலரின் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது.

தற்காலத் தமிழ் மொழி வரலாற்றில் இந்தி எதிர்ப்பு என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்ருகும். அடிகள் காலத்தில் தான் இந்தி எதிர்ப்புணர்ச்சி உருப்பெற்றது. எனவே அவ் வெதிர்ப்புணர்ச்சியாகிய வரலாற்று நிகழ்ச்சியை நீக்கி அடிகளைத் தனித்துப் பார்ப்பதென்பது இயலாது.

''வருமுரு மிந்தி யெனுமயல் மொழியின்
வருகையை முறியடிக்க'' 89

என்று இடி போல வந்த இந்தி மொழியைத் தடுத்து நிறுத்திய பெருமையைச் சுட்டுகிருர் கவிஞர். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற கொள்கையைப் பரப்பியவர் மறைமலையாரே யாவார். தமிழ் வழிச் சிந்தனையே தமிழரை வாழ வைக்கும் என்ற உயர்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். மொழித் தொண்டைப் போலவே சமயத் தொண்டும், சமூகத்தொண்டும் செய்தவர்.

''செல்வரைப் பாடாது சிவன்புகழ் பாடினோய்' 85
'செழுங்கை மணக்க நீறணிந்து' 80
'சிறவாத பொய்மூடச் சிறுமைதாவித்'தவர் 84
'கொள்கையில் மாருது வெல்வதில் வல்லவன்' 36

எனக் கவிஞர் ஆங்காங்கே கூறிச் செல்வதால் அடிகளின் வாழ்க்கை பிறருக்கு அறிவுறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது என நன்ருக உணர முடிகிறது.

தமிழ் மொழி வாழ வேண்டி இறைவனே மறைமலையை யனுப்பி வைத்தார் எனப் பாவலர் கூறுகிறார்.

''தேனினு மினியசெந் தமிழீந்த தெய்வமாம்
திருத்தில்லை நகரவேந்தன்
தேர்ந்திந்தப் புவிமீது செந்தமிழ் வாழ்ந்திடச்
செய்திடற் கெண்ணமிட்டே

மானிடப் பிறப்பினில் மாட்சிகொள் தண்ணருள்
மலர்ச்சியா முயிரைவைத்து
மங்காத வொளிநிறை மறைமலையெனுமுரு
மன்னுபுகழ் சேர்த்தளிக்க'' 15

இக்கருத்து ''என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யுமாறே'' என்ற திருமூலரின் கருத்தோடு ஒப்புநோக்குதற்குரியது. இங்ஙனம் கூறிய பாவலர் அடிகள் மீது கொண்ட ஆர்வத்தால் 'இறைவனே மறைமலையடிகளாக அவதரித்தார்' என மற்றோரிடத்தில் வாயாரப் புகழ்கின்றார்.

''இறங்கிக் கருணை வடிவாக
இறையே துணிந்து வந்தது போல்
இருளை யகற்றும் ஒளிவிளக்காய்
இயக்குஞ் சக்தித் திருவிளக்காய்ப்
பிறங்கு தமிழை யுலகனைத்தும்
பெரிதாய் விளங்கச் செயவந்த
பெருமைக் குரியாய்'' 73

உலகில் தீமைகள் மிகுதியாகும்போது நான் தோன்றுவேன் என்று கண்ணபிரான் கூறியது போலத் தமிழிற்கும் தமிழினத்திற்கும் தீங்கு வந்துவிட்ட காரணத்தால் இறைவனே மறைமலையாகத் தோன்றினார் எனப் பாவலர் கூறுவது போற்றுதற்குரியதாக உள்ளது.

திருவள்ளுவர் ஆண்டு என்ற ஒன்றை (51) அடிகள் உறுதிப்படுத்தித் தமிழர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது அடி

களின் வரலாற்றில் மிக மிகப் போற்றுதற்குரிய பகுதியாகும். திருஞானசம்பந்தர் சமணர்களைச் சைவர்களாக மாற்றியது போலவே அடிகள் கடம்பவன சுந்தரப் பாதிரியாரின் குடும்பத் தையே கிருத்துவத்திலிருந்து சைவத்திற்கு (95) மாற்றினர். தம் காலத்து வாழ்ந்த தவத்திரு ஞானியாரடிகள், திரு. வி. க. பண்டிதமணி போன்றோருடன் நட்புக் (79) கொண்டிருந்தார். தமிழர் நலங்குறித்துப் பல்வேறு நூல்களைச் செய்தார். அவை களுள் முல்லைப் பாட்டாராய்ச்சி, மாணிக்கவாசகர் கால ஆராய்ச்சி போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அடிகள் தந்த இலக்கியமாகப் புகழ் பெறுவன சோமசுந்தரக் காஞ்சி யாக்கமும், திருவொற்றியூர் முருகர் மும்மணிக் கோவையும் ஆகும். அடிகள் குடும்பமே தமிழ்க் குடும்பம் (76) என்பதில் ஐயமில்லை. அடிகளின் வரலாற்றை ஆராய்வார்க்கு இந்நூல் சிறந்த காலப் பெட்டகமாக இலங்குகிறது.

செய்யுட் சிறப்பு: பிள்ளைத்தமிழின் எல்லாப் பகுதியும் சுவையுள்ளனவே. இருப்பினும் எண்சாண் உடம்பிற்குத் தலையே சிறப்புடையது போலப் பருவங்களுள் அம்புலிப் பருவமே சிறப்புடையதாகும். கவிஞரின் புலமையை இப்பருவ மொன்றைக் கொண்டே அறிவது வழக்கம். நிலவைக் குழந்தையோடு ஒப்பிட்டுரைக்கும் பாடலில் பல ஒப்புமைகள் கூறப்படுகின்றன.

மறைமலை யார்தாங்க வருவைநீ இவன்பெயர்
மறைமலை தாங்கி வருவான்' 61

திருக்கழுக்குன்றத்து ஈசனுக்கு வேதாசலம் என்று பெயர். அச்சொல்லை மறைமலை யென்ருக்கி அடிகட்கும் இறைவனுக் கும் உள்ள அப்பெயர் ஒப்புமையால் சந்திரனைக் கூறி யழைப் பது நயமாக உள்ளது.

'நறைசெறி அல்லிநகை மலரவரு வாயிவன்
நலவல்லி மலரவருவான்
நதிசேரும் கடல்பொங்க வருவைநீ யிவன்தமிழ்
நவில்கடல் பொங்கவருவான்' 61

அல்லி என்பது மலரையும் அடிகளின் மனைவி சௌந்தரவல்லியையும் குறிக்கிறது. சந்திரனால் கடல் பொங்குதல் போல இக்குழந்தையால் தமிழ்க் கடல் பொங்குகிறது. அடுத்துக் குழந்தையைத் திங்களோடு வேறுபடுத்திக் கூறும்போது,

> ''மங்கையொரு பங்கன்முடி நீயுற்றாய் அவனையிவன்
> மனக்கோயில் தன்னிலுற்றான்'' 63

என்கிறார். நிலவு சிவன் முடியில் தங்குகிறது. ஆனால் சிவனோ குழந்தையின் உள்ளத்தில் தங்குகிறான். இங்ஙனம் உணர்த்தும் வேறுபாட்டில் ஓர் இலக்கிய நயம் காணக்கிடக்கிறது,

சிவனின் முடியில் என்று கூறாமல் 'மங்கையொரு பங்கன்முடி' என்றதால் ஆண் பெண்ணாக விளங்கும் சிவனின் ஆண்பாற் பகுதியில் மட்டுமே சந்திரன் தங்கியுள்ளான் எனத் தெரிகிறது. சத்தியை விட்டுச் சிவன் பிரிந்திருக்க முடியாததால் குழந்தையின் உள்ளத்தில் சிவன் ஆண்பாற் கூறாக மட்டும் தங்காமல் மாதொரு பாகனாகவே தங்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.எனவே அடைக்கலம் எனப் போய்த்தங்குதற்கிடமான சிவன் தன் மனைவியோடே குழந்தையின் உள்ளத்தில் தஞ்சம் புகுந்து தங்கி விடுவதால் நிலவினும் குழந்தை சிறப்புடையதன்றோ ! மேலும் நிலவின் முழு வடிவும் சிவனின் முடியில் தங்காமல் அதன் ஒரு கூறாகிய பிறை மட்டுமே தங்குகிறது. ஆனால் இறைவனோ முழு வடிவினனாய் உள்ளத்தில் தங்கியுள்ளான். இப்படியெல்லாம் வேறுபாடுகள் தோன்றுமாறு கவிஞர் பாடியுள்ளது வியந்து மகிழத் தக்கதாயுள்ளது.

> 'தங்குமொரு வடமேற்குத் திசையுனக் கிவனுக்கு
> சரியுரிமை எத்திசையுமாம்' 63

என்று கூறும் மற்றோர் பாட்டில் சந்திரன் வடமேற்காகிய ஒரு திசையில் மட்டும் தோன்றுவதையும் அடிகள் எல்லாத் திசைகளிலும் புகழுடன் தோன்றுவதையும் வேற்றுமையாகக் காண முடிகிறது. ஈண்டு மேற்கு என்று கூறாமல் வடமேற்கு என்பதைக் கூர்ந்து நோக்கினால் ஓர் உண்மை விளங்கும்.

மேற்கு என்பது நாற்றிசையுள் ஒன்று. ஆனால் வடமேற்கு என்பது எண்டிசையுள் ஒன்று. (1. வட, 2. தென்கிழக்கு, 3. கிழக்கு, 4. வட, 5. தென்மேற்கு, 6. மேற்கு, 7. தெற்கு, 8. வடக்கு.) கம்பர் தம்மை ஆதரித்த சடையப்பரை நூற்றுள் ஒருவராகக் கொள்ளாமல் ஆயிரத்தில் ஒருவராகக் கொண்டது போலக் கவிஞர் அடிகளை நாற்றிசையுள் அடக்காமல் எண்டிசையில் அடக்கி, அவர்தம் புகழ் சென்று பரவும் எல்லையின் விரிவைக் கூறினார் எனலாம்.

'நில்லா தொழிந்த உயிராவி
நிலையுந் தெளியக் கூறியவாய்
நிறைய முத்தம் வைத்திருந்தும்
நிலையா மணிகொள் சிற்றில்மேற்
செல்லா திருக்க மனமிலையோ
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே' 74

என்று சிற்றில் பருவத்தில் சிறுமியர் வேண்டுவதாய்ப் பாடுந் திறம் நினைந்து இன்புறத் தக்கதாயுள்ளது.

ஒப்புமை : ஒரு நூலின் தரத்தை யறிய ஒப்பியல் ஆய்வு தேவை. பாவலர் பல நூல்களையும் கற்ற அனுபவத்தின் அடையாளங்களை ஆங்காங்கே காட்டியுள்ளார். திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழில் ''முத்தம் தனக்கு விலையில்லை'' எனக் கூறும் பகழிக் கூத்தர் போல இந்நூலாசிரியர்,

'மெருகில் குறைதல் மறைதலெனு
மிழிவைப் பெறலா லவைநீக்கி' 42

எனச் சித்தரித்துக் காட்டும் அழகு போற்றுதற்குரியதாகும்.

'தெங்குங் கதலித் தீங்கனியுந்
திரண்ட முலைசேர் பசும்பாலும்
செழித்த கரும்பின் நறும்பாகும்
செறிந்த சுவையின் பெருஞ்சுவையே' 27

என்ற தாலப்பருவப் பாடல் ''தனித்தனி முக்கனி பிழிந்து வடித்தொன்றாய்க் கூட்டி'' என்ற அருட்பாவைப் போலப் பாடப்பட்டுள்ளது.

''வழுவா யெனுஞ்சீர் மனையாள்வாய்
வடிவாய் மெதுவா யிதழ்சேர்த்து
வரிவாய்ச் சுடர்பல் லிடையூறும்
வளவாய்ச் சுவைநீர் பருகியவாய்'' 43

என்ற முத்தப்பருவப் பாடல், திருக்குறளில் ''பாலொடு தேன்கலந்தற்றே, பணிமொழி வாலெயி றூறியநீர்'' (1121) என்ற குறளோடு ஒப்புநோக்குதற்குரியது.

'தூமனப்பூ' (4) என்று மனதைப் பூவாக உருவகப் படுத்தினார் பாவலர். 'மலர்மிசை யேகினான்' என்ற குறள் உரையில் பரிமேலழகர் உள்ளக் கமலத்தின் கண்......என்று நெஞ்சைத் தாமரையாக உருவகப்படுத்தியுள்ளார். 'உள்ளப் புண்டரீகம்' எனத் திருஞானசம்பந்தர் திருவீழிமிழலை தேவாரத்தில் கூறுகிறார்.

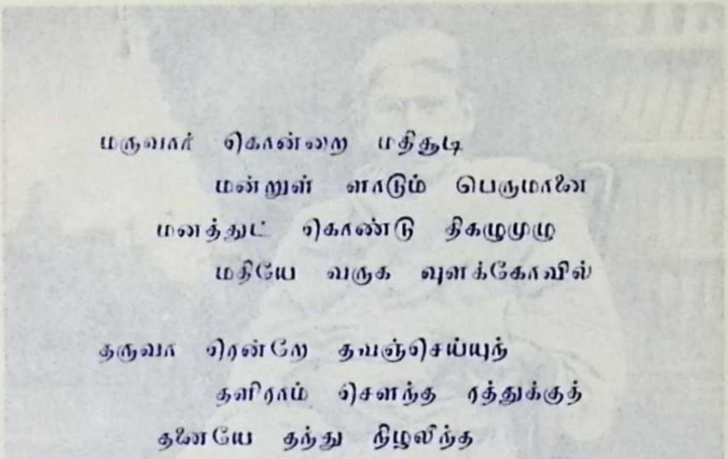
'உழுதிடு மொருசெயில் உழவன்றன் பொழுதினை
யுணர்வொடு போக்குதல் போல்
ஒளியுமிழ் தமிழெனுங் கழனியிற் பொழுதினை
யொருங்குறத் தேக்கியவன்' 51

என்று அடிகளை ஓரேருழவனாகக் கூறப்பட்ட செய்தி,

''மிடியன் ஒருசெய்யாளன் அச்செய்வினையக்காக்கும் செயல்போல''

என்று கூறும் நல்லாற்றூர் சிவப்பிரகாசரது பிரபுலிங்கலீலைப் பகுதியோடு ஒப்பு நோக்குதற்குரியது.

முடிவுரை: பாட்டு என்பது பாவலனின் கையிற் கிடைத்த ஒரு மந்திரக்கோல். அதைக்கொண்டு அவன் உணர்வுலகத்தை ஆட்டிப் படைக்கின்றான். இந்த வகையில் பாவலர் அன்பானந்தத்தின் பாடல்கள் மறைமலையடிகளை உயிர்ப்பித்துக்காட்டுகின்றன. இலக்கியம் படைக்கும் கவிஞனைப் பிரமனுக்குச் சமமாகக்கூறுவதுண்டு. இக்கவிப்பிரமர் மறைந்தும் மறையாமலிருக்கும் மறைமலையடிகளைக் குழந்தையாக்கி இந் நிலவுலகில் விளையாட விட்டுள்ளார். வெள்ள நீர் உழக்கினில் அடங்காததுபோல என் உரைத் திறத்தால் இந்நூலின் சிறப்பை அளக்க இயலாது. எனவே கவியின்பம் நாடுவோர் இப்பிள்ளைத்தமிழ் வெள்ளத்தில் இன்புறத் திளைத்துப் புனலாடுவார்களாக.

மருவார் கொன்றை மதிசூடி
மன்றுள் ளாடும் பெருமானை
மனத்துட் கொண்டு திகழுமுழு
மதியே வருக வுளக்கோவில்

தருவா ரென்றே தவஞ்செய்யுந்
தனிராம் சௌந்த ரத்துக்குத்
தனையே தந்து நிழலிந்த
தருவே வருக தனித்தமிழா

யுருவா யாக்கி யுலகளித்த
வுயிரே வருக வுயர்சைவ
வொளியே வருக மறைமலையா
யுயர்ந்தாய் வருக வுண்ணவுண்ண

வருவா னமுதே தமிழ்தந்த
வாழ்வே வருக வருகவே
வழுவாச் செழுமைப் புகழுடையாய்
வருக வருக வருகவே.

தோற்றம் 15—7—1876 — மறைவு 15-9-1950

மறைமலையடிகள்

தோற்றம் 15—7—1876 — மறைவு 15-9-1950

மறைமலையடிகள் வரலாறு

செந்தமிழ் நாடு செய்த தவப்பயனாய் அலை தவழும் நாகப்பட்டினத்தை யடுத்த காடம்பாடி என்னும் சிற்றூரில் மறைமலையடிகள் 15-7-1876-இல் தோன்றினார். தந்தையார் மருத்துவர் வேலை பார்த்த சொக்கநாதர். தாயார் சின்னம்மை. விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும் என்பதற்கேற்ப அடிகளின் கல்வியும் ஒழுக்கமும் அனைவரும் வியக்குமாறு ஆக்கமுற அமைந்தன. 'ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற் கெழுமையும் ஏமாப் புடைத்து' என்ற குறட்பாவிற் கிணங்க அடிகள் தம் பதினாரும் அகவைக்குள் தமிழிலக்கண இலக்கியங் களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். வடநூலும் ஆங்கிலமும் நன்கு கற்றார். நாகையில் ஓலைச்சுவடி விற்பனை செய்து வந்த வெ. நாராயணசாமி பிள்ளையிடம் தமிழ் கற்றார். சென்னை சோம சுந்தர நாயகரிடம் சைவ சித்தாந்தங்களைக் கற்றார்.

மனோன்மணிய நாடக ஆசிரியர் பெ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களால் திருவனந்தபுரத்தில் முதன்முதலில் தமிழாசிரியர் வேலைக்கு அமர்ந்தார். பின் தமிழ்ப் பேராசான் பரிதிமாற் கலைஞரின் பேருதவியால் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் பதின்மூன்றாண்டுகள் பணியாற்றினார். ஆசிரியத் தொழிலை விட்டு விலகி 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற தமிழரின் கொள்கையைப் பரப்ப வேண்டி பல்லாவரத்தில் ''பொது நிலைக் கழகம்'' கண்டார்.

நாடு முழுவதும் சென்று தமிழ்ப் பணியோடு சைவப் பணியும் சமூகப் பணியும் செய்தார். கடல் கடந்த இலங்கைக்குச் சென்று பல இடங்களில் சொற்பொழி வாற்றினார். சொற்பொழிவில் கிடைத்த பொருள்களை யெல்லாம் தாம் நிறுவிய பொது நிலைக் கழகத்திற்கே தந்து தவினார். திருப்பாதிரிப்புலியூர் தவத்திரு ஞானியாரடிகள் முன்னிலையில் சைவ சித்தாந்த சமாசம் நிறுவினார். திருவள்ளுவ

ராண்டு என்ற தமிழ்ப் புத்தாண்டை அறிமுகப்படுத்தினர். எங்கும் தமிழ்-எதிலும் தமிழ் என்று முழங்கிய அடிகள் இந்தி யென்னும் நச்சரவிற்கு இடியாக விளங்கி இந்தி எதிர்ப் புணர்ச்சியால் தமிழர்களுக்கு மொழிப்பற்றை யூட்டினர்.

அடிகள் சித்தாந்த தீபிகை, அறிவுக்கடல் போன்ற திங்கள் இதழ்களுக்கு ஆசிரியராக விளங்கினர். பல இதழ் களில் காய்தல் உவத்தலின்றிப் பல கட்டுரைகளையும் மறுப்புரை களையும் எழுதினர். சாகுந்தல நாடகத்தை மொழி பெயர்த் தார். முல்லைப் பாட்டாராய்ச்சி, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி, திருவாசகவுரை, மாணிக்கவாசகர் கால ஆராய்ச்சி, நூருண்டுகள் வாழ்வது எப்படி போன்ற அடிகளின் நூல்கள் அவர்தம் புலமைக்கு உரை கற்களாக நிற்கின்றன. திருவொற்றியூர் முருகர் மும்மணிக்கோவை, சோமசுந்தரக் காஞ்சியாக்கம் போன்ற அடிகளால் இயற்றப்பட்ட இலக்கியங் கள் தமிழுள்ள அளவும் நின்று நிலவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

''இல்லறமல்லது நல்லறமன்று'' என்பதற் கிணங்க அடிகள் பதினெட்டு வயதிலேயே சவுந்தரவல்லி என்பாரை மணந்து இல்லறத்தை மேற்கொண்டார். சிந்தாமணி, நீலாம்பிகை, திருஞானசம்பந்தன், மாணிக்கவாசகம், திருநாவுக்கரசு, சுந்தரமூர்த்தி, திரிபுரசுந்தரி என்ற மக்கள் அடிகட்குப் பிறந்தனர். 'வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க' என்ற வள்ளுவரின் கருத்திற் கிணங்க இல்லறத்தினின்றும் துறவுநிலை மேற்கொண்டாலும், அடிகள் தமிழையும் தமிழ்ப் பணியையும் துறந்தாரல்லர். அடிகள் தம் எழுபத்தைந்தாம் அகவையில் 15-9-1950-இல் அம்பலவாணர் திருவடிகளை அடைந்தார். நடமாடும் பல்கலைக்கழகமாக விளங்கிய மறை மலையடிகள் இருபதாம் நூற்ருண்டின் தமிழ் மொழி வரலாற்றில் ஓர் இளஞாயிறு எனலாம்.

வாழ்க மறைமலையடிகள் புகழ் !

பாவலர் சி. அன்பானந்தம்

நூலாசிரியரைப்பற்றி

பாவலர் சி. அன்பானந்தம் இராமநாதபுர மாவட்டம் திருப்புத்தூரை அடுத்துள்ள சிங்கம்புணரியில் 28-3-1932-இல் பிறந்தார். தந்தை சின்னமுத்துப் பிள்ளை. தாய் பொன்னழகு அம்மாள்.

பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே பாப்புனைவதில் ஆர்வம் மிக்கவர். பள்ளிப் பருவம் முடிந்த இளமையிலேயே மலேசிய நாட்டிற்குச் சென்று பினங்கு நகரத்தில் வாணிபத்தில் ஈடு பட்டுள்ளார். தமிழ் மொழியிடத்து இயல்பாகப் பற்றுக் கொண்ட பாவலர் மலேசிய நாட்டிலும் தமிழ்நாட்டிலும் தமிழிலக்கியத் தொடர்பான பல போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பல பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார். மலேசிய நாட்டில் பினங்கு மாநில ஆளுநர் 16-7-78-இல் இவருக்குப் பி. ஜே. கே. என்னும் அரசாங்கச் சிறப்பு விருதினை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய உடைந்த வளையல், பாசத்தின் பரிசு போன்ற சிறு கதைகளும், கிணற்றுத் தவளை, கனிமொழி போன்ற குறுங்காவியங்களும், ஆனைமுகன் - ஆறுமுகன் அந்தாதிகளும் பாராட்டுதற்குரியனவாக உள்ளன. வடலூர் வள்ளலாரின் நெறியைப் பின் பற்றி வாழும் இவர் மலேசிய, சிங்கப்பூர்த் தமிழர்களால் பெரிதும் பாராட்டப் பெறும் தமிழ்ப் பாவலராய் விளங்கி வருகிறார்.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

எண்-பக்க எண்

பொருளடக்கம்

மறைமலையடிகள் பிள்ளைத்தமிழ்

1. காப்புப் பருவம்

பிள்ளைத் தமிழாசிரியர் தாம் கொண்ட பாட்டுடைத் தலைவரைக் குழந்தையாகக் கருத்திற்கொண்டு இக்குழந்தைக்கு எவ்வித இடையூறும் நேராவண்ணம் கடவுளர் காக்க எனத் தாய்மார்கள் கூறுவதுபோல வேண்டிக் கொள்வதாகப் பாடப் படுவது காப்புப் பருவமாகும். ‘‘குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாளில் அதற்குக் ‘காப்பிடல்’ என்னும் பழக்கம் ஒன்று உண்டு, அதனை ஒட்டிய இலக்கிய வழக்கே இக்காப்புப்பருவம்’’ என்று டாக்டர் உ. வே. சா. கூறுவர்.

‘பிள்ளைப் பாட்டே தெள்ளிதின் கிளப்பின்
மூன்று முதலா மூவேழ் அளவும்
ஆன்ற திங்களின் அறைகுவர் நிலையே’

எனப் பன்னிரு பாட்டியல் கூறுவதால் முதற் பருவமாகிய இக்காப்புப் பருவம் குழந்தையின் மூன்றும் திங்களில் பாடப் பெறும் என வரையறுக்கலாம். இப்பருவத்தே பாடுதற்குரிய கடவுளர் திருமால், சிவன், பிரமன், விநாயகன், முருகன், உமையவள், திருமகள், நாமகள், எழுகன்னியர், முப்பத்துமூவர், சூரியன், இந்திரன், குபேரன் என்று பலராவர். காப்புப்பருவ மாதலின் காத்தற் கடவுளாம் திருமாலை முதற் கடவுளாக அமைத்துப் பாடுவது மரபு. இப்பருவத்தே கடவுளரைப் பாடும் போது அவர்தம் கொலைத்தன்மையும், கொடுமையும் கூருது மங்கலமாகப் பாடவேண்டும் என்று பாட்டியல் நூல்கள் இலக்கணங் கூறுகின்றன. கடவுளரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட நூல்களில் காப்பிற்குரியவர் அவராக அமைந்து விடுவதால் அவரை விடுத்து வேறு கடவுளர்களை விளித்துப் பாடுதல் மரபு.

காப்புப் பருவம் அமைகின்ற முறையில் நூலாசிரியர்கள் தங்கள் மனம் விரும்பியபடி, பாட்டுடைத் தலைவர்களின் தொடர்புகளுக்கேற்பக் காப்பு முறைகளை மாற்றிப் பாடுவர். தெய்வங்களை விடுத்து அடியவர்களையும், ஆழ்வார்களையும் காவற் கடவுளாக வைத்துப் பாடும் முறை சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழிலும், வைகுந்தநாதன் பிள்ளைத் தமிழிலும் காணக்கிடக் கின்றது.

ஓம்

மறைமலையடிகள் பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளையார் வணக்கம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

பார்கொண்ட வுயிரினம் பல்கோடி வாழ்வுறப்
பரிவோடு காத்துவிண்ணோர்
பரவித் துதித்திடப் பாரதப் பெருங்கதை
பழமலையிற் றீட்டிவைத்துப்

பேர்கொண்ட பனிமலைப் பெம்மானின் பிள்ளையாய்ப்
பெரும்பேறு பெற்றவேழம்
பெரிதும் மனத்துளே வைத்துருகும் [1]பிள்ளையைப்
பிரியமுடன் வந்துகாக்க,

சீர்கொண்ட தமிழ்நலம் சிந்தையிற் கொண்டருட்
சிறப்போடு முற்றுமாய்ந்து
தெளிந்தே தனித்தமிழ்ச் செப்பமும் செய்துலகு
திறம்புரிய வைத்தசெம்மல்

தார்கொண்ட சிவனருள் தாள்போற்றி யில்லறம்
தாணிமேல் வாழ்ந்தமேலோன்
தகைசேர் மறைமலை யடிகள்மேற் பிள்ளையந்
தமிழ்பாட அருளுமிந்தே.

---

1. இந்நூலாசிரியர் கவிஞர் அன்பானந்தம் தம்மைப் பிள்ளையென அடக்கமாகக் கூறிக் கொள்கிறார்.

1. காப்புப் பருவம்

திருமால்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

பூவணி பெற்றிட மாமலர் நிற்பவள்
பொன்னொடு நற்பொருள் தந்தருள் பெற்றியள்
பொற்புறத் தன்வல மார்பினை ஈந்தருள்
பொங்கிடு பாற்கடல் மேற்றுயில் பான்மையன்[1]

பாவணி நல்கிடும் பாமகள் கேள்வனைப்[2]
பண்புடன் தன்திருக் கொப்புளுள் தாங்கியே
பற்றுற வோடுல கோச்சிடும் மால்கழல்
பைந்துழாய் கொண்டுவந் தன்புடன் போற்றுதும்,

காவணி யுற்றிடத் தூமணம் நல்கியே
கையிதழ் நீட்டிய ழைத்திடும் பூக்களும்
கச்சித மாய்த்தலை யாட்டிடத் தென்றலும்
கண்டுலா வந்திடும் காடநற் பாடியில்[3]

நாவணி செய்தமிழ் நாவலர் பாடிட
நன்குசி றந்துதி கழ்வுற வேவரும்
நம்பியைச் சீர்தமிழ் நன்குணர் செல்வனை
நண்ணிவந் தின்னருள் செய்துபு ரக்கவே. 1

---

1. திருமால்
2. பிரமன்
3. காடநற்பாடி—நற்காடம் பாடி என மாறுக.
மறைமலையடிகள் பிறந்த ஊர். நாகப்பட்டினத்தை அடுத்த சிற்றூர்.

சிவபெருமான்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

நான்மறை யோதிந லம்படத் தேர்ந்தெழில்
நந்தமிழ் காத்தவனை
நல்லவை செய்திடும் சொல்மொழி மெய்யனை
நற்புகழ் சேர்த்தவனை

வான்முறை வைத்துமும் மாரியும் பெய்திட
வந்ததை யொத்தவனை
வையகம் மெச்சிட வாய்த்தம றைமலை
வாணனைக் காத்திடுக,

கோன்முறை மீன்விழிக் கோதை[1]க்கு வாய்த்தநற்
கூடல்ந கர்தனிலே
குண்டோ தரர்க்கருள் தந்திட வைகையிற்
கூடிய நீரடைக்கக்

கூன்முறை தோன்றிய முதினள்[2] பங்கினிற்
கூலியைப் போலவந்து
கொண்டபி ரம்படி பிட்டினிற் கீடெனக்
கொண்டசி வன்மகிழ்ந்தே. 2

---

1. மதுரையை ஆண்ட மீனாட்சி.
2. வந்தி பிட்டுக்கு மண்சுமந்த திருவிளையாடல் சுட்டப்படுகிறது.

மீனாட்சியம்மை

(வேறு)

செய்யமென் தூமலர்த் தாளொன்று தூக்கியே
செஞ்சடை வெண்மதி கங்கையும் தேக்கியே
சீர்த்திகொள் மாநடம் செய்திடுந் தன்மையால்
சிக்கலை நீக்கியிவ் வையம்பு ரந்திடும்

துய்யவெண் மேனியன் தன்னிடப் பாகமாய்த்
தோன்றிய மும்முலைத் தொல்புக ழன்னை[1]யின்
தூமணிப் பூம்பதம் நெஞ்சுள் ளிருத்தியே
சொக்கரின் தீந்தமிழ்[2] தானெடுத் தேத்துதும்,

உய்யவே வைத்திடு மொப்பிலாச் செம்மொழி
ஒன்றென இப்புவி ஓம்பிய சீர்மொழி
ஊறினைச் செய்தபல் லாட்சிகள் சூழ்ந்ததால்
உற்றமெய்த் தன்மையின் மாறிப்பி றர்மொழி[3]

பையவே வந்ததைப் பற்றியே சேர்ந்திடப்
பான்மையுங் கெட்டதென் றுணர்ந்துடன் மெய்வழிப்
பைந்தமி ழின்றனி நன்னயங் காட்டிய
பாலன்ம றைமலை தன்னைப்பு ரக்கவே. 3

---

1. உமையவள் மலையத்துவசன் மகள் தடாதகைப் பிராட்டியாகத் தோன்றிய போது மூன்று மார்புடன் தோன்றிய நிலை.
2. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் குன்றமெறிந்த குமரவேளும், திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுளும், தமிழ்ப் புலவராய்த் தோன்றித் தமிழாய்ந்ததாக இறையனாரகப் பொருள் கூறுவதால் தமிழ் சொக்கரின் தீந்தமிழாயிற்று.
3. வடபுல மொழிகள்.

தும்பிக்கையான்

(வேறு)

எப்புற மெப்படி யெங்ஙன மாயினும்
இட்டமு டன்பிடித்தால்
எற்றுவந் தவ்வுருத் தன்னிலே தங்கிடும்
இன்சுவைத் தேனமுதை

துப்புர வாய்மன மெய்மொழி யாக்கியே
தூமனப் பூவிருத்திச்
சொற்சுவைத் தேன்மணம் சூழ்கவி தந்திடுந்
தும்பி[1]யை யஞ்சலிப் பாம்

முப்புறஞ் சூழ்கடல் முத்தமிழ்ப் பண்ணிசை
மூச்சாய்க் கலந்திசைக்க
முக்கூடல் காத்தசு வைத்தமிழ் மாந்திட
முன்தவத் தாலுதித்துக்

கப்பிய[2] மாற்றுமொ ழிப்படை யோட்டிய
கண்ணியம் மிக்கவனைக்
கற்பணி பூண்டசின் னம்மை[3]பு றந்தநற்
கன்னலைக் காத்திடவே. 4

---

1. யானைமுகக் கடவுள்
2. தமிழை மூடிக் கொண்ட
3. அடிகளை ஈன்ற அன்னையார்

முருகன்

(சந்த விருத்தம்)

வேதாசல நாதா[1]வருள் தாதாவெனப் போற்றில்
வேலாயுத மேதானுடை கோலத்துறு கன்றை
வேதாகம நூலோர்[2]பணி வேந்தேயெனப் பாடில்
வீணாய்மிடி[3] வாராவகை வாழச்செயுங் குன்றை

நீதாவென நாரார்[4]துதி நீடேயுள மார்க்க
நேராய்மயில் மாநோர்புடை சூழக்கவி பெய்தே
நீங்காதுளஞ் சேர்ந்தேதமிழ் ஈந்தேயருள் வானை
நேரார்கழல் பேரார்புகழ் ஏற்றித்துதி செய்வோம்.

வேதாசல நாதாவருள் தாதாவெனப் போற்றி[5]
வேலாயுத மேதானுடை சீலத்தனின் தந்தை
வேயேயிணை தோளாள்துணைத் தாளோன்தனை யேத்த
வீருய்வரு சீரார்புகழ் வேள்செய்பரி சென்றே

தாதாரணி போதார்திரு மார்பானருள் பூண்டு
தாழாமன மேதான்துணை தானாய்வர நன்கே
தாயார்கருப் பேரூர்நெறி[6] தாம்போற்றிடத் தோன்றி
தானேதமி ழானன்[7]தனைக் காவல்செயற் கென்றே. 5

---

1. சிவபெருமான்
2. நான்முகன்
3. வறுமை
4. நாராயணன்
5. திருக்கழுக்குன்றத்துச் சிவபெருமான் பெயர் வேதாசலர், அடிகளின் பெற்றோர் குழந்தைப் பேற்றிற்காக இங்கு நாற்பது நாட்கள் நோன்பிருந்து, தவத்தின் பயனாய்ச் செவ்வேளைப் போன்ற அடிகளைப் பெற்றனர்.
6. மீண்டும் பிறவாப் பெருநெறி
7. மறைமலையடிகளைக் குறிக்கும்.

திருமகள்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

சிந்தை குளிரச் செந்தா மரையில்
திகழும் திருமகளைச்
செல்வம் வழங்கிச் சீரினை நல்கத்
திடமாய் வருபவளை

விந்தைபுரியுஞ் செங்கண் திருமால்
விரும்பும் மணமகளை
வெற்றிக் கழல்கள் பற்றித் தொழுதே
விழைவாய்த் துதிபுரிவோம்

முந்தை வினையின் முற்படு நோற்பால்
முகிழ்த்த தமிழ்மலரை[1]
முற்றுந் தமிழில் முழங்கித் தொண்டு
முறையாய்ப் புரிமகவை

எந்தை யம்பல வாணர்[2] தம்புகழ்
இசைக்கும் மறைமலையை
எங்கும் புகழும் மங்காச் சுடரை
இனிதாய்ப் புரந்திடவே. 6

1. மறைமலையடிகள்
2. அடிகள் பொன்னம்பல வாணரைத் தம் வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டவர்

நான்முகன்

(வேறு)

நிலையாய சீர்மறை நான்கினைக் கையேந்தி
நெடியவுல கம்படைத்தே
நீதிநெறி மாறாது நித்தமும் மெய்த்தவம்
நிகழ்த்திடும் நான்முகத்தோன்

கலையாய ஓர்மாதை[1]க் கண்ணினும் மேலாகக்
கருதியே நாவிலன்பாய்க்
கானமெழு வீணையொடு காலமெல் லாம்வைத்துக்
களிக்கின்ற வன்புரக்க,

தலையாய சைவசித் தாந்தங்க ளத்தனையும்
தணியாத வேட்கையோடு
தான்தக்க குரு[2]நாடித் தன்னிளம் வயதுளே
தகவோடு கற்றபிள்ளை

மலையாய வடநூலும் மாண்புவெண் மக்களின்[3]
மணியான வெள்ளைநூலும்[4]
மாட்சியாய்ப் பெற்றருள் ஆட்சியாய்க் கற்றெழும்
மறைமலைச் செல்வனையே. 7

---

1. கலைமகள்
2. அடிகளின் ஞானாசிரியர் சோமசுந்தர நாயகர்
3. வெள்ளையர் (ஆங்கிலேயர்)
4. ஆங்கிலமொழி நூல்

கலைமகள்

(வேறு)

மணக்கும் மெல்லிதழ் வெண்டா மரைமேல்
மங்கள வீணைக் கையுடையாள்
மலர்மே லுறைவோன் கொழுநன்[1] அதனால்
மன்றென அன்னான் நாவமர்வாள்

கணக்கும் தண்டமிழ்ச் சொல்லும் கலையாய்க்
கற்பவர் நெஞ்சில் உள்ளிருப்பாள்
கருத்தா யறிவைத் துலக்கும் இறைவி
கற்பனைச் செல்வி காத்திடுக,

குணக்குன் றென்றுயர் கொள்கைத் திறத்தார்[2]
கொண்டநல் லில்லற வாழ்வினிலே
குவலயந் தண்டமி ழினிமை மாந்திடக்[3]
கொம்பினிற் றேனாய் வந்தவனை

பிணக்குற் றயலவர் பேசிடும் மொழிகள்
பின்னிய தீமை வலைநீக்கிப்
பிறங்கிடு செந்தமிழ் தன்னைக் காத்திடும்
பெற்றிகொ ளன்புச் சேயினையே. 8

---

1. மலரில் உறைவோனாகிய பிரமன் கலைமகள் கணவன்
2. அடிகளின் பெற்றோர்
3. பருகிட

மாதர் எழுவர்

(வேறு)

மறையெனும் பொருளை மலர்க்கையி லேந்தி
மண்டரு ளன்னமதில்
மகிழ்வுட னமர்ந்து மனக்கொலு வேறும்
மாண்பபி ராமியளும்
மதிநிறை மகேசு வரியென ளாகி
மன்னொளி முச்சூலம்
மணிக்கையில் திகழ அணியிட ப[1]த்தில்
மாபுவி சேர்பவளும்

கறையிரு ளகற்றிக் களிமயி லேறிக்
கையினில் வேலிலங்கக்
கருத்தினி லெண்ணிய கணத்தினில் நல்கும்
கௌமாரி என்பவளும்
கருடனி லமர்ந்து சங்குட னாழி
கைகளில் தாங்கியன்பர்
கவின்மிகு வாழ்வினில் களிப்பினை ஈந்தே
காக்குநா ராயணியும்

1. காளைவூர்தி

நறைமல ரணிந்து கலப்பையுந் தாங்கி
நன்குயர் சிங்கமதில்
நலமமர் வராகி நயந்திகழ் பேரில்
நானிலம் காப்பவளும்
நகைமுக முடன்வச் சிரப்படை யேந்தி
நற்கரி[2] மேலமர்ந்து
நனிமிக வருமிந் திரன்துணை யான
நாகுறை[3] தேவியளும்

முறைகெடு முயிரால் முளைத்திடும் பேய்மேல்
முன்திகழ் சூலமுடன்
முனைந்துயிர் புரக்கு மொருபெருங் காளி
மூவுல காள்பவளும்
முழுமறை மலையாய் முளரி[4]யில் தேனாய்
முன்புரி நற்பயனாய்
முழுத்தனித் தமிழை முழங்கிய சேயை
மோயெ[5]னக் காத்திடவே. 9

2. ஐராவதம் என்னும் இந்திரன் யானை
3. இளமை பொருந்திய
4. தாமரை
5. தாய்

முப்பத்து மூவர்

(கட்டளைக் கலிப்பா)

மறையே ஓருருக் கொண்டதை யொத்தொரு
    மழலைச் சேயினை வேண்டிய சொக்கரின்[1]
நிறையே எண்ணிய நீள்நட வேந்தனும்[2]
    நினைவாய்த் தந்தமெய் நேர்தமிழ்ச் சேயினை[3]
முறையே பன்னிரு சூரியர் தம்முடன்
    முனைப்பார் ருத்திரர் ஏழுடன் நால்வரும்
இறையே வாழ்த்தவி ரண்டும ருத்துவர்
    இணைந்தே எட்டுவ சுக்களுங் காக்கவே.

---

1. மறை மலையடிகளின் தந்தையார்
2. தில்லைக் கூத்தப் பெருமான் பொன்னம்பலவாணன்
3. மறைமலையடிகள்

2. செங்கீரைப் பருவம்

செங்கீரைப் பருவம் என்பது குழந்தை ஒரு காலை மடக்கி ஒரு காலைப் பின்னால் நீட்டி இரு கைகளையும், முன்னே நிலத்தில் ஊன்றித் தலையைத் தூக்கி அசைத்துக் கொண்டு தாயர் பயிற்றும் இனிய சொற்களைக் கூறி ஆடுக எனக் கூறும் பருவமாகும். கீரையாடுதல் என்ற தொடர்க்குச் சொற்களைச் சொல்லித் தலையாட்டுதல் என்றும், சொற்களைப் பேசுதல் என்றும் பொருள் கூறுவர். குழந்தை தலையசைத்து ங்க், ங்க் எனக் கூறுதலைக் கேட்டுத் தாய்மார்கள் உவப்பர்.

கீர் என்பதற்குச் சொல் எனப் பொருள் கொண்டு செம்மை+கீர் எனப் பிரித்துக் கேட்பார்க்கினிய சொற்களைச் சொல்லும் பருவம் என்றும், கீரம் (க்ஷீரம்) என்பதற்குப் பால் எனப் பொருள் கொண்டு பால் போலும் இனியமழலை பேச முயலும் பருவம் என்றும், கீரம்—கிளி என்பதால் கிளி ஒரு காலை மரக்கிளையில் வைத்துக் கொண்டு மற்றொரு காலைத் தூக்கிக் கொண்டு முகம் அசைத்து ஒலியெழுப்பி ஆடுவது போலக் குழந்தையை ஆடுமாறு கூறும் பருவம் என்றும் பலவகையாகக் கூறுவர்.

ஆனால் செம்மை+கீரை செங்கீரை எனப் பிரித்து இளமையான கீரைத் தண்டு தன் தலைப் பகுதியிலுள்ள இலைகளின் பாரம் தாங்க மாட்டாமல் காற்றில் ஆடுவது போல இளமையான ஐந்து மாதக் குழந்தை ஒரு காலை மடக்கி, ஒரு காலை நிமிர்த்திக் கழுத்துப் பொறுக்க மாட்டாமல் அசைந்து ஆடுமாறு கூறும் பருவம் என்ற பொருளில் செங்கீரைப் பருவம் என்று கூறுதலே மிகப்பொருத்தமாகக் கொள்ளலாம்.

2. செங்கீரைப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

பொங்கியெழுங் கங்கையைச் செஞ்சடையிற் கொண்டவன்
புகழ்கழுக் குன்றநாதன்
பொற்பாதம் போற்றியோர் பிள்ளையை வேண்டிடப்
புண்ணியங் கூடிவரவே

திங்களொளி வீசிடத் தேவனருள் கூடிடத்
திரண்டிந்த வையமுழுதும்
தீந்தமிழ்த் தேன்சுவை தித்திக்கத் தித்திக்கத்
தெள்ளிநித மள்ளிநல்க,

தங்கமனச் செம்மலாய்ச் சைவமனக் காளையாய்த்
தகதகப் பொன்மேனியாய்த்[1]
தக்கநற் கல்வியும் தன்னுறுதி மேன்மையும்
தாஃகொண்டு நெஞ்சுயர்த்திச்

சிங்கமென வந்தவன் செய்யபுகழ் தந்தவன்
செங்கீரை யாடியருளே
சின்னம்மை சொக்கனுர் தாம்பெற்ற செல்வமே
செங்கீரை யாடியருளே. 11

---

1. அடிகள் கண்டாரைக் கவரும் செம்மேனியினர்.

குன்றெடுத் தானிரை காத்தவன்[1] மருகனுய்க்
கொடியவினை யோட்டியருளக்
குன்றேறி நின்றுவினை யாடிடுஞ் சிறுவனுங்
குக்குடக் கொடியண்ணலே[2]

ஒன்றிவருந் தோற்றனுய் ஒப்பரிய ஏற்றனுய்
உயர்விக்க வந்தபொலிவும்
உச்சியில் வெண்கொண்டை ஒள்ளொளி வெண்முத்தம்
ஒத்திடுங் காதினழகும்

கன்றெழுந் தாலெனத் துள்ளிமகிழ் வெய்திடுங்
கருத்தார்ந்த வெல்லமொழியும்
கற்றவர் மெச்சிடு மொப்பிலாப் புலமையுங்
கண்டவர் மனமகிழ்ந்து

சென்றெடுத் தன்பொடுங் கொஞ்சவரு தங்கமே
செங்கீரை யாடியருளே
சின்னம்மை சொக்கனுர் தாம்பெற்ற செல்வமே
செங்கீரை யாடியருளே. 12

---

1. திருமால்
2. சேவற் கொடியுடைய முருகன்.

இறையவன் தான்படைத் தின்னுயிர்க் கேற்பதாய்
இசைவோடு தந்தநீரில்
இணையற்ற செவ்விதழ்த் தாமரை நாணுவகை
இலங்குமணிக் கால்களோடு

மறையவன் தான்தரு மட்டிலாச் சீர்தமிழ்
மகிழ்வோடு காதிற்புக
மலர்ந்திடும் நெஞ்சத்துக் களிப்பினை யொலியாக்கும்
மணிபுனை பூங்கைகளும்

முறையுடன் வைத்திடுஞ் செயலினால் பெரும்பேறு
முழுமையாய்ப் பெற்றமண்ணாள்
முகத்தோடு தன்னகம் முற்றிலும் தான்பூக்க
மொழிநலம் சேர்த்தநின்பால்

திறையென மேன்மைகள் செலுத்திடக் கொண்டவா
செங்கீரை யாடியருளே
சின்னம்மை சொக்கனார் தாம்பெற்ற செல்வமே
செங்கீரை யாடியருளே. 13

அடிகள் தாமரையும் நாணும்படியாக விளங்கும் கால்களோடும், உள்ளக் களிப்பினை ஒலியாக வெளிப்படுத்தும் மணிபுனைந்த கைகளோடும் தோன்றியதால், நிலமகள் முழுமையான பெறற்கரும் பேறு பெற்றாள். அகமும் முகமும் மலர, மொழிநலம் பேணும் அடிகட்கு நிலமகள் மேன்மைகள் என்னும் திறைப் பொருளை அளிக்க ஏற்றுக் கொண்டு உவந்த அடிகளைச் செங்கீரை யாடுமாறு வேண்டுகின்றார்.

காவி[1]யை வென்றவேற் கண்ணையினை வென்றமீன்
கண்ணுடை மதுரையன்னை
கடைநோக்கி லருளாட்சி காட்டிவென் ருற்போலக்
கற்பனைக் கெட்டாவெழில்

மேவிடக் கையோடு காலூன்றித் தலைதூக்கி[2]
மின்னுமொளிக் கண்களாலே
மிரளாது தெளிவோடு நோக்கியழ கூட்டியே
மென்னகைப் பூட்டியிர்த்தே

பூவிடைத் தங்குநறுந் தேனெனத் தித்திக்கும்
பொங்குதனித் தமிழ்தந்தவா
புரியாத மொழிநீக்கிப் புத்துணர் வூட்டிய
பொற்புடை யமுதவூற்றே

சீவிநற் சூழியக் கொண்டைமலர் கொண்டவா
செங்கீரை யாடியருளே
சின்னம்மை சொக்கனுர் தாம்பெற்ற செல்வமே
செங்கீரை யாடியருளே. 14

---

1. நீலோற்பல மலர்
2. செங்கீரைப் பருவத்தின் இயல்பு காட்டப்பட்டது.

வானிடைப் புயலன்ன வண்ணனின் தங்கையை
வலம்நீக்கி இடத்தமைத்து
வற்ருத வைகையால் வளமோங்குமதுரையில்
வைத்தகால் மாறியாடித்

தேனினு மினியசெந் தமிழீந்த தெய்வமாம்
திருத்தில்லை நகரவேந்தன்
தேர்ந்திந்தப் புவிமீது செந்தமிழ் வாழ்ந்திடச்
செய்திடற் கெண்ணமிட்டே

மானிடப் பிறப்பினில் மாட்சிகொள் தண்ணருள்
மலர்ச்சியா முயிரைவைத்து
மங்காத வொளிநிறை மறைமலை யெனுமுரு
மன்னுபுகழ் சேர்த்தளிக்கத்

தீனி[1]டப் பொலிவோடு தென்னகஞ் சேர்ந்தவன்
செங்கீரை யாடியருளே
சின்னம்மை சொக்கனுர் தாம்பெற்ற செல்வமே
செங்கீரை யாடியருளே. 15

மீனுட்சியம்மை திருமணமும், பாண்டியனுக்காகக் கால் மாறி ஆடிய திருவிளையாடலும் சுட்டப் பெற்றன.

திருத்தில்லை நகர வேந்தன் செந்தமிழ் வாழ்ந்திட மறைமலையடிகளைத் தோற்றுவிக்க, அடிகள் தனித் தமிழ்க் கொள்கையை நிறுவித் தமிழ் வளர்க்கத் தென்னகஞ் சேர்ந்தார்

1. புதிய கொள்கை.

(வேறு)

கானிடை வீசிக் காவிடை புக்குக்
காடம் பாடிதனில்
கட்டியங் கூறி யாழியின்[1] தன்மை
காட்டிடுந் தென்றலெழ

ஊனிடை மேவும் நோயினைப் போக்கி
ஊக்கம தைச்சேர்க்கும்
ஒப்பறு மேன்மை மருத்துவ ராகி
ஊர்புக ழும்சீர்மை

தானெழச் சொக்க நாதரென் றுனர்
தாம்புரி மெய்நோற்பால்
தாயெனச் சின்னம் மைமகிழ்ந் தீந்த
தாழ்வறு சீராளன்

ஆனிடைக் கண்ணன் வேய்ங்குழல் வென்றோன்
ஆடுக செங்கீரை
அம்பல வாணர் தம்மருட் செல்வன்
ஆடுக செங்கீரை. 16

---

1. இசையின்பம் கருதி யாழின் என்பது யாழியின் என்றுயிற்று
அடிகளின் தந்தை சொக்கநாதர் காடம்பாடிக் கிராமத்தில் மருத்துவராக
விளங்கினர் என்பது வரலாறு.

மேழி[1]யைக் காத்துச் சீரினை யாக்கும்
மேலவர் வேளாளர்
மேம்படு பண்பர் மெச்சிடு மன்பர்
மீனருள் போல்நெஞ்சர்[2]

சோழியச் சைவர்[3] தம்வழி வாழ்ந்த
சொக்கரின் நேர்மகனாய்ச்
சூழ்ந்தத டங்கல் மாய்ந்தகன் றோடிச்
சொல்வள மிக்கதமிழ்

ஊழியை வென்றே யுள்ளொளி காண
உள்ளமும் பெற்றவனாய்
ஓங்கிய தரணி ஆண்டிடப் பரணி[4]
ஓச்சிய[5] நன்னாளில்

ஆழியின் சூழல் மண்ணிடை வந்தோன்
ஆடுக செங்கீரை
அம்பொன் மேனிச் செந்திரு மைந்தன்
ஆடுக செங்கீரை. 17

---

1. ஏர்
2. மீன் போல் அருளும் நெஞ்சினர்
3. சோழநாட்டுச் சைவர்
4. பரணியிற் பிறந்தார் தரணி யாள்வார் என்பது உலகியல். அடிகள் பரணி விண்மீன் ஆட்சியுற்ற நாளில் தோன்றியவர்
5. ஆட்சிசெலுத்திய

பொங்கெழி லொன்றுதி ரண்டதைப் போலப்
பொன்னர் திருமேனி
பூவினில் வாழ்பிர மன்திருக் கையாற்
பூட்டிய செம்மேனி

கங்கையைத் தன்சடை கொண்டவன் நெற்றிக்
கண்வரு செவ்வேளோ
காவினில் பூத்திடு மென்மலர் நெஞ்சுள்
கண்டதமிழ்த்தேனே

எங்குளன் மன்மதன் இங்கிவன் தானே
என்றிப் பார்திகைக்க
ஏற்றமுந் தோற்றமுந் தேற்றமும் பெற்றே
ஏந்திடு புகழுடையன்

அங்கனி யின்சுவை தன்மொழி கொண்டவன்
ஆடுக செங்கீரை
ஆய்ந்துத வித்தமிழ் அன்பொடு தந்தவன்
ஆடுக செங்கீரை. 18

அடிகளின் உருவப் பொலிவு தெய்வ வடிவங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பாராட்டப்படுகின்றது.

(சந்த விருத்தம்)

குன்றை மோதிடு தோள்வலி கொண்டே வந்தோனே
கூறும் செந்தமிழ் எண்ணிரண் டுள்ளே தந்தோனே[1]
மன்றுள் ளாடிய மாமணி தன்தாள் செந்தேனே
மாசில் மென்மல ரேய்ந்தம ணத்தை வென்ருேனே
என்றுஞ் சௌந்தரப் பேரினள்[2] நெஞ்சே நின்ருேனே
ஏறு மன்புசெய் யில்லற முய்த்தே சென்ருேனே
தென்றல் போல்வலம் வந்தவ செங்கோ செங்கீரை
தேடுறு மெய்ப்புகழ் தந்தவ செங்கோ செங்கீரை. 19

---

1. அடிகள் தம் 16 வயதிலேயே தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுணர்ந்தார்.
2. அடிகளின் வாழ்க்கைத் துணைவியார்.

(வேறு)

கருவினில் தோற்றிய கணமுதற் கொண்டுத மிழ்தான் துய்த்தோனே[1]
கருத்தினை யாய்வினில் கனவிலும் பெய்தமு தந்தான் தந்தோனே
திருவினைக் கூட்டிடு மழகினைக் கொண்டொரு பொற்றேர் வந்தாற்போல்
திருத்தரி பூவையின்[2] திரள்வளை மென்கர மன்பாய்க் கொண்டோனே
மருவினைத் தேக்கிய மலரெனுந் தண்டமிழ்ச் செந்தே னுண்டபோர்
மதித்திட மேம்படு புகழ்நிலை தந்தனை மங்காச் செவ்வேளே
செருகிடு பூச்சரச் சிறுகுமிழ் கொண்டவ செங்கோ செங்கீரை
திறத்தமிழ் சீர்தரு மறைமலைக் கண்மணி செங்கோ செங்கீரை
20

---

1. அடிகள் கருவிலே திருவுடையார்.
2. அணிகலன்கள் அணியப் பெற்ற சௌந்தர வல்லியின்.

3. தாலப் பருவம்

தாலப் பருவம் என்பது குழந்தையைத் தொட்டிலில் கண் வளரச் செய்ய உரிமை மகளிர் நாற்புறமும் சூழ நின்று தம் நாவினுற் பாடி அத் தொட்டிலேயாட்டுவதாகக் கூறப்படும் பருவமாகும். ஐந்தாம் திங்களில் தலே நிமிர்த்திப் பழகிய குழந்தை, ஏழாம் திங்களில் பிறர் கூறும் ஒலி வேறுபாடு களேயும், குரல் வேறுபாடுகளேயும் ஓரளவு புரிந்து கொள்ளு மாதலின், குழந்தை உறங்குதற்கெனப் பாடப்பெறும் பாட்டையே தாலாட்டு என்பர். தால் என்பது தொங்குதல் என்ற பொருளில் நாவைக் குறிக்கும். எனவே குழந்தையைத் தூங்க வைக்கத் தாயர்கள் தாலேலோ, தாலேலோ என மெல்லிய இனிய இசை எழுப்பிப் பாடுதற் பொருட்டு நாவசைத்தலால் தாலப் பருவம் எனப்பட்டது.

பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களில் குழந்தையைத் தூங்கச் செய்வதாகப் பாடல்கள் அமையவில்லேயாயினும் இந் நூலாசிரியர் ''தொட்டில் தனிலே தாலேலோ'' என்று குழந்தையைத் தொட்டிலில் தூங்கச் செய்வதாகப் பாடியது சிறப்பாக உள்ளது.

தாலப்பருவம் என்பதற்கு நாவை அசைத்துச் சொற்களேப் பயிலச் செய்யும் பருவம் என்றும் கூறலாம். அதாவது தாயர் தம் குழந்தைகளுக்குத் தம் நாவினே அசைத்துக் காட்டி அவ்வாறு அசைத்து ஒலியெழுப்பும்படிக் கூறுவதாக அமைக்கும் பருவம்.

வீட்டை இன்பத்தால் ஆளவந்த குழந்தைக்குப் பாடப் பெறும் தாலாட்டு, நாட்டை ஆளவந்த மன்னன் உறங்கச் செல்லும் பொழுது 'கண்படைநிலே'யாகப் பாடும் இலக்கிய வடிவம் பெற்ற தெனத் தொல்காப்பியத்தால் உணரமுடிகிறது. பிள்ளேத் தமிழில் தாலப் பருவம் என்ற ஒன்றே வாய்மொழி இலக்கியமான தாலாட்டு என்ற தரத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பது இப்பருவத்திற்குரிய சிறப்பாகும். இசைத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இப்பருவமே வித்து எனலாம்.

3. தாலப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

வண்ணங் கருத்த வெள்ளைமனம்
வடித்த செம்மைக் குணங்கொண்டு
வளையா மனமும் வளைந்திசைய
வைக்குந் துணையாய்ச் சவுந்தரத்தை

எண்ணம் விரும்பிக் கொண்டதுபோல்
இணைந்த வாழ்வில் நலமெல்லாம்
இனிதாய்ப் பெற்றுப் பெருவாழ்வில்
எல்லாங் கொண்டு மகிழ்வுற்றுத்

திண்ணப் புகழும் சீர்சிறப்புந்
தெளிந்த தெய்வ நல்லருளும்
செழிக்கச் செய்யும் மேன்மக்கட்
செல்வம் முழுதும் பெற்றுதமிழ்

தண்ணம்[1] பிடித்த அம்பலவன்
தரவே கொண்டோய் தாலேலோ
தனித்த தமிழைத் தந்தபசுந்
தளிரே வொளியே தாலேலோ. 21

1. மழு.

பத்தோ டாரு மாண்டிற்குள்
பசுமைத் தமிழ்முற் றுங்கற்றுப்
பழகுந் தமிழைக் கற்பிக்கும்
பணியைச் செய்து பேர்பெற்றுச்

சித்தி ரைசேர் வெண்மதியாய்த்
திகழ்பைந் தமிழாம் வானத்திற்
சிறிது மிணையி டில்லாதே
சிறந்த புலமைச் சீராளா

சத்தைக் காணு வேற்றுமொழி
தண்ணர் தமிழில் தான்கூட்டிச்
சரளத் தமிழாய்[1] மாற்றியதைத்
தாளா மதியிற் கூராளா

தத்தாய் வந்த மொழி[2] நீக்கந்
தரவே வந்தாய் தாலேலோ
தனித்த தமிழைத் தந்தபசுந்
தளிரே வொளியே தாலேலோ. 22

1. மணிப்பிரவாள நடை
2. இயற்கையால் உரிமையில்லாது, வந்து கலந்த மொழி.

தூங்கிக் கிடந்த தமிழ்நாட்டில்
சுடரு மொளியாய்த் தோன்றியிருள்
சூழா தோடச் செய்துநெஞ்சில்
துவளா எண்ணந் தோற்றுவித்தே

ஆங்கி லத்தொடு வடநூலில்
அருமைப் புலமை பெற்றபயன்
அனைத்துந் திரட்டிச் செந்தமிழில்
அழகார் நூல்கள் பதிப்பித்தே

ஏங்கிக் கிடந்தா குரிமைக்கு
எழுச்சிக் குரலை எழுப்பித்தே
இணையில் புதுமைத் திட்டமெலாம்
இசையத் தேடிக் கொடைசெய்தே

தாங்கிக் களித்து மாந்தருளத்
தடத்தே நிற்போய் தாலேலோ
தனித்த தமிழைத் தந்தபசுந்
தளிரே வொளியே தாலேலோ. 23

அடிகள் ஆங்கில மொழியிலும், வடமொழியிலும் நல்ல பயிற்சித்திறம் உடையவர் நாட் குறிப்பெழுதுவதும், தம் நூல்களுக்கு முன்னுரை எழுதுவதும் ஆங்கிலத்தில்தான்.

நாகைப் பதியில் முன்வாழ்ந்து
நல்லோர் புலவர் பேரறிஞர்
நாடும் புலமைத் தெளிவாலே
நாளும் புகழை வரவாக்கித்

தோகைத் துணைவி யறங்காக்கத்
துள்ளும் சிந்தா மணி[1] மகவைத்
துவக்கக் கனியாய்ப் பெற்றுவகை
துளிக்கக் கண்டே யனந்தபுரம்[2]

வாகை சூடுந் தமிழரசாய்
வாய்க்கக் கொண்டே பேரறிவால்
வடித்துக் கொடுக்குங் கட்டுரைகள்
வளரும் புகழை வழங்கிடவே

தோகை மயிலோன் தந்ததமிழ்
சொற்றவ தாலோ தாலேலோ
தூய்மைத் தமிழ்செய் மறைமலையாந்
துணைவா தாலோ தாலேலோ. 24

---

1. அடிகளின்முதல் பெண் மகவின் பெயர்.
2. மனோன்மணீயம் நாடகம் இயற்றிய பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் தொடர்பால் அடிகள் திருவனந்தபுரத்தில் ஓர் ஆங்கிலப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராக வேலையிலமர்ந்தார்.

நல்லார் நாரா யணசாமி[1]
நன்றாய்த் தமிழைக் கற்பிக்க
நலஞ்செய் யுளத்தாற் கசடறவே
நாட்டஞ் செலுத்தி யாய்ந்தறிந்து

வல்லார் சோம சுந்தரனார்
வளமார் சைவ சித்தாந்தம்
வற்றா ஊற்றாய்த் தான்சுரக்க
வரைவே யின்றி யதிலாழ்ந்து

வெல்வா ரிந்தப் புவிமீதில்
வேறா ரென்றே[2] கூறுவகை
வெற்றிக் கரசாய் விளங்கியருள்
வேட்கை யெழவே நடத்தரசைத்[3]

தொல்லோர் புகழ்முத் தமிழாலே
துதிப்போய் தாலோ தாலேலோ
தூய்மைத் தமிழ்செய் மறைமலையாந்
துணைவா தாலோ தாலேலோ. 25

---

1. அடிகட்கு இலக்கண இலக்கியங் கற்பித்த ஆசிரியர்
2. வேறு + யார் என்பது வேறார் எனச் செய்யுள் முடிபாயிற்று.
3. கூத்தப் பெருமான்.

சென்னை நகரில் செய்யதமிழ்
சீராய்க் காக்குங் கல்லூரி
சிறந்த ஆசான் எனப்போற்றித்
திருவார் பணியிற் சேர்ப்பிக்க

மன்னும் புலமை மாணறிவால்
மாணுக் கருளங் கொள்ளையிட்டு
மலர்ந்த முல்லை யாராய்ச்சி
மதிப்பைக் கூட்ட முறையாகப்

பின்னும் பட்டி னப்பாலை
பெருங்கட் டுரையு மாய்ந்தளித்துப்
பிறங்குஞ் சைவ சித்தாந்தப்
பெருமை யுலகிற் கெடுத்தோதித்

தொன்மைக் கினிமை சேர்த்தபசுந்
துளிரே தாலோ தாலேலோ
தூய்மைத் தமிழ்செய் மறைமலையாந்
துணைவா தாலோ தாலேலோ. 26

அடிகள் சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த பரிதிமாற் கலைஞரின் உதவியால் அக்கல்லூரியிலேயே தமிழாசிரியராய் அமர்த்தப் பட்டார். அங்கு பணியாற்றுங் காலத்தில் முல்லைப் பாட்டு ஆராய்ச்சி உரையும், பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரையும் எழுதினார்.

தங்கத் தகட்டின் மீதினிலே
தருமோ ரிணையாய் நடுவைக்கத்
தலைசேர்ந் திலங்கும் மாணிக்கந்
தனையும் வெல்லும் மாமணியே

வங்கக் கடலின் மீதெழுந்து
வளமார் தமிழின் தேன்சுமந்து
வயலின் பசுமைக் குளிர்தாங்கி
வருமென் தென்றல் பூங்காற்றே

தெங்குங் கதலி[1]த் தீங்கனியுந்
திரண்ட முலைசேர் பசும்பாலும்
செழித்த கரும்பின் நறும்பாகும்
செறிந்த சுவையின் பெருஞ்சுவையே

தொங்கல்[2] பூண்டே நவமணிப்பொன்
தொட்டில் தனிலே தாலேலோ
சுவைக்குந் தமிழ்செய் தூமணியே
சுடரே தாலோ தாலேலோ. 27

தென்றல் தென் பொதிகை மலையிலிருந்து பிறந்து வருவது இயல்பு. அடிகள் நாகையில் தோன்றியவராதலின் வங்கக் கடலின் மீதெழுந்து வரும் தென்றலாகக் கூறப்பட்டார்.

1. வாழை
2. மாலை

தொட்டாற் சிவக்குந் திருமேனித்
துங்கம்[1] நிறைந்த நெற்றிக்கண்
துடியைத் தாங்குச் சிவனார்கொள்
துய்ய வெண்மைத் திருநீறும்

பொட்டுந் துலங்கப் பொலிவேற்றுப்
பொற்பைக் கூட்டுந் திருக்காட்சி
பொருள்சே ரினிமைச் சொற்கவியுள்
பொருந்தி வாய்த்தாற் போலிருக்க

அட்டால்[2] குறையாச் சுவைப்பாலாய்
அமைந்த உள்ளப் பண்பொழுக
அறிவின் திறத்தால் ஆய்ந்ததெலாம்
அகற்றுக் கொள்கைப் பிடிப்பாக்கிச்

சுட்டும் முனர்தா னுவந்தருளுஞ்
சுகமே கனியே தாலேலோ
சுவைக்குந் தமிழ்செய் தூமணியே
சுடரே தாலோ தாலேலோ 28

---

1. பெருமை, உயர்வு.
2. காய்ச்சினால்.
அடிகள்தம்மிடம் எவரேனும் ஒரு கருத்தைக் கேட்பதற்கு முன்னர் கேட்போரின் குறிப்பறிந்து இன்னதெனக் கூறும் இயல்பினர்.

(வேறு)

அழகுறு கொண்டை யணியெனக் கொண்ட
அன்பா தாலேலோ
ஆங்கில வடநூ லகலமு மாய்ந்த
அறிவா தாலேலோ

பழகிட மேன்மை பயந்திடு கேண்மைப்
பண்பா தாலேலோ
பைந்தமிழ் வையம் பயனுற வருளும்
பரிவா தாலேலோ

கழலிணை[1] மாட்சி கருத்தினிற் பூண்ட
கனியே தாலேலோ
கற்றவர் போற்றுந் தனித்தமிழ் கண்ட
கடலே தாலேலோ

நிழலினைக் கூட்டுந் தமிழ்மொழி[2] யொப்பும்
நிலையே தாலேலோ
நெஞ்சினில் மாந்தர் நினைவுறத் தாங்கும்
நிறைவே தாலேலோ. 29

1. சிவபெருமானின் வீரக் கழல்
2. தன்பால் வந்தாரை வாழ்விக்கும் தண்ணிய தமிழ்மொழி.

(வேறு)

முப்பா லாய்ந்துமு ழுப்பயன் தந்த
முகிலே தாலேலோ
முழங்கிய வள்ளுவ ராண்டினைக் கண்ட
முதலே[1] தாலேலோ

தப்பாத் திருமறைச் சத்தினை யெல்லாந்
தந்தாய் தாலேலோ
தனித்திரு வாசக உரையினை[2] யீந்த
தமிழே தாலேலோ

ஒப்பாக் கொள்கையு ரைத்திடும் நூலை
யுன்னாய்[3] தாலேலோ
உணர்விலி நெஞ்சுளுந்[4] தெளிவினை ஊட்டும்
ஒளியே தாலேலோ

செப்பார் நகில்சீர்த் திருபுனை மங்கை
சேர்ந்தாய் தாலேலோ
செந்தமிழ் போற்றியே வந்தனை செய்யுஞ்
செல்வா தாலேலோ.

---

1. வள்ளுவராண்டு எனக் குறிப்பிடும் வழக்கை அடிகள்தாம் தோற்றுவித்தனர்.
2. அடிகள் திருவாசகத்தின் சில பகுதிகளுக்கு விரிவான ஆய்வுரை எழுதியுள்ளார்.
3. நினையாய்
4. அறியாமை மிக்கவர் உள்ளத்திலும்.

4. சப்பாணிப் பருவம்

சப்பாணிப் பருவம் என்பது குழந்தையைக் கைகொட்டி விளையாடுமாறு கூறுவதாக அமைக்கும் பருவமாகும். ஒன்பதாம் மாதத்தில் குழந்தை உட்கார ஆரம்பித்த பிறகு கையாட்டுதல், கைகொட்டுதல் போன்ற விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் அதனிடத்தே தோன்றுவது இயல்பு. பெற்றோரு நம் மற்றோரும் கைகளைச் சேர்த்துத் தட்டிக்காட்டிக் குழந்தையை அழைப்பதோடு, கைகொட்டிக் காட்டும் படியும் கூறுவர். குழந்தை அதற்கேற்ப 'சப்' என்ற ஒலி உண்டாகும்படி பாணி (கை) யைக் கொட்டும்.

ஆசிரியர் தாம் எடுத்துக் கொண்ட தலைவராகிய குழந்தையின் கையைப் · குறிப்பிடும் போது, இன்ன சிறப்புக் களையுடைய கைகளினாலே ஓசை எழுப்புக என்று கைக்குரிய பெருமையைச் சேர்த்துக் கூறுவது மரபு. குழந்தை நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கும் அமைப்பைச் சப்பாணி என்று கூறும் வழக்கம் உண்டு. சப்பாணி என்பதற்குச் சக பாணி எனப் பிரித்து, சக என்பது உடன், பாணி யென்பது கை, இரண்டு கைகளையும் உடன் சேர்த்துக் கொட்டுதல் எனப்பொருள் கூறுதலும் உண்டு.

'ச' என்றால் சேர்த்தல் என்றும் பொருள் கொண்டு கைகளைச் சேர்த்து ஒலியெழுப்புதல் எனவும் கூறலாம்.

4. சப்பாணிப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

வண்டுணார்ந் தறியாத வளரளி மலர்[1] தன்னை
வடிவான கூந்தலின்மேல்
வட்டமுற இட்டுமதி கிட்டவர லொத்தவகை
வளமான வாழ்வுவாழ

தண்டமிழ்த் தனிமேன்மை தனையறிந் துலகுக்குத்
தணியாத ஆர்வமோடு
தந்ததொரு வள்ளலின் தங்குபுகழ் மார்பினைத்
தனதாக்கிக் கொண்டுவந்தே

கண்டுரை[2] மொழிபேசிக் கருத்தினிற் சுவையூட்டிக்
கனிவாயி னமுதமீந்து
கட்டழகு மிக்கபல மெத்தபுக ழுக்குரிய
கவினார்ந்த மக்களீன்ற

தண்டிகை[3] யமர்புகழ்ச் சௌந்தரம் நெஞ்சுளோய்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தளராம லுலகாளுந் தனிநடத் தான்பிள்ளை
சப்பாணி கொட்டியருளே. 31

---

1. மலர்மொட்டு, வண்டு மொய்க்காத மொட்டை மலருஞ் செவ்வியிலேயே கூந்தலிற் சூடல் சிறப்பு.
2. கற்கண்டு போலினிய சொற்கள்.
3. பல்லக்கின் மேல் அமர்ந்து செல்வதுபோன்ற உயர்ந்த புகழ்.

திருப்பெருந் துறையுறை[1] சீராளன் தன்மீது
சிவபுரா ணம்[2]பாடிய
திருவாச கப்பிரா னருள்வாச கத்தாழ்ந்து
திறமான ஆராய்ச்சியைப்

பருப்பொரு ளுரையுடன் பகுத்துல களித்தவன்
படித்தவ ரொப்புமாறே
பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவசம யம்மெனப்[3]
பயன்கண்டு தான்செய்தவன்

திருக்குறட் சிறப்பினை யாராய்ச்சி செய்தவன்
சிறுவர்க் கு மினிதாந்தமிழ்[4]
திரட்டியே தந்தவன் சிவஞான போதமெனுந்[5]
தெளிவான நூலோர்ந்தவன்

தருக்கினை யொழித்தவன் தான்கற்றுத் தேர்ந்தவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தளராம லுலகாளுந் தனிநடத் தான்பிள்ளை
சப்பாணி கொட்டியருளே. 32

---

1. மாணிக்கவாசகருக்கு இறைவன் ஞானகுருவாய்த்தோன்றி அருளீந்த ஆவுடையார் கோயில் என்னும் இடம்.
2. திருவாசகத்தின் முதற்பகுதி
3. சங்கத் தமிழ்க்கொள்கையே, பிற்காலத்தார் சைவசித்தாந்தம் எனக் கொண்டதாகஅடிகள் ஆய்ந்துரைத்தார். 'பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவசமயம்' என்பது அடிகள் எழுதிய நூல்.
4. 'சிறுவர்க்கான செந்தமிழ்' என்பது அறிவுபுகட்டுங் கதைகளும், கட்டுரைகளும் அமைத்து அடிகள் சிறுவர்க்காய் எழுதிய நூல்.
5. மெய்கண்டார் அருளிய சைவசித்தாந்த நூல்.

படரொளி சடையோடு விடைதனில் வருவான்றன்
பனிமலர்த் தாளினருமை
பற்றுமிக வேபாடும் பகவதி யார்[1] தன்கை
பற்றுசிவ பாதஇதயர்[2]

இடர்கெடும் வகைசெய்த இறைவனி னருளேற்ற
இனியசம் பந்தவள்ளல்
இசையொடு கைப்பாணி[3] யிணைத்துசெந் தமிழ்பாடி
இன்பநிலை கண்டதைப்போல்

சுடர்தரு நிலவோடு புனலினைத் தலைகொண்டு
சுழன்றுடுந் தெய்வந்தனைச்
சொற்றமிழ் கோத்திசைச் சுவையோடு பாடிமனம்
சொக்கவே தான்வைத்தவா

தட விடு மொருவீணை தன்னினிமை வென்றவா
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனக்குவமை யில்லதோர் தனித்தமிழில் வல்லவா
சப்பாணி கொட்டியருளே. 33

---

1. ஞான சம்பந்தரின் தாய்
2. ஞான சம்பந்தரின் தந்தை
3. கைத்தாளம்.

அணிபுனை தமிழ்ச்சீரை யறிவுடன் நெஞ்சத்தில்
அணையேற்றி நாளுமாய்ந்தே
அறிஞர்க ளொப்பியே யகமாரப் போற்றிட
அனைத்தையு முறைப்படுத்தும்

பணியினைப் புரிந்துயர்ப் பரிவோடு நாளிதழ்
பயனெண்ணி அச்சிலேற
பசுந்தரை மீதிலே யிளந்தென்றல் சூழஅமர்
பான்மையென யின்பமேவ

நுணியசெந் தமிழ்நாகை நீலலோ சனியோடு
நுகர்திரா விடமந்திரி
நுவலுசித் தாந்ததீ பிகையென்னுந் தாள்களில்
நுணுகியா ராய்ந்ததெல்லாந்

தணிதலுங் குறைதலும் தாமின்றித் தந்தவா
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனக்குவமை இல்லதோர் தனித்தமிழில் வல்லவா
சப்பாணி கொட்டியருளே. 34

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து வார இதழாக வெளிவந்த நீலலோசனியிலும், காரைக்காலிலிருந்து வெளிவந்த திராவிட மந்திரியிலும், அடிகளை ஆசிரியராகக் கொண்டு சென்னையிலிருந்து திங்கள் இதழாக வெளிவந்த சித்தாந்த தீபிகையிலும் அடிகள் காய்தல் உவத்தலின்றி கட்டுரைகளும், மறுப்புகளும் எழுதி வந்தார்.

செய்[1]யெலாஞ் செழுந்தா மரைமேவு நன்னகர்
திருநடம் புரிகின்றவன்
திகழ்சைவ சித்தாந்த ஞானபோ தஞ்செய்யத்
தெள்ளறிவு நல்கியருள

மெய்யெலா முணர்ந்தேஅம் பலவாணர் திருக்கூத்து
மெச்சுசெந் தமிழர்மதம்
மிடுக்குள்ள கோகிலாம் பாள்கடி தங்களை
மிகநன்கு நூலாக்கியே

பொய்யெலா மில்லாது மக்கள்நூ ருண்டுகள்
புவிமீது வாழுவகையும்
பொருந்திடு முணவோடு பொருந்தாத உணவினைப்
புரிந்திட எழுத்தாக்கியே

தையனு யகிபங்கன்[2] தண்ணருளில் தந்தவா
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனக்குவமை இல்லதோர் தனித்தமிழில் வல்லவா
சப்பாணி கொட்டியருளே. 35

---

1. வயல்
2. உமையொரு பாகனும் சிவபெருமான்
தமிழர் மதம், கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள், மக்கள் நூருண்டு வாழ்வ தெப்படி, பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும் என்னும் நூல்களை அடிகள் எழுதினர்

(வேறு)

தருகொடை மழையெனத் திருவருட் பாவினைத்
தந்தபுகழ் ராமலிங்கந்
தனையறிந் துணரார்தம் மிருளினைப் போக்கிடச்
சளையாது வாதிட்டவன்[1]

மருளினை யொழித்திருள் மடமையை வெருட்டிடும்
மன்னுபுகழ்த் திருவருட்பா
மதிப்பினை யுயர்த்திட மணிப்பொருள் விளக்கிய
மறைமலைப் பேருற்றவன்[2]

அருளினை யுயிர்களின் நலமதிற் புகுத்திட
அன்புரைகள் தாம்தந்தவன்
அருமைசா குந்தல அணிநாட கந்தந்த
அரியமொழி யுணர்வல்லுநன்[2]

குருவினைச் சிவனெனக் கொண்டவன் கண்டவன்
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொள்கையில் மாறுது வெல்வதில் வல்லவன்
கொட்டியருள் சப்பாணியே. 36

---

1. வடலூர் வள்ளல் இராமலிங்கரின் திரு அருட்பாப்பாடல்கள் பற்றி யெழுந்த, கருத்து வேறுபாட்டில் அடிகள் அருட்பாவின் சிறப்புக்களைப் பல மன்றங்களில் எடுத்துரைத்து வென்றார்.
2. காளிதாசரின் சாகுந்தலத்தை அடிகள் வடமொழியிலிருந்து சாகுந்தல நாடகமெனத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்.

மேடையெனும் நெஞ்சிலே மிக்கவருள் கொண்டுமே
மிடுக்காகக் கூத்தியற்றி
மிடி[1]யுடன் துன்பமும் மேவிவரு பீடை[2]யும்
மின்னலெனத் தேய்ந்துமாய

ஆடையென வெம்புலித் தோலினைப் பூண்டினிய
வருள்தந்து காத்தளிப்போன்
அறிந்தார்க்கு விருந்தாகி யன்புமழை கொட்டிடும்
அம்பலவா ணன்றன்னையே

ஓடையொடு தேன்சுனை யூற்றெழுந் தீஞ்சுவை
யுடையநறுந் தண்ணீரென
உயிருக்கு முடம்புக்கு முற்றதுணை மருந்தாக
வொப்பியுள மேன்றுகொண்டு

கோடையதில் வீசுமொரு குளிர்தென்ற லொத்தவன்
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொள்கையில் மாறுது வெல்வதில் வல்லவன்
கொட்டியருள் சப்பாணியே. 37

---

1. வறுமை
2. நோய்

சுத்திடுங் கடல்தன்னை முப்புறம் பெற்றினிய
கலைமாட்சி காத்துநாளும்
கருத்தீர்த்துப் புறநாடுங் கண்குளிரக் காணுவகை
கட்டழகு மிக்கநாடாய்

எத்திசையு மேற்றநலம் பெற்றிளமை பூண்டதா
லிருக்கின்ற செல்வமெல்லா
மிழுக்கின்ற காந்தமா யிலங்குதல் கண்டவ
ரெதிரியாய் நுழைந்ததாலே

நத்திடும்[1] பிறர்மொழி நந்தமிழ் மொழியிலே
நண்டுபோ லோடிவந்து[2]
நடமாட லானதால் நயத்தமிழ் தன்னினிமை
நன்குணரா மக்களுக்குக்

கொத்தெனத் தனித்தமிழ் கொடுத்தசெங் கைசேர்த்துக்
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொள்கையில் மாருது வெல்வதில் வல்லவா
கொட்டியருள் சப்பாணியே. 38

---

1. வளர்ந்திடும்
2. நண்டு இடம் மாறி வந்து ஆட்சி பெறல் போல பிற மொழி தமிழில் ஆட்சி பெறல்.

(வேறு)

அறிதுயி லென்னும் பெருநிலை தன்னை
அறிவால் முற்றுய்ந்தும்
அதைத்திரு நாவுக் கரசெனும் பிள்ளைக்
களித்தே நோய்தீர்த்தும்[1]

செறிவுற நன்கே தொலைவிலு ணர்தற்[2]
சிறப்புந் தானோர்ந்து
சிறிதொரு நூலாய்ச் செயும்வகை கண்டு
திறமை காண்பித்தும்

நெறியுற மெய்கண் டவர்திரு நாளை[3]
நினைவாய்க் கொண்டாடி
நெடும்புகழ் மேவ அரும்பணி செய்து
நிலைக்கும் பேருற்றும்

குறி[4]யினில் மாருப் பெரும்புகழ் கண்டவ
கொட்டுக சப்பாணி
குறையா அழகிற் குரிமை கொண்டவ
கொட்டுக சப்பாணி. 39

---

1. அடிகள் 'யோக நித்திரை' என்னும் அறிதுயிலின் பயிற்சியாலே தம் மகன் திருநாவுக்கரசருக்கு நேர்ந்த இளைப்பிருமல் நோயைத் தவிர்த்திருக்கின்றனர்.
2. 'தொலைவிலுணர்தல் என்னும் மறைபொருளுணர்ச்சி' என்பது அடிகள் எழுதிய நூல்
3. சிவஞானபோதம் இயற்றிய மெய்கண்ட தேவர் திருநாளைச் சென்னையில் கொண்டாட அடிகள் வழிகோலினர்.
4. கொள் .: க.

(*சந்த விருத்தம்*)

எளிமையு மருமையு முறுகொடைச் சிற்பமெ னப்பார்க்கு
மிளமுலை யழகுறு சவுந்தரப் பொற்கொடிப்
பெட்பேற்கக்
களிதரு குறளருள் வழியினிற் புக்கறஞ் சொற்காத்துக்
கடவுளின் திருநிலை யுலகுறை மக்களு ளத்தோங்கத்
தெளிவுற அழகுட னிசையினை யுட்கலந் தெக்காலுந்
திறமெழுப் பிடவல சுவைதரு மற்புத நற்பாக்கள்
குளிருறு தமிழினில் தருபவ கொட்டுக சப்பாணி
கொடையென விசைதர வருபவ கொட்டுக சப்பாணி.
40

அடிகள் மனைத்தக்க மாண்புடையாளாம் சௌந்தரப் பொற்கோடியோடு குறள் நெறியில் இல்லறங்காத்து. இறையுணர்வு மக்களிடத்தில் தோன்றுமாறு இனிய, எளிய சுவை சேர் நற்பாக்களைத் தமிழில் தருபவர்.

5. முத்தப் பருவம்

முத்தப் பருவம் என்பது குழந்தையை முத்தம் கொடுக்க வருவாய் என அழைத்துப் பாடும் பருவமாகும். குழந்தை தரும் வாய்முத்தத்தால், குழந்தையை ஆரத் துய்க்கின்ற ஊற்றின்பத்தைப் பெற்றோரும், மற்றோரும் பெறுவர். இப் பருவத்தில் முத்தின் வகைகள் பலவற்றைக் கூறி, அவற்றில் உள்ள குறைகளை எடுத்துக் காட்டி, குழந்தையின் முத்தப் பெருமையை விளக்கிப் பாடுதல் மரபு. குழந்தையின் பதினோரும் மாதத்தில் பாடப் பெறுவது. முத்தந்தரும் வாயின் சிறப்புக்கள் பலவற்றைக் கூறுவதும் மரபு. பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவங்களுள் மிகச் சிறப்பான பருவம் முத்தப் பருவமாகும்.

5. முத்தப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

முத்துக் குமரன் தனையீந்து
மும்ம தவேழத் தினையுள்ளி
முழுதும் பேசா நிலையமர்ந்து
முனைப்பா யேற்றுஞ் சிவனன்பிற்

சித்தஞ் செலுத்தி யுருகியுளம்
சிந்தித் திருக்க விசைகூட்டித்
திருவே தேனே திருக்கூத்துச்
சிவனே யென்று தெளிவோடு

பித்தந் தவிர்க்கும் பெருமானை
பெண்ணை இடங்கொள் திருவானை
பெரிதா யருள்செய் வல்லோனை
பிறவா யாக்கைப் பெரியானை[1]

முத்துத் தமிழாற் பாடியவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முடியா முதலைப் பாடியவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே. 41

---

1. கருவுற்றுப் பிறவாத இயற்கை வடிவினன் சிவபெருமான்.

கொக்குங் கரும்புங் குலைவாழை
கோதை கழுத்தும் பசுவின்பால்
குலையாச் சிப்பி முதிர்செந்நெல்
கொடுவாய் முதலை முழுமதியும்

அக்குங்[1] கமுகும்[2] முகில்மூங்கில்
ஆனைக் கொம்பும் கயல்முளரி
அரவம் நத்தை உடும்புடனே
அலையும் பன்றிச் சிறுகொம்பும்

மிக்கு விளைந்தே தருமுத்தம்
மெருகில் குறைதல் மறைதலெனு
மிழிவைப் பெறலா லவைநீக்கி
மிகுந்தே யொளிரும் வளர்முத்த

மொக்கு மலர இதழ்க்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முடியா முதலைப் பாடியவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே. 42

இப்பாடலில் முத்தின் வகைகள் கூறப்படுகின்றன.

1. சங்கு
2. பாக்கு மரம்

திருவாய் மலர்த்திச் சீருருவாய்த்
தெளிவாய்ப் பணிவாய் மெய்யுணர்வாய்த்
திருவாய்ப் பிணைந்த வோருருவாய்த்
திகழ்வா யருள்வா யென்றேத்தி

உருவா யிலவாய்ப் பலவினவா
யுணர்வாய் நிறைவாய் இலங்கிடுவா
யுயர்வாய் மகிழ்வா யுலகியல்வா
யொளிர்வாய் தருவாய் நீஇவண்வாய்

வருவா யெனுஞ்சீர் மனையாள்வாய்
வடிவாய் மெருவா யிதழ்சேர்த்து
வரிவாய்ச் சுடர்ப்பல் லிடையூறும்
வளவாய்ச் சுவைநீர் பருகியவாய்

அருகாய் நெருங்கி யகமகிழ்வாய்
அமுதா முத்தந் தருகவே
அறிவாய்க் கனிவாய்க் கூறியவாய்
அமுதா முத்தந் தருகவே. 43

அடிகளை, தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாரின் இதழ் சேர்த்து இன்பமார்ந்த கனி வாயிதழாலே முத்தம் தருமாறு வேண்டப்பட்டது.

(வேறு)

கார்த்திர ளனைய திருமேனி
கட்டழ குருண்டு திரண்டிருக்க
கண்மணி யனைய பெண்மணியாய்க்
கருதின முழுதாய்த் தந்தருகில்

வார்த்தறி யாத சித்திரமாய்
வனப்புற வாடும் பெட்டகமாய்
வற்றிட லறியாச் சுனைநீராய்
வழங்கிடு மன்புத் துணையாளாம்

நேர்த்திகள்[1] புரிந்து குலங்காக்கும்
நெஞ்சுறை சாந்தம் மை[2]யினுளம்
நிறைவுறப் பொலிவா யன்புநவாய்
நிலையுடன் மகிழச் சொல்வடிவாய்

ஆர்த்துசெந் தமிழைக் கூறியவாய்
அமுதுறு முத்தந் தருகவே
அறிவொடு கனிவாய்க் கூறியவாய்
அமுதுறு முத்தந் தருகவே. 44

---

1. நோன்புகள்.
2. அடிகட்குத் தொண்டு புரிந்த அன்புத் துணைவி.

(வேறு)

சைவசித் தாந்தக் கழகம்[1] நிறுவித்
தக்கவர் துணையோடு
சமயத் திருப்பணி சைவப் பெரும்பணி
தங்கு தடையின்றி

வைகலு மோங்கி வளர்ந்திட வைத்து
வல்லமை மிக்கதமிழ்
வையக மெங்கணு மோசையெ ழுப்பிட
வைத்தசு வைக்கனியே

கைவளை யோடுங் காதணி குலுங்கக்
கயற்கண் மொழிபேசக்
கருப்புத் தமிழ்செய் திறமுற் றிடுவாய்
களித்துச் சுவைபருகும்

மொய்குழல் சுந்தர வல்லியின் கணவ
முத்தந் தந்தருளே
முருகர் மும்மணிக் கோவை[2] செய்தவ
முத்தந் தந்தருளே. 45

---

1. சைவ சமய வளர்ச்சிக்காக சைவ சித்தாந்த சபை நிறுவி அதன் தலைவ ரானார்.
2. அடிகள் திருவொற்றியூர் முருகனிடத்துக்கொண்ட ஈடுபாட்டால் திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை என்னும் நூல் இயற்றினர்,

வெள்ளைநன் மக்கள்[1] வித்தக நூற்கள்
விரிவா யாராய்ந்து
விழைவுடன் கற்போர் வியந்திடு மாறு
விளக்கிட நூல்செய்து

தெள்ளிய ராகி நந்தமிழ் மக்கள்
சிறப்பினில் மேம்படவே
சிறிதும் பொழுதைச் சிதைவாக் காமற்[2]
செயல்புரி தெள்ளமுதே

துள்ளிடு தீமதி யுள்ளமுங் கொண்டோர்
தொடுத்திடு போர்க்கணைகள்
துவண்டும றைந்திடத் தூய்தமிழ்க் கணைகள்
துலங்கிடச் செய்துபுகழ்

முள்கிடக் கொண்ட முத்தமிழ்த் தலைவ
முத்தந் தந்தருளே
முருகர் மும்மணிக் கோவை செய்தவ
முத்தந் தந்தருளே. 46

---

1. ஆங்கிலேயர்.
2. அடிகள் சிறிதும் நேரத்தை வீணாக்காமல், நூல்களைப் படிப்பதிலும் ஆய்வுகள் எழுதுவதிலும் ஈடுபடுவர். சென்னையில் எந்தப் பொது, சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் போகமாட்டார் என்பது வரலாறு.

(வேறு)

மதுரை நகர்த்தமிழை யமுதா யெடுத்துரைத்த
மணிவாயின் முத்தமருளே
மறையாய் விளங்குதமிழ்த் துரையே எனக்குனது
மணிவாயின் முத்தமருளே

பொதுவிற்[1] சுழன்றுநடம் புரிவோன் திறம்பேசும்
புகழ்வாயின் முத்தமருளே
புரியா மொழிக்கலவை புரிந்தார் தமைக்கடிந்த
புகழ்வாயின் முத்தமருளே

எதுமெய்த் தனித்தமிழென் றிசைத்தோ யெனக்குமல
ரிதழ்வாயின் முத்தமருளே
இறவாப் புகழுடம்பி லிருப்பா யெனக்குமல
ரிதழ்வாயின் முத்தமருளே

கதுவுந்[2] தமிழ்ப்புலவ கலையே யெனக்குனது
கனிவாயின் முத்தமருளே
கதுப்பை[3] யணைத்துனது களிப்பா லெனக்குனது
கனிவாயின் முத்தமருளே. 47

1. மன்றம், தில்லைப் பொன்னம்பலத்தைக் குறித்தது.
2. மிகுதியான பற்றுக்கொண்ட
3. கன்னம்

நதியே கதித்தசடை மதியே புனைந்திருக்க
நயந்தாடும் கூத்தனுடனே
நளிரே[1] நிறைந்ததமிழ் மலரே எனப்பிணைந்து
நறவூறு[2] மன்புமலரே

துதியே புரிந்துமனந் துணையே யெனப்புகழத்
தொடர்பாகி யெப்பொழுதுமே
துறைசேர் தமிழ்மணமும் துணையா யருள்குமரன்
சொரிந்தேற்ற தெள்ளமுதமே

நிதியே தனித்தமிழின் நினைவே கனிப்பருளும்
நிலையான பண்புருவமே
நெறியே புதுப்பொலிவின் நிகழ்வே யொளிச்சுடரின்
நிறைவான யின்பவெளியிலே

கதியே பழுத்தநறுங் கனியே யெனத்திகழுங்
கனிவாயின் முத்தமருளே
கதுப்பை யணைத்துனது களிப்பா லெனக்குனது
கனிவாயின் முத்தமருளே. 48

---

1. பெருமை
2. தேன்

(வேறு)

ஒருவனா யுலகேத்த வொளியாகி நின்றானை[1]
யுளவாயிற் சென்றமர்ந்தே
ஒருருவில் மூவுருவம் உண்டாக்கி[2] மன்றாடி[3]
யுலகோச்சும் வெற்பன்தனை

மருவிடும் மலைமகள் மலர்முகம் ஒத்தொரு
மடமாதாய் வந்தமைந்தே
மானொயிலும் மீன்விழியு மட்டில்லாப் பேரழகும்
மலர்நாணுந் தன்மையோடு

கருவினிற் றிருமேவக் கனிதமிழ்ச் செல்வநின்
கருத்தோடு தோள்சேர்ந்தவள்
காணரிய தீந்தமிழின் கன்னலினை மிஞ்சுசுவை
கவினுற அள்ளிநல்க

திருவினைத் தருமாழி யமுதென[4]ச் சுவைத்தவன்
திருவாயின் முத்தமருளே
தேனொத்த பைந்தமிழை வாழ்விக்க வந்தவன்
திருவாயின் முத்தமருளே. 49

---

1. திருவண்ணாமலையில் ஒளியுருவமாக நின்றவன்.
2. உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என மூன்று உருவமாக நின்ற சிவன்.
3 தில்லை மன்றில் நடனமாடி.
4. திருமகளைத் தந்த பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதம் போல.

வானவர் மறையோதி நாடோறும் வழிபட்டு
வருகின்ற கந்தவேளை
வதையுற்ற கொடுந்துன்ப வலைப்பட்ட நிலைபோக்க
வடிவேலை விட்டதேவை

கானமர் புனமேறிக் காவலுட் படும்வள்ளிக்
கனியுள்ள முற்றகோவை
கலைமேவு கொடிமுல்லை யெனுந்தெய்வ குஞ்சரிக்[1]
கருள்செய்த செந்திவாழ்வை[2],

தானவர்[3] படைவென்று வாகையும் புனைமார்பு
தனிற்சந்தங்[4] கொண்டவேலைத்
தனக்கேற்ற துணையாக்கித் தமிழ்செய்த குருபரன்
தனைப்போல நாடுமுற்றுந்

தேனடைத் தமிழின்பந் தானெடுத் துரைத்திட்ட
திருவாயின் முத்தமருளே
சீரொத்த பைந்தமிழின் பேர்சொல்ல வைத்தவன்
திருவாயின் முத்தமருளே.

---

1. தெய்வயானை
2. திருச்செந்தூர் முருகன்
3. அசுரர்
4. அழகு

முருகனருள் பெற்ற குமரகுருபரர் நாடு முழுவதும் சென்று தமிழ் பரப்பியது போல அடிகளும் தமிழ் பரப்பினர்.

6. வருகைப் பருவம்

வருகைப் பருவம் என்பது தளர் நடையிட்டு வரும் குழந்தையை வருக வருக என்று கை காட்டி அழைத்து நடப்பிக்கும் செய்தியை விளக்கும் பருவமாகும். இதை 'வாரானைப் பருவம்' என்றும் கூறுவர். குழந்தையின் பதின் மூன்றும் மாதத்தில் பாடப் பெறும். 'மக்கள் மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம்' என்பதற்கொப்ப குழந்தையை அருகழைத்து ஆரத் துய்க்கும் ஊற்றின்பத்தைப் பெறத் துடிக்கும் உண்மையை இப்பருவத்தால் உணரலாம். இப்பருவத்தில் புலவர்கள் தமது அன்பு ஈடுபாட்டை மிகுதியும் வெளிப்படுத்திப் பாடுவர்.

6. வருகைப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

தொழுதெழு பவருளத் துறைகின்ற இறையவன்
துணைதருஞ் செங்கழல்போல்
துலங்கிடு மிணைகழற் சிலம்பொலி ஒலியினைத்
துணிகடல் போலெழுப்ப

உழுதிடு மொருசெயில் உழவன்றன் பொழுதினை
யுணர்வொடு போக்குதல்போல்[1]
ஒளியுமிழ் தமிழெனுங் கழனியிற் பொழுதினை
யொருங்குறத் தேக்கியவன்

பழுதறு மொழிபல பயின்றவை தனிலுறு
பயன்தனை நன்குணர்ந்து
பகைநெறி யொருசிறு துளியுமி லாதருட்
பரிவுடன் தேர்ந்தெடுத்து

வழுதியர்[2] புரந்தசெந் தமிழினை யொலித்தவன்
வருகவே நீவருகவே
வளர்தமிழ்ப் புவிக்கென வள்ளுவ ராண்டினை
வழங்கினை நீவருகவே. 51

1. ஒரேருழவனின் முயற்சியைப் போல அடிகள் மொழிநலம் பேணலையே தம் கருத்தாய்க் கொண்டு வாழ்ந்தார்.
2. பாண்டியர்

குழைதரு மெழிலொளி யுடனரை மணிதர
குரை[1]கின் கினியெழுப்ப
குறுந்தொடி சதங்கைபொற் சிலம்புகள் கலின்கலின்
றையா தொலிமுழக்க

மழைதரு முகில்நிகர் கருங்குழல் அலைந்திட
மயக்கே புனைந்தொளிர
மதுமல ரிணைவுறச் செறிவுட னொளிதரும்
மணிச்சு ழியம்பொருந்த

கழைமொழி[2] மழலையை யுதிர்த்திடு மொருசிறு
கனிவா யமுதுசிந்த
கருவிழி யிருசிறு மலரளி யெனச்சுழல்
கலந்தே யொளியுமிழ

வழை[3]யிணை கழலிணை மெதுவெடுத் தருகினில்
வருகவே நீவருகவே
வளர்தமிழ்ப் புவிக்கென வள்ளுவ ராண்டினை
வழங்கினை நீவருகவே. 52

---

1. ஒலி
2. கரும்புபோல் இனிய சொல்
3. சுரபுன்னை

கயல்விழி யொருமகள் காத்திடுந் தமிழினைக்
கலைச்சுவைத் தேனுக்கிக்
களிக்கம னோன்மணிக் கவின்நா டகஞ்செய்
கவிசுந் தரம்பிள்ளை

முயல்பவர் தமக்கொரு முயற்சியி னுருவென
முழங்கிய வ. உ. சி.
முனிவினை யழியாப் பரிதிமாற் கலைஞர்
முதுபுகழ் திரு. வி. க.

செயல்நல முறுரசி கமணிசி தம்பரர்
சீர்மிகு பாண்டித்துரை
சிறப்புறப் பணிபுரி நாவலர் மற்றும்
திருவரங் கம்பிள்ளை

வயல்நிறை பயிரென வயங்கொள நட்டனை
வருகவே நீவருகவே
வளர்தமிழ்ப் புவிக்கென வள்ளுவ ராண்டினை
வழங்கினை நீவருகவே. 53

இப் பாட்டு அடிகளிடம் நட்புக்கொண்டோரைக் குறிப்பிடுகிறது.

கற்றவை யனைத்தையு முலகினிற் களித்திடக்
கருணையு மிகவுற்றே
கடலினைக் கடந்தெழில் வளந்திக ழீழமுங்
களிவுடன் சென்றவனே

கொற்றவ னுய்த்தமிழ் குலவிடு முளங்களில்
கொலுவீற் றிருந்தரசு
குணமுறச் செலுத்திநல் லுறவினை வளர்த்துக்
குவலயம் வென்றவனே

சுற்றமும் மணிவயி றதிற்சுமந் தளித்த
சுடர்புகழ்ப் பெற்றோரும்
சுழன்றிருந் தழைத்திடச் சிறுமலர்க் கழல்கள்
தொடர்கிண் கிணியெழுப்ப

வற்றிட லறியாச் சொற்சுவைக் கடலே
வருகவே நீவருகவே
வளர்தமிழ்ப் புவிக்கென வள்ளுவ ராண்டினை
வழங்கினை நீவருகவே. 54

அடிகள் இலங்கைப்பயணம் சென்றுவந்தமை குறிக்கப்படுகிறது.

(வேறு)

விசிடுங் குளிர்தென்றல் தனைவிஞ்சு தண்டமிழ்
விளையாடு கின்றநாட்டில்
விரிவாகப் பலகற்ற பெரியாரும் தாய்மொழி
விரும்பியே பேசிடற்குக்

கூசிய நிலைபோக்கிக் குறையினை நீக்கியே
குழைகின்ற இன்சுவையைக்
கொடுத்தனை பருகிடக் குமிண்சிரிப் பு[1]டன்தமிழ்க்
கோதையும் புன்னகைத்தாள்

பாசியும் படராது பைந்தமிழ் ஊற்றினைப்
பரிந்துயிர் காத்திட ல்போல்
பகலிலு மிரவிலும் பனியிலும் வெயிலிலும்
பரவிப்பு கழ்ந்துகாத்து

வாசியாய்ச் செந்தமிழ் பேசிடவுந் தந்தவ
வருகவே முன்வருகவே
வளர்தமிழ்ப் புவிக்கென வள்ளுவ ராண்டினை
வழங்கினை முன்வருகவே 55

— புன்சிரிப்பு
— மிகுதி
தமிழ் மொழியில் பேசுதற்குக் கூசிய அக்காலத்தில் அடிகள் இனிமையாகப் பேசி அக்குறையை நீக்கிப் பிறரும் தமிழில் பேச ஆர்வந்தோற்றுவித்தார்.

(வேறு)

கதிரைப் பரப்பி யொளிகூட்டிக்
கருமை யிருட்டீ தினையோட்டிக்
கலகல் லெனவே யொலித்தோடிக்
கலக்கும் புனல்சேர் கடல்கிழித்து

முதிரா இளமை யொடுசுற்றி
முறையா யுலகிற் குயிருட்ட
முதிருங் கதிரைத் தருங்கழனி
முழுதும் பயிரை விளைவிக்கும்

கதிரோன் வருகை கண்டுவக்குங்
கமழ்ச்சி[1] மிகுசெந் தாமரைபோல்
கனியின் சுவையை மிஞ்சுதமிழ்க்
கடலுள் திளைப்பார் முகம்மலரப்

பொதிகைத் தென்றல் எனவருகை
புரிந்தாய் வருக வருகவே
பொலிவுந் திருவு மொளிவீசும்
பொன்னே வருக வருகவே. 56

---

1 நறுமணம்

துள்ளித் திரியு மிளமையிலே
தொடர்ந்த கலேயார் வத்தாலே
தொல்காப் பியமுந் திருக்குறளும்
தொகையும்[1] பாட்டும்[2] நாலடியும்

தெள்ளுஞ் சிந்தா மணிநன்னூல்
திருச்சிற் றம்ப லக்கோவை
சிலம்பு வளமார் கல்லாடம்
சிறந்த யாப்பு விருத்தியுரை

அள்ளச் சுவைக்கு மகப்பொருளும்
அருள்சி வஞான போதசித்தி
அணிகொள் தண்டி யலங்காரம்
அருமைப் பெரிய புராணமுடன்

புள்ளிக் கடங்கா[3] நூல்மனனம்
புரிந்தாய் வருக வருகவே
பொலிவுந் திருவு மொளிவீசும்
பொன்னே வருக வருகவே 57

---

1. எட்டுத்தொகை
2. பத்துப்பாட்டு
3. எண்ணிக்கையில் அடங்காத

அறிவா லுணர்ந்த அத்தனையும்
அணையா விளக்கா யொளிவீச
அறிவுக் கடலில்[1] வெளியிட்டே
அழகுத் தமிழைப் பரப்பியுயர்

நெறிசே ரொழுக்க நிலைகாத்து
நினைவிற் கினிதாம் மனைவியொடு
நிகழ்த்து மில்லப் பெருவாழ்வில்
நிலையாம் புகழை நிரப்பியருட்

செறிவா லுயர்ந்து துலங்குமெழிற்
சிலைபோ லுருண்டு திரண்டழகு
திகழ்ந்து சிறக்க நல்லறத்திற்
செழித்துத் துறவும்[2] பின்பூண்டு

பொறிவா யவித்த[3] பெருவிந்தை
புரிந்தாய் வருக வருகவே
பொலிவுந் திருவு மொளிவீசும்
பொன்னே வருக வருகவே. 58

---

1. அடிகள் தம் அறிவாராய்ச்சியால் அறிந்த ஆய்வு முடிவுகளைத் தாம் நடத்திவந்த அறிவுக்கடல் (ஞானசாகரம்) என்னும் இதழ் மூலம் வெளியிட்டுவந்தார்கள்;
2. அடிகள் பூண்ட துறவு தமிழ்த்துறவு. மக்களொடு மகிழ்ந்து, மனையறங் காத்து, துறவு பூணல் தமிழ்நெறி.
3. ஐம்பொறிகளையும் கட்டுப்படுத்திய.

மருவார் கொன்றை மதிசூடி
மன்றுள் ளாடும் பெருமானை
மனத்திற் கொண்டு திகழுமுழு
மதியே வருக வுளக்கோவில்

தருவா ரென்றே தவஞ்செய்யுந்
தளிராம் சௌந்த ரத்துக்குத்
தனையே தந்து நிழலீந்த
தருவே வருக தனித்தமிழை

யுருவா யாக்கி யுலகளித்த
வுயிரே வருக வுயர்சைவ
வொளியே வருக மறைமலையா
யுயர்ந்தாய் வருக வுண்ணவுண்ண

வருவா னமுதே தமிழ்தந்த
வாழ்வே வருக வருகவே
வழுவாச் செழுமைப் புகழுடையாய்
வருக வருக வருகவே. 59

(சந்த விருத்தம்)

அரவு மதியு மொளியும் புனலு முடைய எளிய சிவனையே
அறிவு முணர்வு மிணைந்த பொழுதி லகத்தி லொடுக்கி யிருத்தியே
அவனி மகிழத் தமிழின் பெருமை யதனை மிகவு முணர்த்தியே
அடைந்த புகழின் செறிவிற் பொலியும் நெறியி லடக்க[1] முளவனே

இரவு செழிக்க அமுத ஒளியை யுமிழு முழுமை நிலவென
இறைவன் வகுத்த இனிய வுலகில் தமிழு முயர்ந்து செழிக்கவே
எளிமை மிகுந்த கருணை யுளமு மிசைந்த பெருமை யழகுமே
இயங்கி மனிதத் திருவு ருவினி லெழுந்த புனித வமுதமே

விரவு மொழிக ளகல மருளி லிருந்து தமிழர் விழித்திட
விடிவுப் பொழுதி லெழும்பு பரிதி யெனவும் படர்ந்த கருணையே
விளையுங் கழனி வழங்க முளைத்து விரைந்து முதிர்ந்த பயிரென
விரும்பி யபடி தமிழர் பெருமை விளங்க முகிழ்த்த பெரியனே

வரவு தருக இனிமை பெருக வளமும் நலமும் பொலியவே
வணங்கு முலகு களித்து மகிழ்ந்து தமிழின் சுவையை யுணரவே
வயங்கு மொளியில் திகழும் வனப்பை யுடைய மதலை வருகவே
வளமை தழுவு மதுரைத் தமிழை யுணர்த்து மமுதன் வருகவே .
60

---

1. உள்ளவனே என்பது உளவனே என வந்தது.

7. அம்புலிப் பருவம்

அம்புலிப் பருவம் என்பது குழந்தையோடு சந்திரனை விளையாட வருமாறு அழைத்துப் பாடும் பருவமாகும். நடக்கக் கற்ற குழந்தை அங்கு மிங்கும் சென்று காட்சியின்பங்களைக் காண மிகுதியாக விரும்பும் நிலையில் கு ழ ந் தை யி ன் பதினைந்தாம் மாதத்தில் பாடப் பெறும் பருவமாகும். அம்புலி என்றால் நிலவு என்று பொருள்.

அம்புலியை அம்+புல்லி எனப் பிரிக்கலாம். புல்லி என்பது புல்லும் இயல்புடையது. ஏனைய நாள்களோடு [நட்சத்திரங் களோடு] புல்லும் சிறப்பு நோக்கிப் புல்லி என்பது நிலவைக் குறிப்பதாகக்கொள்ளலாம். புல்லி என்பதன் இடைக்குறையே புலி. அழகுமிக்க தண்ணிய ஒளிக்கதிர்களைப் புல்லியுள்ளதால் அம்புலி என்று நிலவைக் கூறினும் பொருந்தும். நிலவில் உள்ள களங்கத்தை முயல் என்பர். புலி என்றும் கூறுவர். அகம்+கை அங்கை என்றானதுபோல அகத்தில் புலி உடையது அம்புலி என்றாயிற்று எனினும் ஆம். அம்புலிப் பருவமே கவிஞரின் திறனை அளக்கும் அளவுகோல். 'பிள்ளைக் கவிக்கு அம்புலி புலியாம்' என்று இப் பருவத்தின் அருமைப் பாட்டை விளக்குவர்.

ஏனைய பருவங்களில் அழைக்கப்படும் பொருள் குழந்தை யாயிருக்க இப் பருவத்தில் நிலவாயிருத்தலின், பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் தோறும் நிலவு பற்றிய கற்பனைகளைப் புதிதாயமைக்கக் கவிஞர் முயல்வது இயல்பாம். எனவே பிள்ளைத் தமிழில் மிகவும் நயம்பெற அமைவதற்குரிய பகுதி அம்புலிப் பருவமாம். இப்பருவத்திலே சந்திரனைப் புகழ்ந்தும், பாட்டுடைத் தலைவனாகிய குழந்தைக்கும், சந்திரனுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை இயல்புகளையும், சந்திரனை விஞ்சிய உயர்வு சிறப்புக்களையும் எடுத்துரைத்தும் செய்யுள் அமைத்தல் வேண்டும். இதையே சாம பேத தான தண்டம் எனக் கூறுவர்.

7. அம்புலிப் பருவம்

சாமம் :- ஒத்தநிலை கூறியழைத்தல் (ஆசிரிய விருத்தம்)

நிறைகலை யிரெட்டில் நீமுதிர, பதினறில்
நிறைந்திவன் கலைமுதிர்வான்
நெடும்புலிக் கெனச்சொக்கர் தருமதியம் நீயிவன்
நெறிசொக்கர் நல்குமதியம்

நறைசெறி அல்லிநகை மலரவரு வாயிவன்
நலவல்லி மலரவருவான்
நதிசேருங் கடல்பொங்க வருவைநீ யிவன்தமிழ்
நவில்கடல் பொங்கவருவான்

மறைமலை யார்தாங்க வருவைநீ இவன்பெயர்
மறைமலை தாங்கிவருவான்
மதிசூடி யருள்மேவி வருவைநீ இவன்கலை
மதிசூடி யருள்மேவுவான்

அறைமொழி மேலோக்க இவனைநீ ஒத்தலால்
அம்புலீ ஆடவாவே
அறிவோங்கு மறைமலை யடிகளுளம் மகிழ்வுற
அம்புலீ ஆடவாவே. 61

சந்திரன்	மறைமலையடிகள்
16 கலைகளையுடையவன்.	16 வயதில் கலை முழுதுங் கற்றவன்.
சிவன் வாழ்வு தருகின்ற மதி.	தந்தை சொக்கர் வாழ்வு தரவந்தவர்
அல்லி மலர் மலர வரும்.	மனைவி சவுந்தரவல்லி மகிழ வருவார்.
கடல் பொங்க வரும்.	தமிழ்க் கடல் பொங்க வருவார்.
வேதாசலநாதர் முடிமீது தாங்கவரும்.	மறைமலை என்னும் பெயர் பெற்றவர்.
சிவன் அருள் பெற்று வரும்.	கலை கற்ற அறிவு பெற்று அருள்வார்.

மேற்கூறிய வண்ணம் சந்திரனுக்கும், அடிகட்கும் ஒப்புமை கூறப்பட்டது.

பொழிகின்ற தண்ணொளியைக் கொண்டுள்ள மலரிதழ்
பூரிக்க மலர்வித்தலால்
பொறிவாய்க்கு நல்லின்பந் தந்தமுத மெய்க்கலை
பொங்கியெழ வேசெய்தலால்

வழிநின்ற சொல்லிருட் பழிபோக்கிப் பார்மனம்
வயங்கொளிக் காளாக்கலால்
வற்றியறி யாக்கங்கைக் குற்றசிவ ஞரன்பில்
வாழ்வுற்ற மேன்மையுறலால்

மொழிகின்ற செந்தமிழி லுவமைக்குப் பொருளாகி
முன்னிற்குந் தன்மைபெறலால்
முழுமைபெறு மொளிநிலவு திருவடிவி ஞலுலகை
முற்றுந்தன் வயமாக்கலால்

அழிகின்ற பொய்நிலையை யற்றிவனை யொத்தனை
அம்புலீ ஆடவாவே
அறிவோங்கு மறைமலை யடிகளுளம் மகிழ்வுற
அம்புலீ ஆடவாவே. 62

சந்திரன்

மலரிதழ் மலர்வித்தல் — அல்லி மலரினை இதழ் விரித்து மலரச் செய்தல்.
வண்டுகள் மகிழ மலர்களை மலரச் செய்வாய்.
வழியில் நின்ற இருள் நீக்கி ஒளி பரப்புவாய்.
சிவனன் பால் வாழ்வு பெற்ருய்.
மதிமுகம் என உவமையாதல்.
வெள்ளுவா (முழு நிலவு) நாளில் உலகை மகிழ்வித்தல்.

மறைமலையடிகள்

மலர் இதழ் — அறிவைக்கொண்டு சொற்பொழிவில் மலர் போன்ற இதழ் விரித்தல்.
கேட்பார் ஐம் பொறிகளும் மகிழ அறிவுக்கலை நல்குபவர்.
அறியாமை இருள்நீக்கி அறிவொளி கூட்டுவார்.
சிவன் அன்பால் மேன்மையுற்றவர்.
தமிழ் மலை என உவமையாதல்.
அடிகள் உருவப் பொலிவினலும் கலை அறிவினலும் பிறரை மகிழ்வித்தல்.

பேதம் :- ஒவ்வாத நிலைசுட்டி அன்போடழைத்தல்

மங்கையொரு பங்கன்முடி நீயுற்றாய் அவனையிவன்
மனக்கோயில் தன்னிலுற்றான்
மல்லிருளில் திங்களொரு பாதிநீ ஒளிரஇவன்
மாறாமல் ஒளிகூட்டுவான்

தங்குமொரு வடமேற்குத் திசையுனக் கிவனுக்குச்
சரியுரிமை எத்திசையுமாம்
தணலாடி இடக்கண்ணின் ஒளியானாய் இவனவன்
தகைமேவு முக்கண்ணொளி

மங்குமொளி யுனக்குண்டு தேயாமல் இவனுக்கு
மலர்கின்ற ஒளியேயுண்டு
மாறிவருந் தன்மைமிகு முன்னிலும் மிக்கஇவன்
மட்டில்லாப் பெருமையுறலால்

அங்கயலின் கண்துணையை நெஞ்சிருத்தும் பிள்ளையுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அறிவோங்கு மறைமலை யடிகளுளம் மகிழ்வுற
அம்புலீ ஆடவாவே. 63

சந்திரன்	*மறைமலையடிகள்*
சிவனின் முடிமீது மட்டுமே இடம் பெற்றான்.	சிவனையே தன் மனக்கோயிலில் கொண்டவர்.
ஒவ்வொரு திங்களும் பாதிநாள் தேய் பிறை.	எல்லா நாளும் நிறைவுடையவர்.
வடமேற்குத் திசைக்கு மட்டுமே உரிமை	கற்றார்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பென எத்திசையிலும் புகழ்மிக்கவர்
சிவனின் இடதுகண்ணொளியாய்.	முக்கண்ணொளியாகத் திகழ்பவர்
தேய்பிறையில் ஒளி மங்கும்	என்றும் பெருகுகின்ற ஒளியே உண்டு.

அங்கயலின் கண்துணை — சிவபெருமான்.

கடகநன் டுன்வீடு காசினியோர் நெஞ்சமிக்
கடகளிற் றுடையவீடாம்
கலைகளைப் பதினாறு கொண்டுளை இவன்கொண்ட
கலைகளறு பத்துநான்கு

குடையினை மட்டும்நீ கொண்டுவர இவன்மன்னர்
குடையோடு பிறவுமுள்ளான்
கொண்டிலை நேர்மையு மொழுக்கமும்
இவன்நேர்மை
கொண்டொழுகு செம்மையாளன்

நடையொளி பரிதியால் பெறுவைநீ இவன்நடை
நடந்திடில் பரிதிநாணும்
நவின்றஇத் திறங்களால் இவனுன்னில் மிக்கவன்
நலஞ்சேர்க்க அழைத்தனன்காண்

அடைதலுக் கெளிதில்லா அருமந்த சேயுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அறிவோங்கு மறைமலை யடிகளுளம் மகிழ்வுற
அம்புலீ ஆடவாவே. 64

சந்திரன்	*மறைமலையடிகள்*
கடகராசி சந்திரன் வீடு.	கடகளிறு போன்ற அடிகட்கு காசினியோர் நெஞ்சே வீடு.
கலைகள் பதினாறு மட்டுமே.	கற்ற கலைகளோ அறுபத்து நான்கு.
மன்னர்க்கு வெண் கொற்றக் குடையாக மட்டுமே உள்ளாய்.	மன்னரிடத்து குடையோடு பிற பேறுகளும் பெற்றவர்.
நேர்மையும் ஒழுக்கமும் இல்லை.	நேர்மை கொண்ட செம்மையாளர்.
சூரியனால் ஒளி பெறுவாய்.	நடைகண்டு சூரியன் நாணும்.

அருமந்த சேய் — அமுதம் போன்ற சேய்.

குறுநடை பயின்றிட்ட பொழுதுன்னைத் தட்டென்று
கொண்டெட்ட வீசியெறிந்த
குமரவேள் மீதினில் பதினாறு வயதினில்
கொஞ்சுமொழி யாங்கிலத்தில்

நறுமணக் கவிதையும் வடித்துமணி வாசக
நல்லுரையுஞ் செய்தளித்து
நாகநாட் டரசிவே ளாளர்நா கரிகமினும்
நலமூட்டு கின்ற நூல்கள்

மறுவறச் செய்திட்ட மாபுகழின் மிக்கவன்
மகிழ்வோடு நின்னையன்பாய்
மதிகொண்டு நூல்செய்ய மாட்டைநீ என்றாலும்
மாகருணை கொண்டழைத்தலால்

அறுபகை நெறிவென்ற பெரும்புகழ்ச் சேயுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அறிவோங்கு மறைமலை யடிகளுளம் மகிழ்வுற
அம்புலீ ஆடவாவே. 65

முருகன் தட்டென்று சந்திரனை வீசி எறிந்தான்.
மதி என்ற பெயர் பெற்றாலும் நூல்கள் செய்யும் ஆற்றல் இல்லை.

அடிகள் பதினாறு வயதில் முருகன் மீது ஆங்கிலக் கவிதை பாடினார். திருவாசக உரை, நாகநாட்டரசி, வேளாளர் நாகரிகம் முதலிய நூல்கள் எழுதிப் புகழ் மேம்பட்டவர்.

தானம்:- நல்லன வழங்குவதாகப் பயன்கூறி அன்புடன் அழைத்தல்.

ஓங்கிய மறுவினைத் தாங்கிய பிணியால்
உள்ளம் மிகவாடி.
ஒளிர்வதும் தேய்வது மெனுமிழி நிலைநீ
உறுத லினிவேண்டாம்

பாங்குள கருணை யுளத்தினன் அறிதுயில்
பயின்ற திறங்கொண்டு
பழியுனை யணுகா நிலைதரு மெழிலைப்
பரிவாய்த் தந்தருள்வான்

நீங்கிடப் பிணிகள் நெடுவேல் முருகை
நினைந்துமும் மணிக்கோவை
நித்தமு மோதிடத் தந்தவன் நின்பிணி
நீக்க அழைத்திடுமால்

வாங்குதற் கரிதாங் கருணைக் கடல்முன்
வாவம் புலிவாவே
வளந்திகழ் பல்லா வரமுறை சேய்முன்
வாவம் புலிவாவே. 66

அடிகள் தன் நோய் நீங்க திருவொற்றியூர் முருகன் மீது மும்மணிக் கோவை பாடி நோய் நீங்கப் பெற்றார் 'யோக நித்திரை' என்ற தம் நூலில் அறிதுயில் மூலமாக நோய்களை நீக்குவது பற்றிக் கூறியுள்ளார். ஆதலால் சந்திரனே அடிகளிடம் வந்தால் நோய் நீங்கி மகிழலாம் என அழைப்பது.

வீழ்தலு மெழுதலும் விளங்கிடு விண்மிசை
வெருட்டிடப் பாம்புளதால்
விரிந்திடு செஞ்சடை[1] யடைக்கல மெனவே
விரைந்துடன் ஓடுதலால்

ஆழ்வினை யுறுத்திட மதிதடு மாறிடும்
அவலமும் போக்கிமதி
அடைந்திடத் தண்டமி ழமுதினைத் தந்தொளி
யருளிடுந் தகையனிவன்

சூழ்தரு மெண்கலை[2] நூலறிந் துயர்ந்தவர்
சொக்கிடு முள்ளமுடன்
சொற்சுவை யமுதெனும் நற்றமிழ் மாந்திடச்
சுற்றியும் நின்றிருக்க

வாழ்வினை யுனக்கெனத் தரவிழைந் தழைத்தான்
வாவம் புலிவாவே
வளந்திகழ் பல்லா வரமுறை சேய்முன்
வாவம் புலிவாவே. 67

---

1. சிவபெருமானின் சடைமுடி.
2. ஆராய்ந்து செய்த அறிவு நூல்.

துங்கக் கரிமுகத் தூயனைப் பழித்திடத்
தொடர்ந்திடுந் தீவினையும்
துடியிடை மடவார் தம்மிடம் மதியினைத்
தொலைத்திடும் வல்வினையும்

பொங்கிக் குலவிடுங் கடல்நீர் திருடிடப்
புகுமுகில் தருவினையும்
பொலிவினைக் குலைத்துன் வடிவினை மாற்றிட
புறப்படு மூழ்வினையும்

கங்குல்[1] தறிபட ஓட்டிடுங் கதிராய்க்
கனன்றிடு கண்ணொளியாய்க்
கவின்மிகு தமிழாய்த் திகழ்மறை யடியைக்
கண்டிட மாய்ந்திடலால்

வங்கந் தந்திடுந் தென்றலுஞ் சேர்த்துடன்
வாவம் புலிவாவே
வளந்திகழ் பல்லா வரமுறை சேய்முன்
வாவம் புலிவாவே. 68

---

1. இரவு, இருள்

நாரத முனிவன் சிவபெருமானிடம் கிடைத்தற்கரிய கனியைக் கொடுத்த போது, சிவன் நான்முகனிடம் அக்கனியை யாருக்குக் கொடுக்கலாம் எனக் கேட்க, இளையவனை முருகப்பெருமானுக்குத் தருவதே சிறந்ததென நான் முகன்கூறினன். அதுகேட்டு யானைமுகக் கடவுள் நான்முகனிடம் கோபமுற்றார், யானை முகனை வணங்கி நான்முகன் பொறுத்தருள வேண்டினன். அப்போது சந்திரன் எள்ளலாகச் சிரித்தான் அதனல் கோபமுற்ற யானை முகக் கடவுள் சந்திரனை ஒளியின்றி மறைந்து போகச் சாபமிட்டார்.

விநாயக புராணம் வசனம் — பக்கம் — 181
(கழக வெளியீடு)

தண்டம் :- வாராக்கால் அம்புலிக்கேற்படுந் தீமையைச் சுட்டி அழைத்தல்.

தில்லை யாடிட வல்ல ஒருவனைச்[1]
சிந்தை தன்னிலே கண்டவன்
செங்கை வீணையை மீட்டு மொருத்தியைச்[2]
சிவந்த நாவிலே கொண்டவன்

கல்வி மேம்படக் காட்டும் நற்கலை
கற்றுந் தேர்ந்தசீர் வல்லவன்
கலந்த வேற்றவர் மொழிக ளறிந்தவன்
கற்பு மாறிடா நல்லவன்

புல்லைச் செந்தமிழ் புகட்டி யம்பெனப்
பொழிய வல்லமெய் யறிவினன்
புரிந்து கொண்டுநீ வருக இல்லையேல்
புகலு மில்லைவீண் தொல்லைகாண்

அல்லல் தீர்த்திடும் பிள்ளை யானதால்
ஆட அம்புலீ வருகவே
அழகு பொங்கிடும் மறைமலையுடன்
ஆட அம்புலீ வருகவே. 69

---

1. தில்லையம்பலவாணன்.
2. கலைமகள்.

மதியைத் தந்திடுங் கோளென் றுன்னையே[1]
மனத்தின் சொந்தமுந் தந்திறை
மதித்துச் செஞ்சடை யேற்றி வைத்துமே
மதியி ழந்துவீண் பேதையாய்

விதியைத் தன்கடை நோக்கில் மாற்றிடும்
வியாழ குருபகை யுற்றனை[2]
விளைந்த இத்துயர் நீக்கந் தந்துனை
விரைந்து காத்திட எண்ணிடும்

நிதியை, கண்கடைப் பார்வை யால்நலம்
நிகழ்த்து விந்தைசேர் நுண்மதி
நிறைந்த மறைமலைக் குருவை விட்டிடில்
நிலைத்த துயருனை வாட்டிடும்

அதிரு மல்லலேன் அணைக்குஞ் சேயுடன்
ஆட அம்புலீ வருகவே
அழகு கொஞ்சிடும் மறைமலையுடன்
ஆட அம்புலீ வருகவே.

---

1. அறிவைத் தருகின்ற கோள் என்று பாராட்டிச் சிவபெருமான் தன் முடிமீது சந்திரனை அமைத்துக் கொண்டார்.
2. தன் சடைமுடி மீது சிவபெருமான் இடங்கொடுத்திருந்த போதிலும் அறிவிழந்த சந்திரன், சிவபெருமானைத் தக்கன் அவமதிக்கச் செய்த யாகத்தில்ஏனைய தேவர்களோடு கூடி வேள்விப் பலியினை ஏற்றுச்சிவபெருமானின் கோபத்துக் காளானது

குருவும் சந்திரனும் இணைந்திருப்பின் நல்லூழொன்றும், பகையுற்றால் நன்மை தாராதென்றும். சோதிடர் கூறுவர். வியாழ குரு என்றது தென்முகக் கடவுளாகிய சிவபொருமானை. சோதிடக் கருத்துக் கேற்ப இப்பாடல் நயம் பாடப் பாடப்பட்டுள்ளது.

8. சிற்றிற் பருவம்

சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் முதலிய மூன்று பருவங்களும் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழிற்கே உரிய சிறப்புப் பருவங்களாகும். சிறுமியர் மணலினல் வீடு கட்டிச் சிறு சோறு சமைத்து விளையாடுகையில் பாட்டுடைத் தலைவனுகிய குழந்தை தனது சிறு கால்களால் சிதைப்பான் என உட்கொண்டு அங்ஙனம் அவன் சிதையாதிருக்க வேண்டும் முகத்தாற் செய்யுள் அமைத்துத் துதிக்கும் பருவம் சிற்றிற் பருவமாகும். ஒடியாடிச் சுற்றித் திரிந்து விளையாடும் குழந்தையின் பதினேழாவது திங்களில் பாடப்படுவதாகும். தாயர்களும் மற்றவர்களும் பாடுவதாக ஏனைய பருவங்கள் பாடப் பெற இப்பருவம் மட்டும் சிறுமியர் பாடுவதாக அமைத்துப் பாடுவது இயல்பு. நாயகன், நாயகி என்ற வழக்கில் ஆண்டவனை உயிர்கள் சென்றடையும் தத்துவ விளக்கமாக இப்பருவம் பாடப் பெறுவதும் உண்டு.

''ஆண் இளமை நிரம்பியபோது அறிவு சிறந்து உணர்வும் வளர்ந்து விளங்குகின்ருன். பெண் இளமை நிரம்பியபோது உணர்வு சிறந்து அறிவும் வளர்ந்து விளங்குகிருள். வளர்ச்சிக்குரிய வித்துக்கள் விளையாட்டுப் பருவத்திலேயே காணப் படுகின்றன. அமைதியாக இருந்து பெண் சிற்றில் இழைக்கும் பருவத்தில் ஆரவாரமாக இயங்கி ஆண் சிற்றில் சிதைக்கும் நிலையில் இருக்கின்ருன். எனவே சிறுமியின் மனம் பெரிதும் ஆக்க வேலையில் முனைந்திருக்கச் சிறுவனின் மனமோ அழிவு வேலையில் ஊக்கம் காட்டுவதால் ஆண் ஆற்றல் மிக்கவனுக வளர்கிருன் என்பது இயற்கையின் வியக்கத் தக்க முறையாக அமைந்திருக்கின்றது'' டாக்டர். மு வ.

8. சிற்றிற் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

புகழும் வடிவுங் கலையறிவும்
புதுமைத் திறனுந் திடமனமும்
பொருந்திச் சிறந்த வுனையீன்ற
பொலிவார் திருசேர் சின்னம்மை

திகழும் மதியா யொளிருமுகத்
தெளிவில் திளைத்துத் தனைமறந்து
திருத்தித் திருத்தி யழகூட்டித்
திருவைச் சேர்த்துக் களிப்புற்று

மகரக் குழையுஞ் சூழியமும்
மதிப்பார் பிறபொன் னணிமணியும்
மகிழப் பூட்டி யனுப்பியதும்
மகளிர்க் கிடுக்கண் செய்தற்கோ

சிகலில்[1] மலர்ச்செஞ் சீரடியால்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சிந்தைக் கினிமை தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 71

---

1. கேடில்லாத, குறையில்லாத

மழுவைக் கையி லேந்தியருள்
மழையைப் பொழியுங் கூத்தரசின்
மனத்துள் நிறைந்து மதித்தளித்த
மணக்குந் தமிழின் சீரறிந்து

விழுதைப் பரப்பும் ஆலெனவே
விரிந்து படர்ந்து கிளைபரப்ப
விரும்பித் தனியாந் தமிழ்தந்து
விளங்கும் புலமைக் கனியமுதைத்

தொழுதுங் கிண்கிண் ஒலியடியைத்
துடைத்தும் புழுதி நீக்கலொடு
தொடங்கி யமைத்து மணிமுத்தால்
துலங்கப் படைத்த சிறுவீட்டின்

செழுமை குலையாய்[1] எனவேண்டும்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சிந்தைக் கினிமை தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 72

1. அழிக்காதே

உறங்கிக் கிடந்த தென்னாட்டின்
உணர்ச்சித் துடிப்பை முடுக்கிவிட
ஒளிரா திருளில் மூழ்குமன
உளைச்சல் தனையுந் தடுத்துவிட

இறங்கிக் கருணை வடிவாக
இறையே துணிந்து வந்ததுபோல்[1]
இருளை யகற்று மொளிவிளக்காய்
இயக்குஞ் சக்தித் திருவுருவாய்ப்

பிறங்கு தமிழை யுலகனைத்தும்
பெரிதாய் விளங்கச் செயவந்த
பெருமைக் குரியாய் நினைக்கிந்தப்
பிழையாச் சிறியேம் புனைசிற்றில்

திறங்குன் றிடத்தான் செய்திடலும்
சிறப்போ சிற்றில் சிதையேலே
சிந்தைக் கினிமை தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 73

---

1. தென்னாட்டு மக்கள் இதயத்தில் உறங்கிக் கிடந்த மொழி உணர்வைத் தூண்டி, உலகனைத்தும் தமிழ் மொழியின் பெருமையைப் பரப்ப இறைவனே கருணை கொண்டு மறைமலையடிகளாகத் தோன்றினார்.

நல்லா ரிணக்க முற்றுதவ
நடுநின் றறிவுத் திறன்கொண்டு
நறுந்தேன் சொரியுந் தமிழாய்ந்து
நாட்டிற் கௌப்பன் னூல்செய்து

சொல்லா லுயர்ந்த தனித்தமிழின்
சுவையுங் காட்டித் தொகுத்தளித்துச்
சுட்டும் வேதா சலமென்னுஞ்
சொல்லே மறையின் மலையாக்கி

நில்லா தொழிந்த உயிராவி
நிலையுந் தெளியக் கூறியவாய்
நிறைய முத்தம் வைத்திருந்தும்
நிலையா மணிகொள் சிற்றில்மேற்

செல்லா திருக்க மனமிலையோ
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சிந்தைக் கினிமை தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 74

வேதம் - மறை, அசலம் - மலை, வேதாசலம் - மறைமலை 'மரணத்தின் பின் மனிதர் நிலை' என்ற ஆவி உலக வாழ்வைப் பற்றிய நூலொன்றை அடிகள் எழுதியுள்ளார்.

அயல்நாட் டறிஞர் மொழியாய்வோர்
அறிந்து தெளிந்து முதன்மொழியாய்
அமிழ்தாந் தமிழைத் தெரிந்துரைத்த
அரிதாஞ் செய்தி யத்தனையும்

மயல்கொண் டறிவா லாராய்ந்து
மயக்கத் தமிழர்க் கெடுத்தோதி
மறையாய்த் திகழும் பதினான்கு
மணிநூல் நுவலும் முப்பொருளின்

நயங்கள் முழுதுங் கருத்திருத்தி
நவிலும் புராணக் கதைநீக்கி
நலஞ்செய் கடவுட் கொள்கையெலாம்
நலியா வகையிற் கூறியருஞ்

செயல்கள் செய்திப் புவியளந்த
சிறுகால் சிற்றில் சிதையேலே
சிந்தைக் கினிமை தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

மறையாய்த் திகழும் பதினான்கு மணி நூல்கள்: தமிழில் உள்ள பதினான்கு சாத்திரங்கள். 1. திருவுந்தியார், 2. திருக்களிற்றுப்படியார், 3. சிவஞான போதம், 4. சிவஞான சித்தியார், 5. இருபா இருபஃது, 6. உண்மை விளக்கம், 7. சிவப்பிரகாசம், 8. திருவருட்பயன், 9. வினாவெண்பா, 10. போற்றிப் பஃறொடை, 11. கொடிக்கவி, 12. நெஞ்சுவிடு தூது, 13. உண்மை நெறி விளக்கம், 14. சங்கற்ப நிராகரணம்.

சுந்த ரவல்லி கரம்பற்றித்
தொகைசே ரின்பந் தனைத்துய்த்துச்
சொற்சீர் செறிந்த பிள்ளைகளாய்த்
தொடிசேர் நிலாம் பிகையுடனே

வந்தி டுஞ்சீர் திருஞான
சம்பந் தமுடன் மாணிக்க
வாசன் திருநா வுக்கரசு
வளர்முப் புரசுந் தரிமற்றும்

சுந்த ரமூர்த்தி யெனுஞ்சேயும்
சூழ்சந் ததியாய்த் தாம்திகழச்
சுற்றம் நிறைபல் லாவரத்துச்
சுடர்பொன் னொளிசேர் மாளிகையில்

சிந்தை மகிழ்ந்து கொலுவோச்சும்
செழிப்பே சிற்றில் சிதையேலே
செப்பத் தமிழைத் தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. **76**

மணக்கும் நறுசந் தனமரமும்
மருவைத் தருமென் மலரினமும்
மலரில் பொலியும் மதுநிறைவும்
மதியில் திகழு மொளிநிலையும்

சுணக்கங்[1] கொடுக்கா துடனுடனே
தொடர்ந்து மகிழ்வைத் தருமாப்போல்
துவக்கத் துவக்க இனிதூட்டிச்
சுவைக்கச் சுவைக்க அருளூட்டும்

இணக்கஞ்[2] செறிந்த இன்குரலும்
இசையுங் கலந்த தமிழமுதை
இனிதாய்ப் படைக்க ஏழிசையே
எழுந்தோ ருருவாய் வந்தமகன்

சிணக்கங்[3] கொடுக்க மனத்தெண்ணிச்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செப்பத் தமிழைத் தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 77

---

1. தாமதம்.
2. விருப்பம்.
3. துன்பம்.

வடலூர் வள்ள லருட்பாவில்
வழியுஞ் செந்தேன் சுவைத்தொருநாள்
வளமார் ''பெற்ற தாய்'' எனும்பா
வண்ணப் பண்ணிற் பாடுங்கால்

உடனே தேகம் எனுஞ்சொல்லிற்
குகந்த யாக்கை அவ்விடத்தே
உறுமா றமைந்தா லோசையின்பம்
உயர்வா மெனவே தெளிவுற்றுக்

குடமார் சுடரா யிலங்குமகட்
குரைக்க ''நீலா'' ஒப்பிடவே
கொண்ட வேதா சலப்பேரைக்
கொழிக்கும் மறைம லையெனவே

திடமாய்க் கொண்டு நின்றமகன்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செப்பத் தமிழைத் தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 78

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும் பிள்ளை யைப்பெறுந் தாய்மறந் தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர்மறந் தாலும் உயிரை மேவிய உடல் மறந் தாலும்
கற்ற நெஞ்சகங் கலைமறந் தாலும் கண்கள் நின்றிமைப் பதுமறந் தாலும்
நற்றவத் தவர் உள்ளிருந் தோங்கும் நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.
என்ற திருவருட்பாப் பாடலை அடிகள் தம் மகள் நீலாம்பிகை உடனிருக்கும் போது பாடினர். பின் அடிகள் இப்பாடலில் தேகம் என்ற சொல்லுக்கு யாக்கை என இருப்பின் இனிமையாயிருக்கும், எற்ற தமிழ்ச் சொல்லென்று கூற, நீலாம்பிகை அம்மை பிறமொழிக் கலப்பை நீக்கின் தமிழ் சிறக்கும் என்றார். இயல்பாகத் தனித் தமிழார்வம் கொண்ட அடிகள், வேதாசலம் என்ற தம் பெயரை மறைமலை என மாற்றியதோடு தனித் தமிழியக்கமுங் கண்டார்.

தவஞ்செய் ஞானி யாரடிகள்
தகுமெய் வாலை யானந்தர்
தவருப் பாண்டித் துரைத்தேவர்
தமிழ்செப் பிடுசுந் தரம்பிள்ளை

நவஞ்செய்[1] பெரியார் திரு. வி. க.
நாவலர் சோ. சு. பாரதியார்
நலங்காண் நாரா யணவணிகர்
நடுவமை திருவ ரங்கநல்லார்

உவந்தாள் சாமி நாதையர்
உமாம கேசுவ ரம்பிள்ளை
ஒளிசேர் பண்டித மாமணியார்
உயர்மா ணிக்க நாயகரும்

சிவன்தா ளருளால் நட்புறவே
சிறந்தோய் சிற்றில் சிதையேலே
செப்பத் தமிழைத் தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 79

---

1. நவசக்தி இதழாசிரியராக இருந்த திரு. வி. க. நவம் - புதுமை. தமிழ் மொழியில் புதிய எழுத்து நடையை உருவாக்கிய பெரியார் திரு வி. க.

அழுங்கல்[1] மறைந்த அகத்தினராய்
அருமைத் தமிழர் நெறிமாற்றி
அயலார் கலவை செய்தநிலை
அறவே நீக்கிச் சைவநெறி

ஒழுங்கில் சிறக்க அருளுணர்ச்சி
உயர்ந்த ஒழுக்கம் இறையெண்ணம்
உயிர்கள் தம்பால் அன்பிரக்கம்
உறவும் வேண்டு மெனக்கூறி

மழுங்கிக் கிடந்த தமிழ்ச்சைவம்
மலர்ச்சி யுறமெய் நிலைநிறுவி
மகிழுந் திருமறை யோதிதமிழ்
மணக்கும் மன்றல் நெறிகண்டு

செழுங்கை மணக்க நீறணிந்து
திகழ்வோய் சிற்றில் சிதையேலே
செப்பத் தமிழைத் தந்திடுவோய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

---

1. கெடுதல்
எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற கொள்கையுடைய அடிகள் இறை வழிபாடும், திருமணம் முதலிய சடங்குகளும் தமிழ் மொழியிலேயே நடைபெற வேண்டும் என்ற தனித் தமிழியக்கம் கண்டார்.

9. சிறுபறைப் பருவம்

குழந்தையைச் சிறுபறை கொட்டி விளையாடுக என வேண்டுவதாகத் தெரிவிக்கும் பருவம் சிறுபறைப் பருவமாகும். ஒலி இன்பம் குழந்தையைக் கவருமாதலின் குழந்தை பறை முதலியவற்றைக் கொட்டிக் கொண்டு விளையாடும். இது குழந்தையின் பத்தொன்பதாம் திங்களில் பாடப் பெறும்.

9. சிறுபறைப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

ஆற்றுப் படைத்தமிழை எற்றக் கனிச்சுவையி
லருளொழுக வுலகுபோற்ற
அகமுய்யப் பாடியருட் புகழுற்ற நக்கீர
ரவனிக்கண் வந்துமுழங்கத்

தோற்றந் தரித்தார்கொல் துதிமூல குருவோகொல்
தொடர்ஞான சம்பந்தரோ
துயர்நீக்குஞ் சிவஞான முனிவரோ வள்ளுவர்
துலக்கமோ முருகவேளோ

சாற்றுந் தனித்தமிழில் மாற்றம் புகாதருளித்
தரவந்த இறையனாரோ
சரிநிற்க நிகருற்றுப் புகழ்முற்ற வுறவுற்ற
தகைசாலிம் மழலையென்று

தேற்றங் கொளச்செய்து போற்றிமு ழக்கமிடச்
சிறுபறை முழக்கியருளே
சீருற்ற பெருவாழ்வுப் பேறுற்ற மறைமலை
சிறுபறை முழக்கியருளே 81

அடிகள் தமிழ் மலையாய் நின்றிலங்கினராதலின் அருளாளர் பலரின் திருவுருவ நினைவைத் தூண்டும் இயல்பினராய் விளங்கினர்.

மன்ருடி யுலகத்து மனமாட உயிராட
மற்றுமுள புவனமாட
மதியாடக் கதிராட மலையாடக் கடலாட
மருவுதீ நிலமுமாட

நின்ருடி வெளியாடி விளையாடு கின்றவன்
நெறிகண்ட தில்லையெல்லை
நிலைமாற்றித் தண்ணொளி நிலவிய அறிவொளி
நிறைசுடர்க் கதிருமிய

அன்ருட மிசைகூட்டி யருட்''தோலுந் துகிலு''மெனும்
அணிவாத வூரடிகளின்
அருந்தமிழ்ப் பண்பாடி யம்பலவா ணன்தனை
அழைத்துப் பல்லாவரத்துச்

சென்ருட முழக்கிய திருவாயன் கைமலர்
சிறுபறை முழக்கியருளே
சீருற்ற பெருவாழ்வுப் பேறுற்ற மறைமலை
சிறுபறை முழக்கியருளே. 82

அடிகள் தம்வழிபடு தெய்வமாகிய அம்பலவாணரை நாளும் வழிபடுகையில்:
தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ் சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்
சூலமும் தொக்க வளையு முடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந் தூதாய் கோத்தும்பீ,
என்ற திருவாசகப் பாடலை மெய்யுருகப் பாடுவார்.

மலையுடன் களிப்புற்று மயங்குமுகில் நாணிட
மருவருந் தென்றலோடு
மளமளவென் றினியநீ ரருவிசல சலவென
மகிழ்ந்தோடிக் கழனிசேரக்

குலையுட னிறைவுற்றுக் கதிர்வரப் பினிலோங்க
குளிர்வர வேற்புநல்கும்
குலப்புகழ் தரும்வாழை நலத்திற மெடுத்தோதும்
குளிர்பல்லா வரங்கண்டவா

தலைமையி லெழிலோங்கித் தமிழ்ச்சுவை மிகமாந்தும்
தனிப்புகழ் திகழ்கரந்தைத்
தமிழ்ச்சங்க மினிதுவாழ்த் தளித்துமு ழங்கிடத்
தவழுமிசை யெங்குமொலிக்கச்

சிலையுட னொருமாரன் புவிவரல் போலானாய்
சிறுபறை முழக்கியருளே
சீருற்ற பெருவாழ்வுப் பேறுற்ற மறைமலை
சிறுபறை முழக்கியருளே. 83

மலை சேர்ந்த முகில் நாணுமாறு அருவி நீர் தென்றலோடு மகிழ்ந்து கழனியில் இன்னோசையோடு சேரவும் அங்கு விளைந்த செந்நெற்கதிர்கள் ஓங்கி நிற்கவும் வருவோர்க்குத் தலைசாய்த்து வரவேற்பு நல்குவது போல வாழை மரங்கள் சூழ்ந்ததும் ஆகிய பல்லாவரம்.

தமிழ்ச்சுவை மாந்தும் ஒப்பிலாப் புகழ்பெற்ற கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் வாழ்த்தும் புகழ் ஒலி எங்கும் முழங்க அடிகள் மன்மதனைப் போல அழகுடன் புவியில் விளங்கினார்.

பிறவாது தோன்றியருள் பெருமானைப் புராணங்கள்
பிறப்பிக்கும் நிலைமறுத்துப்[1]
பெருஞ்சக்தி இடமேற்றுப் பிள்ளையுடன் முருகனாய்ப்
பிறங்குமொளி வடிவுபோற்றி

இறவாத புகழ்ராம லிங்கரருட் பாக்களின்
இயற்றிறந் தன்னை நிறுவி
இனிதுயர்ந் தொளிர்வது தமிழ்நாக ரீகமே[2]
எனுமாண்பை யெடுத்துரைத்து

மறவாது திருக்கோவில் வழிபாட்டில் தமிழ்மறை
மகிழ்ந்தோத முழக்கமிட்டு
மதிமிக்க குருமார்கள் மக்கள்குல முழுதிலும்
மலர்ந்துள்ள தன்மைகூறிச்

சிறவாத பொய்மூடச் சிறுமைத விர்த்தவா
சிறுபறை முழக்கியருளே
சீருற்ற பெருவாழ்வுப் பேருற்ற மறைமலை
சிறுபறை முழக்கியருளே. 84

---

1. புராணங்களில் கடவுளர்க்கு அவதாரம் கூறி, மனிதப் பிறப்பு எடுப்பதாகக் கூறப்படும் செய்தியை அடிகள் வன்மையாய் மறுத்தனர்,
மறைமலையடிகள் வரலாறு — பக்கம் 649.
2. 'தமிழ் நாகரீகம்' என அடிகள் நூல் எழுதியுள்ளார்.

பல்வகை நூல்களிலும் பயின்றதன் சாற்றினைப்
பயன்கொள்ள உலகளித்துப்
படித்தபுல வர்க்கெலாம் மதிப்பைநிலை நாட்டியே
பயமின்றிப் பணியுமாற்றித்

தொல்புகழ் மேன்மைகொள் சைவசித் தாந்தசபை
தோற்றமுறத் துணைபுரிந்து
துடிக்கவுயிர்க் கொலைசெய்து புசித்திடல் கள்ளுண்ணல்
தொலைக்கும்நிலை வலியுறுத்தி

கொல்லுபுன் னிறசமயக் கொள்கைகரு தாமலே
குடும்பமெனப் பிறரையெண்ணிக்
கொளும்வாழ்க்கைச் சடங்கெலாந் தமிழிலே நடத்திடற்
குரியனவும் முழக்கமிட்டுச்

செல்வரைப் பாடாது சிவன்புகழ் பாடினேய்
சிறுபறை முழக்கியருளே
சீருற்ற பெருவாழ்வுப் பேருற்ற மறைமலை
சிறுபறை முழக்கியருளே. 85

வாழ்க்கை இறுதிச் சடங்குகள் தமிழில் நடைபெற வேண்டுமென அடிகள் விரும்பினர்.

தண்டைகள் சிலம்புகள் தமைமிஞ்சு செந்தமிழ்
தருமறைப் பாமுழங்கத்
தாமரை பூத்திடத் தடக்கதிர் கைநீட்டத்
தமிழன்னை நாமுழங்கத்

தொண்டுசெய் துணையாளும் துதிபாட மக்களுந்
தொடங்குசொற் பண்முழங்கத்
துவளாது தமிழாய்ந்து சொன்னபய னுற்றவர்
துவக்குபுக ழிசைமுழங்கக்

கண்டவர் நெஞ்செலாங் கவர்ந்திடு முள்நாதக்
கனிவென்னு மணிமுழங்கக்
கரைகாணுச் செந்தமிழ்க் கடல்நீந்திப் புகழிசை
கண்டகலை யலைமுழங்கத்

திண்டிறல் கொண்டுகை தண்டமிழ் முரசார்க்கச்
சிறுபறை முழக்கியருளே
சீருற்ற பெருவாழ்வுப் பேருற்ற மறைமலை
சிறுபறை முழக்கியருளே. 86

அடிகளின் மனைவி மக்கள் யாவரும் தமிழ் நலம்பேணி வாழ்ந்தனர்.

(வேறு)

அலைகட லொடுமன அலைகடல் தனையு
மன்பெனும் புணைதனிலே
அமர்ந்திசைத் தமிழ்மண மலரினை வழங்கிட
ஆர்வமு டன்கடந்தே

கலைவளர்த் திடவுளங் கருதிடுங் கொழும்பு
கண்டறி யாவகையிற்
கண்களி லிமையென அமுதென விளங்குங்
கண்டினை[1] விஞ்சுதமிழ்

நிலைசெறி வளத்தினை நெறிமுறை துலங்க
நெஞ்சுவ கைபூக்க
நிறைமொழி மாந்தரெ னப்புகழ் மேவிட
நின்றுமு ழக்கியுயிர்க்

கொலைபலி போக்கமெய் நிலைவழி புகன்றோய்
கொட்டுக சிறுபறையே
கொடுமைய கன்றிடத் தமிழ்மறை யோங்கிடக்
கொட்டுக சிறுபறையே. 87

அடிகள் இலங்கையில் கொழும்பு முதலிய இடங்களில் சென்று சைவ சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்பினர், கொல்லாமையை வலியுறுத்தினர்.

1. கற்கண்டு.

(வேறு)

எழுமொரு பரிதி எனவுல குவக்க
இருமை[1]யின் விழுப்பொருளாய்
இலகுமுப் பொருளின்[2] இலக்கெனத் திகழும்
எழுமையி னருட்பயனாய்ப்

பழுதொரு பொழுதுந் தழுவிடற் கிலதாம்
பளிங்கினின் மனத்தினனாய்ப்
பயன்தரு செழுந்தேன் படர்ந்துசெந் நாவில்
பரப்பிடுந் தமிழமுதாய்

விழுமிய பயன்நூல் விளக்கவு முரைகள்
விரிக்கவு மறிந்தவனாய்
விலைமதிப் பறியாக் கவின்மிகு நூல்கள்
விரும்பியுந் தருபவனாய்

முழுவதும் நிறைவாய் முழங்கிடுந் தமிழோய்
முழக்குக சிறுபறையே
முதுதமிழ் சிறக்க வருமொரு மணியே
முழக்குக சிறுபறையே. 88

---

1. இம்மை, மறுமை
2. அறம், பொருள், இன்பம்.

வருமுரு மிந்தி[1] யெனுமயல் மொழியின்
வருகையை முறியடிக்க
வளர்தமிழ் காப்போ ரணியினில் முதன்மை
வகித்[2]தொலி முழக்கியதும்

திருமுறை நெறிகள் திடமுறப் பயின்று
திருவருட் டுணைகொண்டு
திசைபல சென்று சுவையிசை குழைத்துத்
தெளிதமிழ் முழக்கியதும்

கருதிடு மில்லறங் கவினுற நடத்திக்
களிப்புற மழலைகளுங்
கணக்குறக் கொண்டு துறவிலும் நின்றுயர்
கலைகளை முழக்கியதும்

முருகினை யொத்தவ மும்மணி யாத்தவ
முழக்குக சிறுபறையே
முதுதமிழ் சிறக்க வருமொரு மணியே
முழக்குக சிறுபறையே. 89

1. இடிபோலக் கொடுமையுடன் வரும் இந்தி
2. எற்று

(சந்த விருத்தம்)

நிறையுசுவைத்தமிழ் திகழொளியைத்தர அரியணைமேல்
நிலவுவகைக்குயர் நெறிமுறையைத்தரு மொருதுணையே
நெடியபுகழ்க்கொரு வளவழியைத்தரு கனிமொழியால்
நிலவுலகத்தினி லுறைபெருமக்களி னுளமுறைவோய்

துறைசெறிவுற்றிடு கலையறிவைத்தர வுளநிறைவாய்த்
துகளறுமெய்ப்பொரு ளுறுநிலையைப்புகன் றிடுபுகழோய்
தொடிகுழையைப்புனை துடியிடையைப்புணர் துணையரசே
தொழிலினிமைப்பயன் தருநிலையிற்குரு வெனவருவோய்

கறைபடியச்செயல் கடுகளவுக்கெனும் செயஅறியாய்
கருதுசிவப்பெயர் கணமுழுதுற்றிட மறதியுறாய்
கடவுளருட்சுவைக் கனியமுதைத்தினம் பருகிடலால்
கதைகளெனக்கடல் துவரொழுகத்திரைப் புனலறியாய்

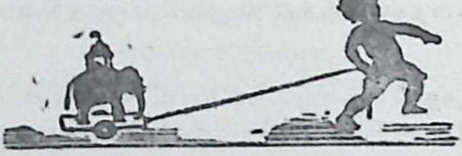
முறைதவழத்தமி ழருளமுதைப்பொழி கொடைமழையே
மொழிநலமுற்றிட வழிவகையைத்தரு மறைமலையே
முளரி[1]திகைத்திடச் சிறுகைமுழக்குக சிறுபறையே
முதியவருட்தமிழ்க் கொருவமுழக்குக சிறுபறையே

---

1. தாமரைமலர் திகைப்படையும்படி அழகுற்றகை.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

குழந்தையை மரத்தால் ஆன சிறு தேரை உருட்டும்படி வேண்டும் பருவம் சிறுதேர்ப் பருவமாகும். மடநடை பயிலும் பருவத்ததாகிய குழந்தை தனது நடைப் பயிற்சிக்கு உறுதுணையாக உதவும் பொருட்டுச் சிறு தேருருட்டல் இயல்பு. மேலும் குழந்தை வளர்ச்சி பெறப்பெறத் தரையில் நடந்து செல்லுதலேயன்றித் தேர் முதலியவற்றின் மீது ஊர்ந்து செல்லவும் விரும்பும். இவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளச் சிறிய தேர் முதலியவற்றை உருட்டி மகிழும். இது குழந்தையின் இருபத்தோராம் மாதத்தில் பாடப்பெறும். இப் பருவமே ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழில் இறுதியில் அமையும் பருவமாகும்.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

ஊர்தியில் திருவுலா வருபவன் தன்னிடம்
உறுதிகொள் ளுமையவள்போல்
ஒண்கயற் கண்ணினல் நெஞ்சிடங் கொண்டவள்
உறுதுணை தருமகிழ்வால்

தார்புனை வேந்தெனத் தமிழ்கூ றுலகெலாந்
தனித்தமி ழாட்சிநிறுவித்
தருசோம சுந்தரக் காஞ்சியாக் கம்செய்து
சாகுந் தலமெனும்நூல்

பேர்நிறை மொழிபெயர்ப் பாக்கிடச் சீராட்டும்
பெருகு சுவைப்புலவர்கள்
பேரறி வாளர்புடை சூழவே பாமாலை
பிணையன்பு மிகுந்தளிக்கத்

தேர்வரும் வழியெலாந் திரண்டவர் வாழ்த்திடச்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. 91

அடிகளின் அருட்குரு சோமசுந்தர நாயக்கர் மறைந்தபோது, கையாறடைந்த அடிகள் நிலையாமை பற்றி இரங்கற் பாடலாக சோமசுந்தரக் காஞ்சி பாடினர். பின்னர் அது சோமசுந்தரக் காஞ்சி ஆக்கம் என்ற நூலாயிற்று.

அடிகளின் மொழி பெயர்ப்புத் திறனுக்கோர் எடுத்துக்காட்டு சாகுந்தல நாடகம்.

பத்துட ஞென்பது நூறுமோ ரேழுமே
பகர்வள் ளுவராண்டெனப்
பயன்தர ஆங்கிலம் பதினெட்டு நூறெழு
பத்தாறு மொருங்கிணையவே

ஒத்துள சூலையி லுறும்பதி னைந்தினில்
ஒளிதரு பரணிதனிலே
உய்திடற் கித்தரணி உயர்தமிழ்க் கொடிமேவ
உயர்ந்தேறும் பிறவியெனுந்தேர்

முத்துள மனைவியும் மொழிநல மக்களும்
முகிழ்த்தஇல் லறமெனுந்தேர்
முறையுடன் துறவுமே பூண்டதேர் புகழெனும்
மொழியேறி வலம்வந்ததேர்

சித்தமா யித்தனை தேர்நிலை கண்டவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. 92

அடிகளின் பிறப்பு திருவள்ளுவராண்டு 1907, ஆங்கில ஆண்டு 1876 சூலை 15.

ஈன்றிடுந் தாயென இயலிசை கூத்துடன்
இலங்குமுத் தமிழரசியின்
இணையறு மும்முடித் தேரேறி யுலகினில்
இசையுடன் புகழமைத்தவன்

தோன்றிய பன்னிரு திருமுறை பதினான்கு
தூயமெய்ச் சாத்திரங்களுந்
துணைவரச் சீர்சைவ சமயத்தே ரேறியே
தொடர்தொண் டினைச்செய்தவன்

ஊன்றிற முருக்கியே யுள்ளத்தை யீர்த்திடு
முணர்ச்சிசெய் யெழுதிறத்திசை
ஒலிநல மெனும்பெருந் தேரேறி யுவப்புடன்
உயிர்க்குலந் தழைப்பித்தவன்

தேன்றிறச் சொற்சுவைத் தேருடைச் செல்வமே
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. 93

ஐயமே யகன்றிட அகமுறக் கற்றவை
யனைத்துமே நிலைபெறுவகை
அழிவினைத் தழுவிடாப் பெருநிலைக் காக்கிட
அச்சிட்டு வழங்கியருளிச்

சைவசித் தாந்தநூற் பதிப்புக் கழகமும்
தழைத்திட வகையுரைத்துத்
தனித்தமி ழியக்கமுங் கண்டய லோர்மொழித்
தடமுறு நெறிக்குயர்த்தித்

தையலர் மறுமணந் தக்கநற் கல்விநெறி
தடையறச் செயற்குரைத்தே
சலியாம லேழுபத் தைந்தினைக் கண்டுமெய்
தவறாத ஒழுக்கவாழ்விற்

செய்யநற் புகழினைச் செழுமையாய்க் கொண்டவ
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. 94

அடிகள் தாம் கற்றுணர்ந்து ஆய்ந்த கருத்துக்களை நூல் வடிவில் நிலைபெறச் செய்ய, திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற்குப் பேருதவியாக இருந்தார்,

தனித் தமிழியக்கம், தையலர் மறுமணம், மகளிர் கல்வி இவற்றிற்கு அடிகள் பாடுபட்டார்.

அடிகள் எழுபத்தைந் தாண்டுகள் தாம் வாழ்ந்தனர்.

ஏறுகொள் சைவநெறி இனிமை துலக்கினும்
இருக்கும் பிறர்சமயமும்
இலங்கிடச் சார்ந்துளார் தம்பாலும் மிக்கினிமை
இணைந்திடப் பழகுமெளிமை

நாறுமென் மலர்பல நாரொன்றில் மாலையாம்
நல்லதோர் நிலையுணர்த்தி
நலிவிலாச் சைவநெறிப் பொலிவினைக் கூட்டிடும்
நகந்தசை யுறவுநாட்டும்

பேறுசெய் கடம்பவன சுந்தரப் பாதிரிகள்
பெருமைசேர் மறைகண்டிடப்
பெற்றிகொள் சைவமெடுத் தோதியக் குடும்பமே
பிழிசைவஞ் சாரவைத்துத்

தேறுமெய் வழியோடு திருநீறுந் தந்தவ
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவ
சிறுதே ருருட்டியருளே. 95

பன்னிற மலர்களும், நார் ஒன்றில் இணைவது போல, பல சமயத்தவர்களும் அடிகளிடம் ஒன்றிப் பழகினார்கள்.

கடம்பவன சுந்தரம் என்ற கிறித்தவர் அடிகளிடம் சைவ சமயக்கோட்பாடுகளைக் கேட்டறிந்து, தாம் சார்ந்திருக்கும் கிறித்தவத்தைக் காட்டிலும் சைவமே சிறந்தது எனத் தெரிந்து தம் குடும்பத்தையும் சைவ சமயத்தைத் தழுவச் செய்தார்.

(வேறு)

ஆடிடு மம்பல வாணரின் திருக்கூத்
தரிதாம் பெருமையினை
அருட்சிவ லிங்கத் திருவுரு வமைப்பி
லடங்கிய உண்மையினைக்

கூடிடு முருவத் திருவழி பாட்டிற்
குரித்தாம் மேன்மையினைக்
குழைவாய்ப் பிறவுயிர் தம்பா லிரக்கங்
கொளுமுயர் தகமையினைத்

தேடிடு மொருதுணை யோடுயர் வாழ்வினைத்
தெளியுங் கனிவுதனைச்
சேய்மதி பரிதி புதன்குரு வெள்ளி
திகழ்சனி தன்மையினை

ஊடிடு முளத்தோர்க் குரைத்திட வந்தோய்
உருட்டுக சிறுதேரே
உயர்தமிழ் வரையும் மறைமலைப் பூங்கை
உருட்டுக சிறுதேரே. 96

அடிகள் நாள், கோள் பார்த்துரைக்கும் திறத்தினர்.

அருளுங் கருணை இறைவன் நெஞ்சி
லமைவாய் வந்திடவும்
அறிவும் தெளிவும் வளமும் திடமும்
அருளித் தந்திடவும்

மருளும் புரியாக் கொடுமை இருளும்
மறைந்தே ஓடிடவும்
மலரும் உள்ளத் துள்ளொளி பரவி
மகிழ்வே கூடிடவும்

பொருளும் நலமே புரியும் நினைவும்
பொருந்திப் பல்கிடவும்
புகழ்சேர் தமிழிற் குலகோர் வணக்கம்
பொலிவாய் நல்கிடவும்

உருளும் வையப் பெருந்தேர் வாழ்த்த
உருட்டுக சிறுதேரே
உயர்தமிழ் வரையும் மறைமலைப் பூங்கை
உருட்டுக சிறுதேரே. 97

(வேறு)

முல்லைக்குத் தானமர் தங்கத்தே ருறைதந்த
முடியுடைப் பாரிதனிலும்
முல்லைக்குத் தேனமர் செந்தமிழ்த் தேருரை
முழுதீந்த புகழுமெய்தி

இல்லைக்குச் சான்றெனும் பாலைக்குங் குறிஞ்சியின்
இறையருட் தமிழையீந்தே
இயல்பசுஞ் சோலையாய் இழையூடு பாவுற
எடுத்தநூல் நெய்தலாக்கி

எல்லைக்குச் சார்புருக் கருணைமரு தம்வீச
இந்திரன் வருணனுடனே
இளையவன்[1] துர்க்கைதிரு மாலுமவர் தேரேறி
இனிதே விரைந்தருளத்

தில்லைக்குள் ளுள்ளவனின் உள்ளத்தேர் நிற்பவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. 98

முல்லைக்குத் தேரீந்த பாரியைக் காட்டிலும், முல்லைப் பாட்டுக்கு ஆராய்ச்சியுரை எழுதிப் புகழ் மேம்பட்டவர் அடிகள்.

பாலைக்கு நிலப் பாகுபாடு இல்லை. பாலை - பாலை நிலம். அடிகள் பட்டினப்பாலைக்கும், குறிஞ்சிப் பாட்டுக்கும் ஆராய்ச்சியுரைகள் செய்தார்

1. முருகன்.

ஊனிறை யுடம்பினை யுதறிமெய்ப் புகழுடம்
புற்றிடும் பொழுது முற்றும்
உள்சடங் கெத்தனை யுற்றாலு மவைதூய
ஒண்டமிழ் மொழியிலன்றிக்

கூனிடும் பிறமொழிக் கூற்றினில் பயன்செயக்
கூடாதென் றுணரவைக்க
கூரறி வாளர்க்குச் சொற்பொழிவுக் காணிக்கை
கொள்ளவும் முறைசமைக்க

தீனியிற் பொருந்திடு பொருந்தாத நிலையினைத்
தெளிவோ டெடுத்துரைக்க
சீர்தமிழர் பண்பாடு திருக்கோவில் வழிபாடு
சிறப்பீயும் நெறிவகுக்கத்

தேனிறை தனித்தமிழ்த் தேரேறி வந்தவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருக்கழுக் குன்றத்துச் சிவனருள் பெற்றவன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. 99

கார்குழற் சாந்தம்மை கற்புநெறி வாழ்கஅவர்
கருத்துரை துணைவர்வாழ்க
கருவிலே திருவென உருவான மறைமலை
காணுவழி எச்சம்வாழ்க

பேர்புகழ் மறைமலை நூல்நிலை யம்வாழ்க
பெருஞ்சைவ நெறியும்வாழ்க
பிறங்குமறை மலையடி தனித்தமிழ்க் கல்லூரி
பெற்றிபல வுற்றுவாழ்க

தேர்செலுந் திருவீதிப் பல்லா வரம்வாழ்க
திகழுநூற் ருண்டின்விழாச்
செய்காரைக் குடிராம சாமிதமிழ்க் கல்லூரித்
திறன்வாழ்க வாழ்கவையம்

சீர்பெறத் தமிழுடன் இறைதாளும் வாழ்கநீ
சிறுதே ருருட்டியருளே
திரள்தனித் தமிழ்தரு மறைமலைச் செல்வமே
சிறுதே ருருட்டியருளே.

மெய்யம்மை பதிப்பகம்

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ், புதுக்கோட்டை-622001